

העולם הידוע

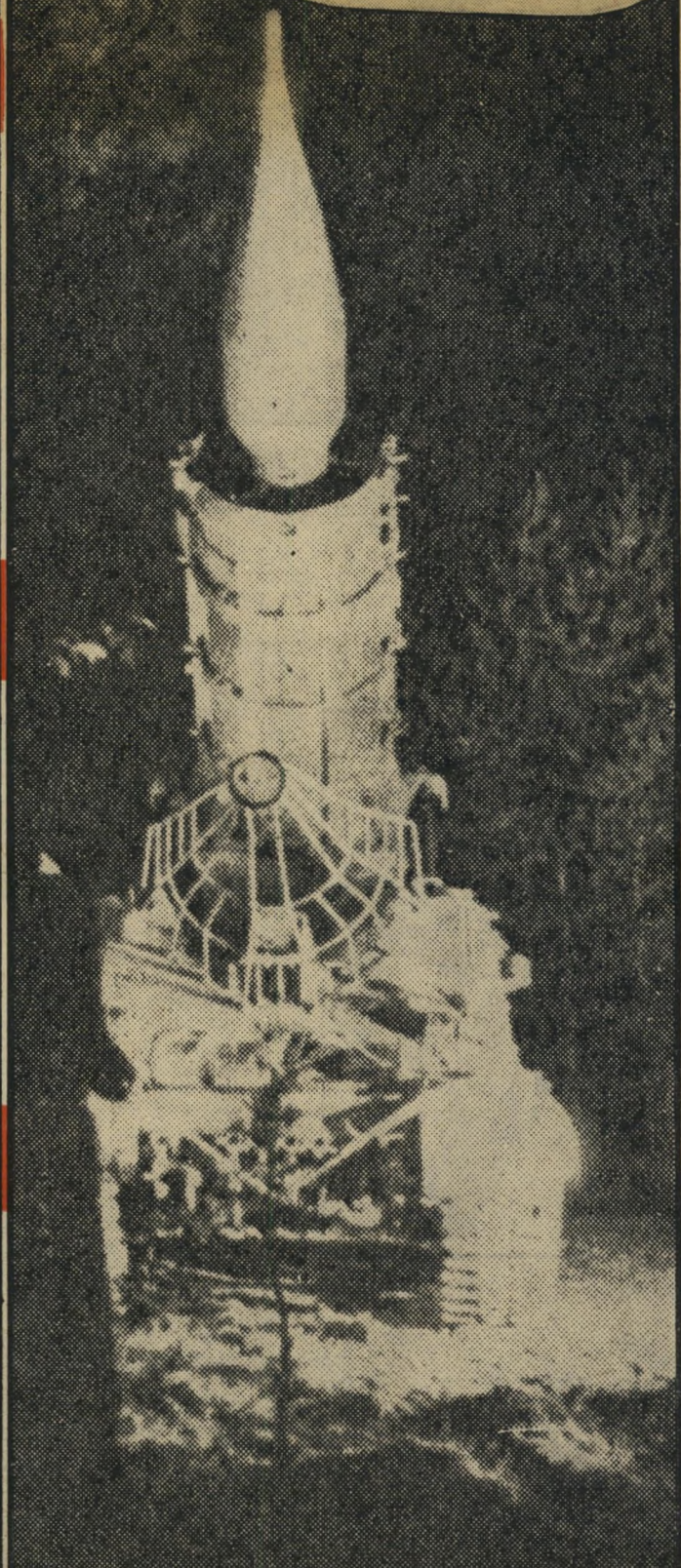

מדוע נופלים הפנטומי

המלחמה

עם הרוסים

החלה!

בשבוע שעבר הגיעו לכנסת ארבעה אורחים בלתי-רגילים, ועימם מישאלה בלתי-רגילה. היו אלה חברי להקת הקצב התל-אביבית, הקוראים לעצמם חברי הכנסת. בעייתם: באחד מימי החודש, כאשר הופיעו בבית ביאליק בחיפה, ראה ח"כ משה ורטמן את מודעות הלהקה ברחוב. הוא ראה בכך עלבון ופגיעה בכנסת, פנה לראש העיריה — וזה הורה למחוק את המילים חברי הכנסת מן המודעות. ורטמן אף הגיש תלונה לוועדת הכנסת, כדי שזו תנקוט בצעדים הנראים לה לשינוי שם הלהקה.

פסטיבל 68

ענה פנו ארבעת האמנים הצעירים לח"כ שלום כהן, כדי להסביר לו את רקע הפרשה, ולבקש ממנו שיסביר לוועדת הכנסת מדוע אין שם הלהקה פוגע בשמם של חברי-הכנסת האמיתיים.

שלום כהן קיבל אותם באחד מטרקליני הכנסת, הזמינם לאי-חרמכן לספל קפה במיזנון ה"חכים" השר עזר וייצמן, ש-עבר לד שולחנם, התעכב לרגע, ליטף את שעריו הארוך של אחד מארבעת חברי הלהקה. הצעיר התרגש, סיפר כי בהיותו טירון בבסיס-הדרכה של צה"ל, התאמן ארבעה ימים בתס"ח לכבוד ביקורו של האלוף עזר וייצמן, אז ראש אגף המטה הכללי.

להקת "חברי הכנסת" מוזז הכנסת

"במיסדר עמדותי כמו פסל. אפילו זכוב שנחת עלי לא גרם שום תזוזה," סיפר. חבר אחר של הלהקה הוא אלי סולם, בנו של יצחק סולם המנוח, בו בוצעה השתלת-הלב הראשונה בארץ. את שם הלהקה הציע להם אמרגנם-לשעבר, הלל אברמוב — בנו של ח"כ שניאור זלמן אברמוב.

מודע פנו הארבעה דחקא לשלום כהן? הקשר ברור: חבר הכנסת הם אחת משש להקות הקצב שיתחרו השנה על שרביט הזהב = שרביט פז, הפרס הראשון בפסטיבל הקצב. זהו מיפעל של העולם הזה, הנכנס עתה לשנתו השלישית, ואשר חולל פלאות בעולם מוסיקה הפופ בישראל.

פז 70

פסטיבל הקצב נועד להעניס מעמד מוכר ונאה למוסיקה של הדור הצעיר, לדרבן להקות מיק צועיות וחובבות לשפר את רמתן, לעודד מלחינים ומשוררים צעירי רים ליצור מוסיקת פופ ישראלית מקורית. והעיקר: לשים קץ להזנחה ולהתנכרות אשר סובבו את מועדוני הקצב, שבהם צמד זה תרבות זו של הנוער — כחלק מאותה תרבות בעולם כולו.

עתה תוסס עולם הקצב הישראלי, להקות צומחות בכל פינה של הארץ, ואפילו קיבוצים מתגאים בלהקות-קצב מצוריינות. נגד עיני רוחם, רואים זמרים ונגנים רבים את האתגר השנתי של פסטיבל הקצב, והתחרות על שרביט הזהב. כאן המקום להזכיר, כי להקת השר קולדה, שהופעתה במחזמר שיער זיכתה אותה בביקורת גלובלית, קיבלה אחד מפרסי הפסטיבל שלנו בשנה שעברה. אין ספק שלהקה זו תעשה חיל גם בחו"ל, כאשר תגיע לשם.

השנה לובש המיכצע החלוצי של העולם הזה מימדי-ענק. במקום פסטיבל הקצב הנמשך ערב אחד — בא פז 70, יריד הפופ הבינלאומי הראשון, שיימשך שלושה ימים בגני התערוכה בתל-אביב. לפי כל התחזיות יהיה זה מיפנס אדיר של רכבות בני הדור הצעיר — ואלה הרוצים להכיר את אמנותו ותרבותו מקרוב. אני מניח שאתה תהיה ביניהם.

ירי

לליל כלולותיכם

הרשו לעצמכם את הטוב ביותר!

הזמינו כבר היום חדר זוגי לליל כלולותיכם ובו יצפה לכם בקבוק שמפניה על הקרח, סל פירות לארוחת לילה וארוחת בוקר במיטה. כל זאת במחיר של — 75 ל"י*.

כתבו או צלצלו ל"דורית" טל. 445111 מלון שרתון תל-אביב ותקבלו אשור בדאר חוזר.

* כל יום נוסף — 65 ל"י (כולל ארוחת בוקר)

מלון שרתון-תל אביב

חברת "רבולון" לשיקום מכון-היופי של קבוץ דן שנהרס בהפגזה

חברת "רבולון" הציעה היום לקבוצ דן שהופגז לאחרונה ע"י מחבלים, את עזרתה המלאה לשיקום מכון-היופי שלה שנהרס בהפגזה.

בשלב ראשון נסעו נציגי "רבולון" למשק דן והגישו מלאי חדש של תכשירי טיפול ואיפור בשווי של מאות לירות.

אגב, הקוסמטיקאית של הקבוצ עברה לאחרונה השתלמות מקצועית ב"בית רבולון" בתל-אביב.

בתמונה: נציג "רבולון" יעקב זקהיים מגיש את התכשירים לידי קוסמטיקאית הקיבוץ.

שינוי כתובת —

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

אנחנו דורשים רק מה שמגיע לנו

„אגד“ הגיש לממשלה תביעה להעלות את תעריפי הנסיעה בשרותי התחבורה הציבורית. התביעה מבוססת על תחשיבים שניתנים לבדיקה והמוכיחים שבתנאים הקיימים פועל „אגד“ בגרעון, הגדל והולך משנה לשנה.

מה התייקר ?

● מאז נובמבר 1967 התייקרו מחירי החלפים של הרכב, הצמיגים, השילדות של האוטובוסים והמרכבים. כל זה מוסיף הוצאות של מליוני לירות ל„אגד“.

● בינואר 1968 עלה שכר העבודה של השכירים ב-8½ אחוזים.

● עיסקת החבילה שנחתמה לשמירה על יציבות המחירים והמיסים הוסיפה גם היא נטל כבד על „אגד“. שכר העבודה הועלה שוב ב-8 אחוזים — ואצלנו שכר-העבודה מהווה כ-60 אחוזים מן ההוצאות! הועלו ההפרשות לביטוח לאומי והיתה זחילת-שכר טבעית, שגם היא הגדילה את ההוצאות.

● בד בבד עם זאת הוספנו לייעל את השרות ולשפרו. קלטנו אוטובוסים חדשים, הקמנו תחנות ומיתקנים, והוספנו קווים. כל זה מתבטא בכסף רב.

● ולעומת השיפורים — ככל שגדל מספר האוטובוסים קטנה התפוסה שלהם, כי מספר הנוסעים לא עלה, וכשקטנה התפוסה — קטנה ההכנסה לכל קילומטר של נסיעה.

נכון, נוח יותר לנסוע ברווחה; נוח יותר כשהתדירות בקו גדולה יותר — אך נוחיות חייבת לעלות בכסף. היא לא יכולה לבוא על חשבון הכדאיות.

„אגד“ אינו אשם בהתייקרויות שחלו בהוצאות השירות. לא „אגד“ גרם להתייקרויות אלה, תעריפיו הם מן הנמוכים בעולם. והם נקבעו לא על בסיס של חישוב כלכלי — אלא לפי רצונה וחשבונה של הממשלה.

אנו תובעים איפוא, לתת לנו את התמורה המגיעה לנו בעד שירותינו הטובים.

איננו מחפשים רווחים גדולים. איננו שואפים להתעשר על חשבון הציבור.

אנו רוצים תעריף רנטבילי שיאפשר לנו להתפרנס בכבוד ממפעלנו, לקבל תמורה נאותה על השקעותינו — להמשיך לפתח וללייעל את השירותים לטובת ציבור הנוסעים המשתמש בהם.

מה אננו דורשים ?

בחודש נובמבר 1967 אישרה הממשלה ל„אגד“ העלאת תעריפים בשיעור 10 אחוזים. אישור זה בא לאחר שהוכרה צידקת תביעתנו להעלאת התעריפים. אולם, הממשלה — מתוך שיקולים שלה — לא רצתה להעמיס את העלאת התעריפים על כיסו של הנוסע, ובחרה במקום זה, לתת ל„אגד“ סובסידיה בשיעור שווה להעלאה שאושרה.

הממשלה התנתה את ההעלאה בכך ש„אגד“ יאזן את תקציבו על בסיס מחיר התשומה של נובמבר 1967 והבטיחה שאם תחול התייקרות במרכיבי ההוצאות של השרות — היא תפצה את „אגד“ על התייקרות זאת.

„אגד“ קיים את חלקו בהסכם, אילו היו מחירי התשומה (המחירים של הוצאות השרות) נשארים כפי שהיו בנובמבר (המחירים של הוצאות השרות) נשארים כפי שהיו בנובמבר 1967 — היה „אגד“ פועל היום באיזון מלא.

כדי להגיע למצב זה העמקנו את הייעול והחסכון בכל שטחי עבודנו והקפדנו על מינימום-הוצאות הכרחי.

אולם למרבה הצער, מחירי המרכיבים השונים לא נשארו יציבים, כתוצאה מזה גדלו גם הוצאותינו מעבר לאלה שהיו בנובמבר 1967 וההפרש שנוצר — מהווה את הגרעון המונע את היכולת להתאזן.

אנו דורשים איפוא, מן הממשלה, שתכבד את התחייבותה ותפצה את „אגד“ על ההתייקרויות שחלו במרכיבי ההוצאות כדי שנוכל לשוב ולאזן את תקציבנו.

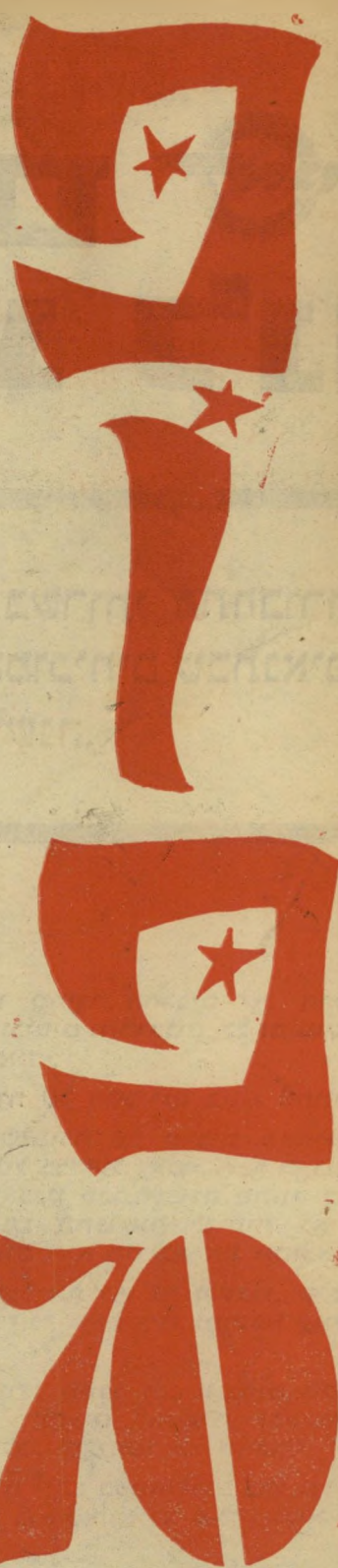
„אגד“ דורש רק מה שמגיע לו

★ כוכבי „שיער”

★ סרטי מחתרת

★ האפנינג המוני

★ תחרות להקות הקצב

רבקה זוהר
★
מוטי פליישר
★
דרורה חבקין
★
עמי שביט
★
דני גרנות
★
הפרברים
★
אילן ואילנית
★
גבי ברלין
★
צחי ויעל

במשך שלושת ימי היריד יופיעו לסירוגין 24 (כך, עשרים וארבע) להקות, מכל רחבי הארץ. ואלה הן:

★ האריות ★ הצ'רצ'ילים ★ עוזי
והסגנונות ★ הברנשים של פימנטה
★ הפינגווינים ★ מגדל אייפל ★ כוכבי
ציון ★ חמישית וויסקי ★ אחים
הזהב ★ ג'ו והרוחות ★ הקטיפה ★
הלימונדה ★ הגולגולות ★ האיסקים
★ ההדים ★ הבמה החשמלית ★
צפורי האש ★ העכבישים ★ פעמוני

ריכוז כזה של אמנים, להקות, כוכבים ומיחקני בידור עוד לא התקיים בישראל. במשך שלושה ימים, בסוף השבוע הבא, ילבשו גני התערוכה של תל-אביב דמות שתזכיר את הפסטיבלים הבינלאומיים ה"אגדים" של האי וייט ושל וודסטוק. במרכזו של כל ערב תעמוד תוכנית מרכזית, שתוגש מעל במה פתוחה. בלב המידשאות של גני התערוכה.

ג'ו דולז (כוכב המיצעד מאנגליה) להופעה אחת ויחידה

ומי שאוהב לתכנן לעצמו בילוי מראש, שירשום לפניו את ביתני הבידור שיעמדו לרשותו:
★ שלושה דיסקוטקים ★ שלושה בתי-קולנוע ★ האפנינג ציור ★ ביתן

סוני ★ פופ סטרוס ★ החתול המסטול
★ חברי הכנסת ★ נערי האושר הוו
רוד ★ הנשמה ★

★ בערב הראשון, יום ד' 8 ביולי, ייערך מעל במה זו האפנינג המוני, בהשרת תחנות להקות הצמרת מישראל: האריות, הצ'רצ'ילים, להקת האמנות הפלסטית ועוד. אורחת מיוחדת מחו"ל: THE COCK- TAILS מאנגליה.

★ האריות הצ'רצ'ילים עוזי והסגנונות

★ „וודסטוק” ★ ביתן מגידי עתידות
★ ביתן הנבואה הפלסטית ★ ביתן ג'ו
ברברים ★ שירה מודרנית — עקד
★ 5 במות הרקדה ★ קומיץ המוני
★ „להיטון” — חי ★ לונה פארק ★
בזאר ענק למוצרי אופנה, פלקטים ו-
תקליטים ★ תצוגות אופנה ★
הכל בכרטיס אחד!

אחד הביתנים יוקצה למיפגשי מעריצים עם הכוכבים הנערצים. אורחים מיוחדים בביתן זה: שחקני ניבחרת הכדורגל הלאומית של ישראל, אל, שחזור ממכסיקו. הם יחתמו אוטוגרפים למעריצים.

★ בערב השני — המופע שכבר כבש את מקומו בעולם הבידור: פסטיבל הקצב, בו תיבחר הלהקה הטובה ביותר בישראל. בערב זה יופיע הזמר האורח מאירלנד, כוכב מיצעד הפזמונים ג'ו דולז, שיטוס במיוחד בשביל הופעה אחת ויחידה.

★ בערב השלישי — מיבחר מצמרת הבידור של ישראל: מיצעד-פזמונים חי, של כוכבי המיצעד באותו שבוע. והמסמך: כוכבי המחזמר שיער.

כוכבים מעולם הבידור, שאיתם יוכלו המעריצים להיפגש:

אבל זה לא הכל. כי במקביל לבמה המרכזית יפעלו בכל שטח גני התערוכה ביתנים, פינות-בידור, במות הרקדה, דיסקוטקים, אולמיקולנוע, תצוגות למכביר.

אתה חושב
שאתה רקדן?

הירשם לתחרות הריקוד
דים בחסות חברת טיסו

המנצח והמנצחת יקבלו שעוני
„טיסו” חדישים אוטומטיים,
נגד מים, עם תאריכון

בין באי הפסטיבל
יוגרל
אופנוע

הונדה

מסים משולמים

מה

זה

בנג'ו?

המזון הגסטרונומי
ההמוני יעשה את
הופעת-הבכורה שלו
בתחרות הזלילה
במסגרת יריד הפופ

מי היא הלהקה
הטובה ביותר
שתזכה בפרס
שרביט הזהב
|שרביט „פז”|
בפסטיבל הקצב 70?

ארגון להקות הקצב:
סבן את טלית בע"מ
מערכות אלקטרוניות:
★ „כלי זמר” ת"א
★ גארט תעשיות
★ ראקום אלקטרוניקה

קנה כרטיס
לפופ 70
והשתתף בהגרלת
שני כרטיסי טיסה
ב „אל-על”
לאדיס אבבה.
בירת אתיופיה האגדית

יריד הפופ
הבינלאומי
הראשון
בישראל

יתקיים השבוע
בימים ד'-ה' ומוצ"ש
8, 9, 11 ביולי
בכל שטח
גני התערוכה
בתל-אביב.

מכתבים

תנו

צ'אנס לשלום!

אולי תסבירו לגולדה ולחבריה שאסור להגיד
אין ברירה וכי יש ברירה והיא נתונה
בידם של ראשי המדינה. הברירה היא:
לעשות שלום! בכל מחיר ובלי סיפוחים.
אפילו את ירושלים יש להחזיר תמורת
שלום. ואני לא מזלזל בגיבוריו שנפלו
בכיבוש העיר, אבל בשביל שלום צריך
לעשות את הכל.
אני קורא לנוער להילחם למען השלום.

שדמה מרדוסקי

כי השלום אפשרי רק אם גולדה וחבריה
ירצו בכך.
אני קורא לכם, הנוער הישראלי, ומבקש
מכם לפתוח את העיניים ולהפסיק להעריך
בצורה עיוורת את גולדה וחבריה מתנגדי
השלום.

אני נער העומד לפני גיוס לצה"ל. אני
לא תבוסתן, אבל אני רוצה לחיות בשלום
עם שכנינו.

תנו צ'אנס לשלום!
המנהיגים כבר זקנים ואין להם הרבה
זמן לחיות, אבל לנוער כמוני ישנם כל
החיים לפנינו ובעזרת השם אולי נגיע
לגיל שיבה בשלום ובשלחה.

שדמה מרדוסקי, רמתחן

ריחשי ליבם

של שמיניסמים

דרך מקורית לבטא את רחשי ליבם
מצאו מסיימי גימנסיה גורדון בתל-אביב.
העומדים בפני גיוסם לצה"ל: בין הכרזות
שקישטו את האולם בנשף הסיים, בלטה
כרוזה בוו הלשון:

"בדם ובזיעה הקמנו פה גזע, עם פרומזאה
י. ב., תל-אביב

בקשר לגיורת

הזן זיידמן

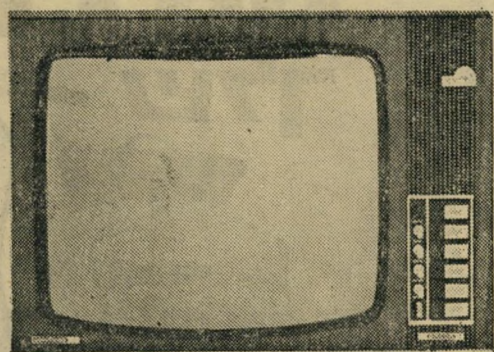
אשה נוצרית הנישאת ליהודי דתי, חייבת
להתגייס על-ידי רב אורתודוקסי. אם בעלה
אורתודוקסי, ואם הוא דורש זאת ממנה.
אדם לא דתי שלא מתפלל ולא שומר

שרה גרינברג

מיצוות, כיצד ידרוש זאת מאשתו? ולשם
מה זה נחוצ לו בכלל?

אם זה גבר נוצרי הרוצה להיכנס תחת
כנפי היהדות בגלל אשה יהודיה, עליו
להיכנס בבריתו של אברהם אבינו. אם
האשה ממשפחה דתית, כמוכן, במיקרה
שזאת אשה או גבר מוסלמי, אין צורך
בפרוצדורה כזאת. כי דת הערבים המוסל-
מים, כדת משה וישראל...
זאת ידוע לי מפי אבי ומורי הרב יהודה
(המשך בעמוד 6)

אמקול

מקלט הטלוויזיה הנמכר ביותר בישראל

כשם שיש להיטים בעולם הפזמונים כן הרבר בעולם
מקלטי הטלוויזיה. ובישראל - רב המכר הוא מקלט
הטלוויזיה "אמקול". הנמכר ביותר בארץ והראשון
במשאל העם 1970. אין זה פלא. כי במקלט משוכלל
זה תמצא: טיב אמקול - ידע נורדמנדה -
שרות אמפא.

טיב אמקול שרות אמפא ידע NORDMENDE

בתיאור 2 דגמים: 8002, SPECTRA

המוצר
הנבחר
1970

אמקול

דיאנה

ב-400 ל"י
רכשו מקצת משתלם
ופרנסה בטוחה
בזמן קצר ובהדרכה מקצועית מעולה

ספרות נשים

קורסים יום תרבי
פתיחת הקורס
16.7.70

רייט 1, ת"א (כנר דיזונגוף) טל. 226066
הוותק, הנסיון, והמתישין שלנו ערובה להצלחתך!

מרכז

עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER

"גרונזובסקי - אישון לנס"
תל-אביב, רחוב שניאור 5
טל. 55029

שעות קבלה 9-17

נשמח לשלוח חוברות הסברה
למי בקשה

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

גרינברג ז"ל, בנו של הגאון מווילנא, הרב אברהם מנדל אליהו גרינברג ז"ל. יפהישרה גרינברג, תל-אביב

תחרות

הצילומים

מצורפת תמונה לתחרות הצילומים.

תמונת השבוע

מה דעתכם לתת לה את הכותרת: אין כניסה?

משה לוי, סירת הכרמל

● חיובית. הקורא משה לוי, ח.ד. 152, סירת הכרמל, זוכה בפרס השבועי בטל. 10-2.

טעות

היסטורית

פגישתו של ד"ר נחום גולדמן עם חסן מלך מרוקו, מוכיחה באופן ברור ומוחץ כי רעיון הפגישה של גולדמן עם נאצר לא היה עורבא-פרה, אלא אפשרות מציאותית.

לעומת זאת כל השמצות הממשלה והעיתונות נגד גולדמן היו בחינת הוצאת דיבה, עלילות ושקרים מבחילים!

בטפשותה החמיצה ממשלת-ישראל סיכוי למשאיות ופתח לשלום, ועשתה בכך טעות היסטורית בל-תסולח.

נ. סן, חיפה

הבנה הרדית

בין יהודים וערבים

במדור משפט של עיתונכם (העולם הזה 1711), הופיעה כתבה תחת הכותרת „אמו היהודיה של גיבור „אל-פתח“, בה נפלו כמה אידיויקס ודברים שלא נאמרו על-ידי בהקשר לתביעת המשפטית נגד ההוצאה לאור ב"ת בתל-אביב.

1) עלי לציין, כי אני אינני נמנית על „אמם“ של אנשי אל-פתח אלא ההיפך מכך. ואם כי לדידי יש לראות אפילו ברוצח, אדם שפעל מתוך דחף פנימי, ובנסיבות מסוימות בעת מעשה הפשע, הרי אני מלמדת זכות על רוצחי ילדים ותינוק קות על לא עוול בכפם. אני נגד מלחמות, נגד שפיכת דם, כפי שבא לביטוי בספרי הגיבור האחרון של

אל-פתח ומה שציינתי גם במבוא של הספר. הנכון הוא, כי כתבתי את הספר על רקע הסיכסוך הערבי-ישראלי וב-אוביקטיביות כנה, אך ראיתי לנגד עיני את זכותם של היהודים ושל הערבים על הארץ בה הם חיים, וכי יש מקום לחיות באחדות לשני העמים.

2) לא אמרתי, כי הוצאת ב"ת הפריה את החוזה בגלל „לחץ מסתורי או מחוץ לעולם הספרותי“, כפי שזה צויין בכתבה. (המשך בעמוד 8)

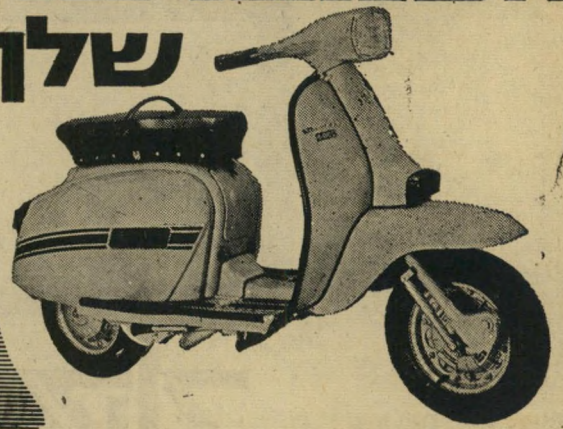

בורקו

היא תמיד מוכנה בשבילך.

ה-למברטה שלך

סוכנים בלעדיים לישראל: קפריש, הפצת מכונות בע"מ
תל-אביב: בית הד, דרך פ"ת 19, טל. 623441-2 ● **חיפה:** רחוב העצמאות 98, טל. 537059
מפיצים ראשיים: תל-אביב: ס.ג.י. חברה להשקעות בע"מ, השרון 10, טל. 31755 ● **חיפה:** ש. בן-דב, הדרי הכרמל, רח' ביאליק 6, טל. 63981 ● **ירושלים:** מוסך „סילון“, מרכז מסחרי, רח' אליהו שמע 15, טל. 29995 ● **רמת-גן:** צבי רון, רח' זיבוטנסקי 48, טל. 727341 ● **עפולה:** הראל סלע בע"מ, רח' יהושע 52, טל. 22195 ● **נהריה:** ששון, המיסדים 22, טל. 920169 ● **פ"ת:** מוסך אלמוג, סטרומה 10, טל. 913635 ● **רמת-יז:** צביקה ורן, שרות קטנועים, דרך השרון 20, טל. 924353 ● **באר-שבע:** מוסך „מוטוכל“, טרומפלדור 81.

יש לך הכל אם יש לך Lambretta

מכוון

פסיכולוגי

בהנהלת נתן רוזניק

הרפית מתח ולמוד הפנוזה
טפול בחוסר בטחון
ותסביכים

ת.א. המלך גורב 44
בשעות: 18.00-15.00
חיפה, טלפון: 69300

סטודיו

למחול וג'אז

בהדרכת

שמעון לוי

קורסי קיץ החל מ-1 באוגוסט.

פרטים והרשמה:

טלפון 247480

הצעה מצוינת

למשל במניות של חברות הטקס-טיל בארץ, הם בודאי יעלו בהרבה אם צה"ל יאלץ להתמודד עם רוסיה.

חיילינו יצטרפו בגדים חמים ש-יוזמנו כמובן אצל חברות הטקס-טיל והתוצאה — המניות ירקעו שחקים.

אולם יותר בטוח ופחות ספקול-טיבי לקנות „מוכירה אוטומטית לסלפון“ העונה 24 שעות ביממה, ומקדמת את עסקיך.

טרסים אצל:
רדיו דוקטור, רח' שלום-עליכם 18, ת.א. טל. 244118.

כשנשאל השבוע שר החוץ אבא אבן אם יש חילוקי דעות בינו לבין ראש הממשלה גולדה מאיר, השיב: „זוהי רכילות עיתונאית, נרגנות ופיתפוט ביצים שהדמוקרטיה סובלת אותם, אבל אני מקווה שהציבור יתעלה מעליהם.“

מוכיר מועצת קריית שמונה, אברהם אלזני, פנה לשר הביטחון משה דיין והתלונן בפניו על בעיית המיקל טים. תגובתו הקצרה של דיין: „תפנה לגולדה.“

סיפור נוסף הקשור בקריית שמונה: מבקר ההסתדרות אלוף (מיל.) יוסף אבידן, הופיע בערב ראיונות בקריית שמונה, ובין שאר דבריו, ניסה לעודד את תושבי המקום: „חבריה, זה לא כל כך גורא לגור מול עמדות הקטיושות. ב-1948 גרתי בירושלים מול

לו קידר מזכירתה של ראש הממשלה

לה גולדה מאיר, קשורה בקריית שמונה, המנהל בירושלים. סיפור אומר כי משרד החוץ למד לקח מפרשת אשת נשיא גאבון, שהביאה לניחוח ה- יחסים בין שתי המדינות מפני שגולדה ביטלה מסיבת תה לכבוד אשת הנשיא. לפי הסיפור ביקרה בארץ, אחרי המיקרה, מישלית של נשים מחוצלארץ, וברגע האחרון התברר לגולדה כי אין לה זמן לקבל את המישלית. מה עשו? לקחו את מוכי רתה, לו קידר, והושיבו אותה על כיסאה של גולדה ואמרו למישלית כי זו גולדה.

קני הירי של עמדות הליגיון. אתם רואים, הצלחנו להתגבר עליהם.“

איך הגיע ד"ר מיכאל בריזוהר לכתובת הספר המור

גל היהודי של היסלר (העולם הזה 1711)? בפעם הראשונה הוא שמע על המרגל במסיבה פרטית אצל ידידים, מפי אחד האורחים. הוא החליט לחקור את הפרשה ואחרי חודשים ארוכים הוא הגיע לפולד-ארנסט פאקנהיים, המרגל, שסיפר לו את השתלשלות העניינים. דבר נוסף אותו סיפר פאקנהיים לבריזוהר: במשפט שערב לו הבריטים בארץ, אחרי שתפסו אותו, הוא טען כי הוא יהודי. לא האמינו לו, עד שסניגורו הביא אשה חושבת פתח תקוה, שהעידה כי היא מכירה אותו וכי הוא יהודי. בזכות העדות הוא ניצל ממות. בריזוהר החליט למצוא את העדה. חודשי חיפושים לא עזרו. עד שאש-תי אמרה לי: חפש בספר הטלפונים, חיפשתי ומצאתי. התקשרתי למספר ועתה לי בתה של העדה שסיפרה כי האמא שלה כבר נפטרה.“

מוכיר המישרת הצעיר רה של מפא"י, עוזי ברעם, שהיה מועמד מספר 63 של המערך לכנסת ולא הצליח להיבחר, יצא השבוע בשלי-

לוחמים קשורים אלה, בקסדות פלדה ואפודות-מגן משוריינות, אינם אנשי מילואים וגם לא מפקדים בכירים. האנשים בבוזה הקרבית אינם אלא גרשום שוקן (58) עורך „הארץ“ (משמאל) ומרדכי „מוריק“ בראלי (48) מעורכי „דבר“ שלבשו שוריון במיסגרת סיור שנערך לעורכי העיתונות העברית במעוזי התעלה.

השידור הסבו את תשומת ליבו של עמק למשמעות המילה. אך אחד הקריינים הוסיף כי טעותו של עמק אינה נוראה כל כך, כיוון שבסוף זה משתחה.

ידוע שהממונה החדש על הטלוויזיה, נקדימון רוגל, אינו רק קנאי לסדר, אלא גם חובב מושבע של דיאגרמות וסטטיסטיקות. במסדרונות ה-טלוויזיה מספרים עליו את ההלצה הבאה: באחד הלילות חזר רוגל הביתה בשעה שתיים אחר צאתו. אשתו רוצה לדעת היכן היה. מסביר רוגל: „יש לנו מזכירה חדשה. או הקדשתי קצת זמן כדי להסביר לה את העניינים. מכיוון שאיחרנו, לקח-

אוטו קרגמן הוא גם יור עדות הכספים של הכנסת. הוא גם לא כל כך אוהב את ח"כ לשעבר שולמית אלוני. זאת אולי הסיבה שהוא קיצץ את תקציב המועצה הציבורית לצרכנות שאלוני עמדה בראשה ושכתוצאה מכך התפטרה ממנה.

סגן ראש-הממשלה ושר החינוך והתרבות, יגאל אלון, סובל מזה זמן רב מטיק עצבני בפניו, בגלל עצב רועד מתחת לעינו הימנית. עתה הסכים לעבור טיפול. התלוצץ אחד מחברי ריו בממשלה: „הוא רוצה להיות שר בלי טיק.“

לפני חודשיים, כאשר יצא דידי מנוסי מהארץ, הכריז: „אני חושש שאפסיד את המלחמה עם הרוסים.“ כשחזר דידי השבוע לארץ ממסעו באפריקה ובארצות-הברית, הכריז: „הגעתי בזמן כדי לא להפסיד את המלחמה עם האמריקאים.“

עמק פרי

והביאה הפתאומית

בשבוע שעבר שלח קריין הרדיו רפי אונגר אתו לי החלמה לכתב הצבאי של הטלוויזיה, רון בריישי, שניפצע בפעולה נגד סוריה: „לרון, המחלים איפה, ממה שחטף אישם ושארוננו עדיין ממתין לגאולה.“

קריין אחר של הטלוויזיה, עמק פרי, מתרגש כנראה עדיין מתפקידו. זה מס' ביר את הודעתו על שובם של גיורא שפיגל והידידי (מופדה) שפיגל לארץ וכי אחת מנשותיהם התעלפה מהביאה הפתאומית. לאחר

תי אותה לארוחת-ערב, ואחר כך הזמנתי אותה למשקה. בסוף הזמינה אותי לבקרה בדירתה, וכך עבר הזמן. על כך משיכה אשתו בועם: „שקרן! אתה בטח עבדת על דיאגרמה חדשה!“

בתוכנית חיה של רדיו לוקסמבורג, נשאל הברון אד' מונד דה-הירזטשילד אם הוא אוהב את המשטרה. מבלי להסס ענה: „כן!“ מדוע? „מפני שהמשטרה שומרת על הרכוש הפרטי.“ אך בהמשך השיחה גילה כי בכל פעם שהוא יכול, הוא עובר על המהירות המותרת וחונה במקום אסור. האם אינך פוחד? „שאל המראיין. השיב נכדו של הנדיב הידוע ומיליונר בזכות עצמו: „כן. אני לא אוהב להוציא כסף סתם ככה וביחוד לא על רפורטים...“

בערב ראיונות - שנערך בביקעה בפני חיילים, בהנחייתו של העיתונאי אריה אכנר, הופיע שוער נבחרת ישראל לשעבר, יעקב חודרוב. על השאלה אם מוטלה שפיגל עושה מעשה נכון בזה שהוא עובר לשחק בקבוצה בחוצלארץ, השיב חודרוב: „מה יש, לרופא ידוע, למדען מצליח, לפרופסור באוניברסיטה אסור לעבוד בחו"ל ולעשות כסף? לשאלה נוספת, אמנם קצת באיחור: האם הגיע לקבוצת הפועל חולון, שהוא מאמנה, לעלות לליגה הלאומית, אחרי שניצחה את מכבי רמת-עמידר, ענה חודרוב: „לא הגיע. רמת-עמידר היתה יותר טובה ממנה!“

לכתב עת"ם בשכם חביב עיפא, יש נפש פיר טיה. הוא כתב שיר אהבה לווטה, בו מתוארים עיניה הנוצצות של האהובה, עורה הצח וכן הלאה. אבל מה עושה הגורל? אישנו של חביב לקחה את חולצתו לכביסה, ובין שאר

שם	שחיה חופשית	לימוד שחיה	טניס	סקווש	התעמלות חופשית	מכשירי עזר	נוצית	סניס	סלחן	אחר
1. צימרמן צבי	X								X	כדורעף
2. שושנה ארבל-אלפזלינו	X									
3. יהודה שער	X									
4. אורי אבנרי	X									רכיבה, חתירה
5. שלום כהן	X									
6. מרדכי זר	X									
7. נדעון האונר	X									
8. בנימין הלוי	X									
9. מאיר וולנר	X									
10. ד"ר אלימלך דימלס	X									
11. אברהם שכטרמן	X									
12. אברהם זילברנבלד	X									
13. עוזי פינפס	X									
14. חיים מורנו	X									
15. צבי גרשני	X									
16. דוד יעקבי	X									
17. דוד קורן	X									
18. בן-ציון חלפון	X									
19. מרדכי בן-פורת	X									
20. אברהם כץ	X									
21. דר' ארי אנקוריון	X									
22. יעקב נחושתי	X									
23. מרדכי ביבי	X									כדורסל
24. סובה מנהדראי	X									
25. שמואל פ. תמיר	X									כדורעף
26. שלמה לורינץ	X									
27. ד"ר צבי דינשטיין	X									
28. דב מילמן	X									כדורעף, ירי
29. חיים גנדאן	X									
30. חופיק סובי	X									
31. יוסף תמיר	X									
32. שלמה יעקב גרוס	X									
33. מאיר אביזוהר	X									כדורעף
34. יוסף יוסף	X									
ס"ה	24	14	7	3	9	8	3	8		

במשך יומיים השבוע התמקמה ד"ר נירה חנה, הרופאה הפיזיולוגית של „מכון וינגייט“, במרפאה של בניין הכנסת בירושלים. משימתה: לבדוק את 34 ח"כים שהביעו את נכונותם להשתתף בתוכנית הפעילות הספורטיבית המיוחדת שהוכנה בשבילם על-ידי האוניברסיטה העברית. הרופאה הביאה ציוד משוכלל, הושיבה כל ח"כ על אופני-התעמלות, חורתה להם „לנסוע במקום“ במשך דקות, כדי לקבוע את יכולתם למאמץ גופני. מי הם הח"כים, ובאילו ענפי ספורט ביקשו להתעסק? ראה טבלה.

הניירות שהוציאה מהכיס, מצאה גם את השיר. היא התמלאה זעם, ובמשך שלושה ימים הפסיקה לדבר עם בעלה, בלי לומר מדוע. כל נסיונותיו של החיב לבדור מדוע, עלו בתוהו. האשה שותקת ומגישה אוכל קר. רק משעברו שלושת הימים הסכימה, עם דמעות בעיניים, לומר את הסיבה. עיסא פרץ בצחוק: „השיר הרי מוקדש לריכיה“, אמר, בהתכוונו לבת בת חמשת החודשים.

דני פנקס, מנהל ענייני ההסברה של מחלקת הקליטה של הסוכנות בני-יורק, גילה מה שלא גילו אנשי הסוכנות משך 20 שנה - שלידי בית הסוכנות בני-יורק ניצב בית-העיוורים של בני-יורק, הוא נכנס לבניין, שאל את העיוורים אם 20 השנים האחרונות נכנס אליהם משהו מהבית השכן. כשענה בשלילה אסף את העיוורים, הירצה בפניהם במשך שתיים על ישראל.

המחזמר שיער ממשיך להיות עדיין בכותרות. לא תמיד בגלל השחקנים. אבל תמיד בגלל העירום. השבוע, למשל, התפרץ אדם ערום ככיום היוולדו דרך הסדרנים, עבר את כל האולם ועלה לבמה, כשאחרי הסדרנים והמפיק י-ישראלי אורגד ורדימון. על הבמה הם הצליחו להשתלש על האיש ולהעבירו למשטרה ש-עצרה את החופצן. מעניין ש-לקהל זה נראה חלק מההצגה.

פסוק השבוע

מוכיר ההסתדרות יצחק בן-אהרון בישיבת חירום על שביית האחיות. „חטאי הממשלה ידועים. יש זה חטא נוסף שגם מאזימתן לא התנהל כראוי. יש לה גם חטא על מאזימתן על שולם שלא התנהל.“

שם	שחיה חופשית	לימוד שחיה	טניס	סקווש	התעמלות חופשית	מכשירי עזר	נוצית	סניס	סלחן	אחר
1. צימרמן צבי	X								X	כדורעף
2. שושנה ארבל-אלפזלינו	X									
3. יהודה שער	X									
4. אורי אבנרי	X									רכיבה, חתירה
5. שלום כהן	X									
6. מרדכי זר	X									
7. נדעון האונר	X									
8. בנימין הלוי	X									
9. מאיר וולנר	X									
10. ד"ר אלימלך דימלס	X									
11. אברהם שכטרמן	X									
12. אברהם זילברנבלד	X									
13. עוזי פינפס	X									
14. חיים מורנו	X									
15. צבי גרשני	X									
16. דוד יעקבי	X									
17. דוד קורן	X									
18. בן-ציון חלפון	X									
19. מרדכי בן-פורת	X									
20. אברהם כץ	X									
21. דר' ארי אנקוריון	X									
22. יעקב נחושתי	X									
23. מרדכי ביבי	X									כדורסל
24. סובה מנהדראי	X									
25. שמואל פ. תמיר	X									כדורעף
26. שלמה לורינץ	X									
27. ד"ר צבי דינשטיין	X									
28. דב מילמן	X									כדורעף, ירי
29. חיים גנדאן	X									
30. חופיק סובי	X									
31. יוסף תמיר	X									
32. שלמה יעקב גרוס	X									
33. מאיר אביזוהר	X									כדורעף
34. יוסף יוסף	X									
ס"ה	24	14	7	3	9	8	3	8		

במשך יומיים השבוע התמקמה ד"ר נירה חנה, הרופאה הפיזיולוגית של „מכון וינגייט“, במרפאה של בניין הכנסת בירושלים. משימתה: לבדוק את 34 ח"כים שהביעו את נכונותם להשתתף בתוכנית הפעילות הספורטיבית המיוחדת שהוכנה בשבילם על-ידי האוניברסיטה העברית. הרופאה הביאה ציוד משוכלל, הושיבה כל ח"כ על אופני-התעמלות, חורתה להם „לנסוע במקום“ במשך דקות, כדי לקבוע את יכולתם למאמץ גופני. מי הם הח"כים, ובאילו ענפי ספורט ביקשו להתעסק? ראה טבלה.

מכתבים

אגודה

למחממה כאלוהים

קראתי את מודעתכם בהארץ מה-25.6.70, בה הינכם דורשים להפריד דת מהמדינה. הרעיון מצויין — אך בלתי מעשי, משום שכמעט כולנו, יהודים חכמים, רואים את בגדי המלך החדשים, המכונים: אלוהים. אין שום סיכוי לשחרר את המדינה מהדת כל עוד לא שוחרר המוח מהרעיון המטופש על איזה אלוהים היושב אישם בשמיים והנוקם בזרוע חזקה בכל המסרב לשמוע בקולו (למשל, במיליוני יהודים ומיליוני ביאפרים).

בכדי לשחרר את המוח מהשגעון האלוהי יש להקים אגודה למחממה באלוהים —

(המשך מעמוד 6)

רק קבעתי ואני קובעת גם עכשיו, כי הפרת החוזה גרמה לי נזקים חמורים, צער, עגמת נפש ועלבון. בראותי כי המו"ל מתחמק מהתחייבותיו למרות שפירסם בדף העטיפה של הספר כי בקרוב יראה אור הספר גם באנגלית וערבית, הייתי נאלצת לפנות לערכאות.

3) לא אמרתי ולא השתמע מדבריי, כי "המחברת אינה מסכימה שכאן בארצה יסת" מו את פיה" כפי שזה צויין בכתבה. אני מדגישה כי הספר עבר ואושר על-ידי הצנזורה ואין אני מרגישה כי מישוה רוצה לסתום את פי.

ולבסוף הריני להדגיש, כי מי שקרא את הספרים שלי בשפות אחרות, ובין אלה

זהה את עצמך

תמונה זו פורסמה בגליון "העולם הזה" (666) שהופיע לפני 20 שנה בדיוק. רואים בה מכשך שנתקע ברחוב אלנבי פינת הס בתל-אביב ופועלים מנסים לדחוף אותו כאשר ברקע צופים ילדים בפעולתם. הנוכחים בדחיפה או הדוחפים אשר יזהו את עצמם בתמונה, או כל מי שמכיר אותם, מתבקש לשלוח פרטים לת.ד. 136 תל-אביב ולציין על המעטפה "זהה את עצמך". בין אלה אשר יזהו את עצמם או את נושאי התמונה — תוגרל בסוף התחרות טיסה לחוף-לארץ.

אשר תפעל לעקירת הגנע משורשו. יש גם ברירה: לחכות עד שיבוא המשיח. כי, אז, כידוע, תיפתרנה כל הבעיות מעליהן.

ערי קוק, יפ

איפה הם,

הדוכים ההם?

הערכתכם לבעייתו של פרופסור הנס קרייזלר (העולם הזה 1711), כאילו הקוטב הצפוני הוא המקום היחידי בו נכון חשבון המרחקים (בסיפור צייד הדב) אינה נכונה. ישנן אינסוף נקודות כאלו על פני כדור הארץ. כל נקודה שמרחקה מהקוטב הדרומי היא בקרוב 14.8 ק"מ בכיוון צפון עונה לפרופסור קרייזלר וזהו מעגל שלם במרחק הנ"ל מהקוטב הדרומי שאפשר לצאת מכל נקודה שעליו.

מכאן גם "מבחן האינטליגנציה" נופל, משום שבקוטב הדרומי אין כלל דוכים ובוודאי לא ציידים דוכים...

דוד ורדי, קיבוץ בית-קמה

קוראים השוהים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עריפות תינתן למצרפים תמונות למכתביהם.

גם בשפה הגרמנית, יסכים איתי כי אני דוגלת באחות עמים ללא כחל ושרק או "צבע"; להבנה הדדית בין איש לרעהו ללא שוני של גזע, עדה, דת או לאום, ועל אחת כמה וכמה בין יהודים וערבים בארץ-ישראל — כאן הם חייבים להיות בצוותא, אחוה ובראש וראשונה בהבנה הדדית.

הזן בורקו, רמת-גן

דוגמה

שד רמגוגיה

קראתי בעיתונות את דבריו של שר הביטחון, משה דיין, בפגישת מועדון העיתונות, בירושלים. בין היתר הוא אמר: "גם אם יהיו באזור שתי מדינות נפרדות, תישאר מציאות של ציבורים ערביים גדולים שיחיו בקירבנו... אשר להתנהלות יות בשטחים... אין הן מהוות, כשלעצ" מן, אבן-נגף ביחסינו עם הערבים. (שר- הביטחון הדגיש עם זאת) — "כי הרכב מדינת ישראל צריך להישאר ישראלי מוב" הק, ללא מיעוט ערבי גדול מדי."

ובכן, משה דיין בעד ציבורים ערביים גדולים שיחיו בקירבנו, וגם בעד הרכב אוכלוסין ישראלי, ללא מיעוט ערבי גדול מדי... אדיעזר פומרנץ, נהריה

אני מאזינים

שם עדיין לא רכשת מקלט טלוויזיה, רדיו-טרנזיסטור, רשם-קול או HIFI. סטריאו של I.T.T. SCHAUB-LORENZ אין זה משום שהם קצת יותר יקרים. הסיבה היא שעדיין לא שמעת אותם בפעולתם ולא ראית את עיצובם הנאה.

לעולים חדשים הספקה מהירה במטוס. הסוכנות הראשית: כינורי בע"מ תל-אביב טל. 624193 חיפה טל. 531266

I.T.T. SCHAUB-LORENZ

אני מאזינים... דינולטה

להשיג בחנויות המובחרות

סוכנות והפצה פוטו קרט בע"מ תל-אביב

מלון בן-חור

כשר נהריה מודיע

על מבצע מיוחד עד 10.7.70 במחיר — 25 ל"י ליום לאיש כולל פנסיון מלא.

ערב ערב בידור — חניס (מועדוני לילה, תיאטרון, קולנוע). טיול וכניסה לחוף הים ע"ח המלון.

הזמנות טל' 923148-04 מלון בן-חור, רח' ויצמן 74 נהריה.

בוטיק

"קוקי את קובר"

לגבר האקסקלוסיבי

רח' אבן גבירול 30 (במסג')

(מול הבניסה לדיסקוטק עינבר)

המנוי

קיבלת חשבונך, פרע נא אותו בהקדם.

„קליק” הוא שיא ה„שיק”

חזיות ה„קליק” של טריומף אינטרנישונל נפתחות מלפנים בקלות!
חזיות ה„קליק” נותנות את השיק למחשוף העמוק ולשמלה השקופה.
היי שיא השיק ב-„קליק” של טריומף אינטרנישונל

Triumph
INTERNATIONAL

תמרורים

מצפה לתינוק • העיתונאית הצרפתייה שהתפרסמה כשנפלה בשבי החיטי קונג בעת שליחות עיתונאית, מישל ריו, אשתו של במאי הקולנוע (Z) קוסטה גאבראס. לונג ילו אחד, שגולד לפני כמה חודשים. למישל, הידועה בריעותיה הפרופאגאנדיסטיות והעורכת עתה ספר על תולדות הציונות בשם מהרצל ועד מלחמת ששת הימים, יש בן נוסף מנישואין קודמים.

נישא • בכחית, בנוכחות אורחים רבים, ביניהם מוחמד אל-פארח נציג ירדן באו"ם שמונה לשר-האינטרמציה בממשלת ירדן החדשה ושהתפטר השבוע, זיאר מוסטפה עבד-אל-רחמן אל-פארה (23), אשר עד לפני שלוש שנים גר בגנין

מוסטפה נאוור

והיה מוכר כנערה יפה בשם נאוור אל-פארה, שנישאה אז לאחד מבני גנין וגרמה לשערורייה בליל כלולותיה כשבעלה גילה כי היא גבר וגם אשה. ניתוח שנערך בלבנון, הפך את נאוור לגבר, שנשא עתה אשה בכחית.

נחוג • יום-הולדתו ה-39 של דני פנקס, מנהל ענייני ההסברה של מחלקת הקליטה של הסוכנות היהודית בניו-יורק, במסעדה סינית בניו-יורק, בחברת העיתונאים אביעזר גולן ודידי מנוסי.

מונה • למפקד משטרת קריית-חיים, סקר מאיר חירש (37), במקומו של פקד נחמן אבנון שפרש מהמשטרה לאחר שכהן במשך שנים בתפקיד זה. חירש, חניך עליית הנוער, התחנך בקיבוץ אשדות-יעקב, שירת בנח"ל והצטרף למשטרה לפני 15 שנה.

מונה • לזכר משרד הביטחון, חבר מערכת יומון הארץ העיתונאי נפתלי לביא (44), שפירסם ב-1968, באנג'ליה ספר ביוגרפי פי על שר-הביטחון משה דיין. יליד פו-לין, עלה לארץ ב-1945, לאחר ששוחרר ממחנה הריכוז בוכנולד, החל לעסוק ב-1952 בעיתוני אור, כשהוא ממלא ב-14 השנים האחרונות תפקידים בכירים במערכת הארץ.

לביא

התפטר • מתפקידו כמנהל הדפוס הגדול ביותר בארץ, דפוס לוין-אפשטיין, אלוף-משנה (מיל.) אורי בן-ארי, בעיקר בות "איהבנות עם בעלת המניות העיקרית של הדפוס" אורסולה לוין-אפשטיין.

נהרג • בתאונת-דרכים באזור תעלת סואץ, מפקד היחידה הכחיתית המוצבת בתעלה, קפיטן עלי אינאסר.

נפטר • בירושלים, בגיל 75, הרב בנימין-זאב הנדלס, מראשי אגודת ישראל בפולין ולאחר-מכן באמריקה. היה חבר הנהלת אגודת-ישראל העולמית שנים רבות ולפני מלחמת-העולם השנייה שימש כחבר הנהלת הקהילה היהודית בוורשה.

ס אוהבים....

בידודי קראתי סיפור על נער בישמול, שהשתלל ללמוד מן הנסיון. הלך הנער ברחוב, וראה תהלוכה. בראש התהלוכה נסעה מרכבה יפה, מצופה זהב, ובה ארון מכוסה בפרחים ססגוניים. חשב הנער שהמדובר באירוע עליו, ופרץ בצחוק. **תפסוהו משתתפי התלוויה והיכוהו מכות נאמנות.**

למחרת היום הלך הנער ברחוב ונתקל שוב בתהלוכה. בראש הלכה קבוצה של אנשים לבושי שחורים, שהובילו נערה בי שימלה לבנה. זכר הנער את הלקח, ופרץ בכי מר.

תפסוהו משתתפי מפעיהחתונה והנחתו עליו מהלומות נרגזות. ביום השלישי שוב נתקל הנער בתהלוכה. היו שם הרבה דגלים, ופסל של אשה המזוהה קה בזרועותיה תינוק. זכר הנער את הלקח, ופרץ בצחוק עליו.

תפסוהו משתתפי התהלוכה הידית, והפליאו את מכותיו. מוסרההשכל: אין דבר דומה לדבר, אפרי לו כשזה נדמה.

אז: בטרם תפרוץ בכבי, בדוק אם אמנם זו דווייה!

★ ★ ★

ימים אלה, פושטת בקרב אנשי ישראל השלמה ושאר חסידיההסיפוח האופנה לדבר על "מינכן שניה". **ובאמת: כל הסימונים החיצוניים דומים.**

במינכן היו ארבע מעצמות, שהכחיבו כניעה לציכוסלובקיה. כיום יש ארבע מעצמות, המשתדלות להכתיב הסדר לגן. במינכן נשמעו איומיו של היטלר. כיום נשמעים איומיו של עבראל-נאצר, שהתעמו' לה הרשמית שלנו מציגה אותו כ"היטלר של המזרח התיכון".

הציבים היו עם קטן, אמיץ ונחמד. אנחנו עם קטן, אמיץ ונהדר. מכאן המסקנות: ניכסון הוא צ'מברליין, האיש בעל המטרייה.

אבל אנחנו לא ננהג כמו הצ'בים, שנכנעו ללא-קרב. אנחנו נילחם כמו גיבורי מצדה.

★ ★ ★

ידדים שנודדו בימי מינכן, מתקרי בים עתה ליום-הולדתם ה-32. קם דור שאינו זוכר את מינכן, המכיר רק את האגדות שנקשרו לשם זה. **לכן כדאי, אולי, להזכיר מה קרה שם באמת.**

היטלר הגיע לשלטון ב-1933. תוך חמש שנים ביטל את הסכמי-הכניעה, שעליו חתמה גרמניה המובסת בסוף מלחמת העולם השנייה. הוא הקים מחדש צבא גרמני אדיר, חיסל את האזור המפורז ליד הגבול הצרפתי ("חבל הריין"), סיפח את אוסטריה כולה לארצו.

יעדו הבא היה כיבוש צ'כיה סלובקיה.

בציכוסלובקיה חיו בצד 14 מיליון הצ'כים והסלובקים, 3.2 מיליון גרמנים. אלה שכנו לאורך הגבול הגרמני, בחבל הסוד-טים. מצבם היה כמעט ערביי ישראל. הם נהנו משוויון פורמלי, אך הרגישו את עצי'ם כמעט מקופח, שאין לו חלק במדינה. ליבם היה עם אחיהם שמעבר לגבול. למרות שהיטלר רצה לשבור את ציכוסלובקיה כולה, הוא העמיד פנים שאין בכוחו אלא לשחרר את הגרמנים האלה. חלק גדול מדעת-הקהל המערבית, שרגזה על ייחוסם הנוקשה של הציכים למיעוטים הלאומיים, סברה שדרישה זו צודקת.

האגדה אומרת, שהיטלר לא היה ברור לו שהצ'כים יילחמו. אולם המיסמכים הגרמניים, שנלי' כדו אחרי המלחמה, מוכיחים כי וודאות שחיה מזוני וגמור עם היטלר לפתוח במלחמה ביום ה-1 באוקטובר 1938.

כל התוכניות למיבצע היו גמורות. הסכנה שתפרוץ מלחמת-עולם לא הרתעה אותו. מלחמה זו נמנעה ברגע האחרון ממש, כאשר הכריז בריטניה וצרפת את בת-

שר להשוות אפילו לצבא הצ'כר סלובקי הקטן והמשוכלל.

די בעובדה זו כדי להפוך את הדוגמה כולה לאבסורדית.

(ואפשר לצרף לכך הערה פסיכולוגית: מעניין עד כמה מכרסמת הרגשת-הנחיתות הלאומית דווקא בלבם של המתעטפים, לכי אורה, בהרגשת-עליונות לאומנית.

גרר קצת את השויכונים הישי ראלי, ותגלה את יהודי הגטו!)

★ ★ ★

שוואה יותר מעניינת (ופחות אבסורדית במבט ראשון) היא זו המע' מידה במקומה של ברלין דאו לא את קא' היה, אלא את מוסקבה של היום. (לפי תסריט זה, גולדה מאיר באה במקור מו של בנש הצ'כי, ניכסון משחק את צ'מברליין, הית משחק את דאדאדיה, ור פומפידו ממלא, איכשהו, את תפקידו של מוסוליני. הערבים ממלאים רק את מקומם העלוב של הגרמנים בחבל הסודטים).

דרוש דימיון מופגז כדי לראות את קוסיגין וברזינייב, שני כיי

מינכן 1938: מוסוליני, היטלר, דאלאדיה, צ'מברליין

מינכן

רוקראטים אפורים וזהירים, כדי מותו של היטלר ההיסטרי, שגיי' לה בתקופת מינכן את הסימונים הראשונים של טירוף.

אך גם אם נתעלם מן הגורמים האישיים, האם אפשר להשוות את המעצמה הסובייטית של היום למעצמה הנאצית של אז? אנחנו יודעים כיום כי היטלר שאף למלחמת-עולם, למרות שניסה תחילה לה-שיג את מירב ההישגים בדרך של איומים, ללא שפיכת-דמים. מטרתו הסופית היתה לכבוש את רוסיה, להשמיד את הגזע הסלא-בי, ולהנחיל את "מרחב-המחייה" החדש לבני עס-האדונים הגרמני. מינכן היתה רק שלב קטן של הכנה.

גם השוואה המושבע ביותר של ברית-המועצות, אם שינאתו לא העבירה אותו על דעתו, אינו יכול לייחס כוונות כאלה לברית-המו' עצות.

בוודאי, מוסקבה היתה רוצה להיות לבירת העולם. היא היתה רוצה לכפות על העולם את הקומוניזם שלה. אבל אין שמץ של ספק כי הייעד העליון של ברית-המועצות הוא למנוע בכל מחיר מלחמת-עולם, שבה היא תושמד יחד עם אויביה.

וראי רק דבר אחד: אין שום דימיון בין המצב של אז ובין מצ' בנו שלנו היום.

★ ★ ★

מי שמעדה את הסיסמה של "מינכן מ' מירח-תיכונית" מתכוון לומר שירוש' לים משולה לפראג, וקאהיר לברלין.

משל זה אינו עומד במבחן הביקורת השיטחית ביותר.

הגורם המרכזי במצב של ערב-מינכן היה הורמאכט הגרמני — המכונה הצבאית האדירה והמשוכללת, שכבשה לאחר מכן את כל המרחב העצום מן הוולגה ועד התעלה הבריטית, מצפון נורווגיה ועד מבו' אות אלכסנדריה.

לציכוסלובקיה היה צבא לא-מבוטל, אך נחות ללא-תיקוה.

האם זהו המצב בין ישראל ומצריים? לא נפריו אם נאמר שהמצב הפוך: ביחסיה-הכוחות הקיימים בין מדינות המרחב, צה"ל הוא הדומה בעוצמתו לצבא הגרמני — דאז, בעל העליונות המוחלטת — בעוד שאת צבאות ערב אייפ'י

זהו הגורם המרכזי במציאות של היום, והוא הפוך מן הגורם המרכזי של 1938: אז רצו מדינות-המערב למנוע מלחמה כימעט בכל מחיר, ואילו היטלר חתר בעיניים פקוחות לי' מלחמה. כיום רוצות שתי מע' צמות-העל למנוע מלחמת עולם בכל מחיר.

★ ★ ★

צבא הסובייטי חודר למצרים בגלל חולשתם הצבאית של המצריים מול צה"ל.

יתכן מאד שמחר יעזרו הסובייטים לצבא המצרי לפלוש מעבר לתעלה. עלולה להת' פתח מלחמה ישראלית-סובייטית, וזו עלולה להביא את שתי מעצמות-העל לעברי פיר פתח של מלחמת-העולם השלישית.

הרומים יודעים זאת. האמריקי אים יודעים זאת. מכאן שאיפתם המשותפת להגיע לירי הסדר כלשהו במרחב.

הנשיא ניכסון הזכיר אף הוא השבוע דוגמה היסטורית. הוא לא הגיע למינכן של 1938, אלא סאראיבו של 1914 — העיר הבלקנית שבה התנקש צעיר סרבי בחיי יורש-העצר האוסטרי וגרם בכך למל-חמת-עולם.

אמר ניכסון: "המירוח התיכון הוא עכ' שיו' מסוכן מאד. זה כמו הבלקנים לפני מלחמת-העולם הראשונה, ושתי מעצמות-העל, ארצות-הברית וברית-המועצות, עלו לות להגרר לעימות. שאף אחת מהן אינה רוצה בו."

הוא אמר זאת כדי להעמיד את הסובייטים על חומרת המצב — אך גם כדי להזהיר את ממשלת-ישראל שאמריקה לא תסתכן בי' חורבן כדי לתמוך בעמדתה הי' נוקשה.

אפשר להניח כי בערך את אותם הדברים אמרו באותו יום שליטי הקרמלין לאורחם גמאל עבראל-נאצר.

★ ★ ★

מברליין כפה על ציכוסלובקיה הסכם שקרע ממנה שטחים שהיו חיו' ניים לעצם קיימה, ושגודלם עלה על גודל מדינת-ישראל כולה.

תמורת כניעה זו, לא ניתן לה דבר — והיא עמדה חסרת-ישע מול הענק האדיר וצמאיההם, שי' התכוון לדרוס את אירופה. לי' צ'כוסלובקיה ניתנה ארכה של כמה שעות כדי לפנות את הי' שטחים.

ניכסון אינו רוצה להוציא אף מילימטר מרובע אחד משטחה של ישראל. הוא רוצה שישראל תחזור לגבולותיה (אחרי שיחולו בהם שינויים קלים, לטובת בטחונה). אין הוא דורש את פינוי השטחים לאלתר, אלא רק במיסגרת הסדר-שלום כולל, תמורת ויתורים מרחיק-לכת מצד הערבים.

מי שרוצה להשוות את תוכנית-דרוג'דס להסכם מינכן, צריך לדמיין לעצמו ש-ציכוסלובקיה כבשה תחילה שביעית משטחה של גרמניה, את כל אוסטריה, וחלקים נכבדים של פולין והונגריה, ושצ'מברליין חש לעזרת גרמניה המובסת, כדי להחזיר לה את שטחיה הכבושים.

יכול אדם לחייב או לשלול את תוכנית-דרוג'דס — אך מי שמשווה אותה למינכן, משווה מיטרייה של "פאנמומים" למיטרייה של בר.

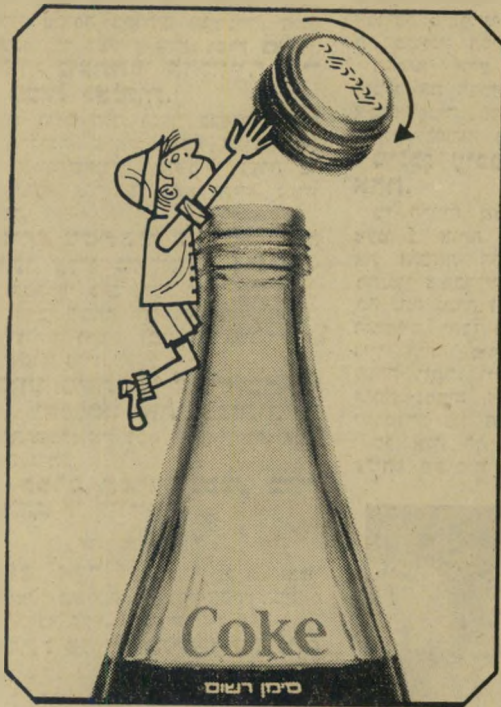
★ ★ ★

אין צורך לפרוץ בכבי, כי איננו נמצ' אים בלווייה, ובוודאי לא בלווייה של עצמנו.

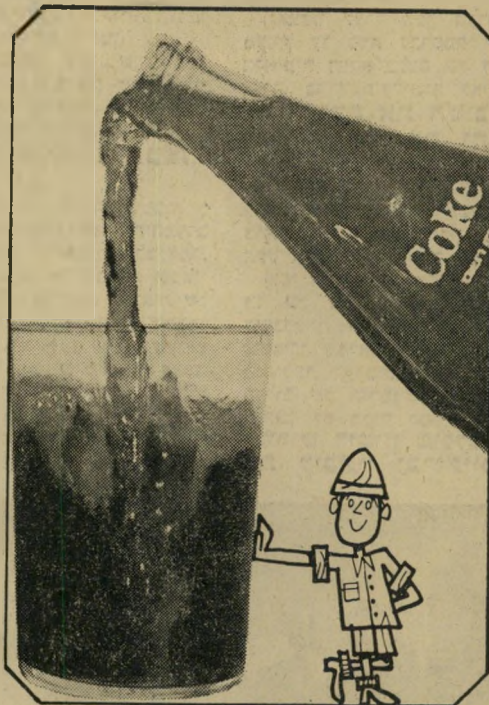
כל הדוגמאות ההיסטוריות הן אויליות, ודוגמת מינכן אוילית יותר מרובן.

רק דבר אחד כדאי ללמוד מאותה פרשה אומללה: מנהיגי ציכוסלובקיה דאו הכניסו את עצמם למצב בו נותר להם רק לבחור בין מצדה ובין כניעה. מוטב שלא נכניס את עצמנו למצב כזה.

חדש בקבוק הענק של קוקה-קולה עם השם הגדול

...סובב וסגור! והשב את הבקבוק למקור. השם שומר על הטעם הנפלא של קוקה-קולה עד הלגימה האחרונה ממש כמו בכוס הראשונה.

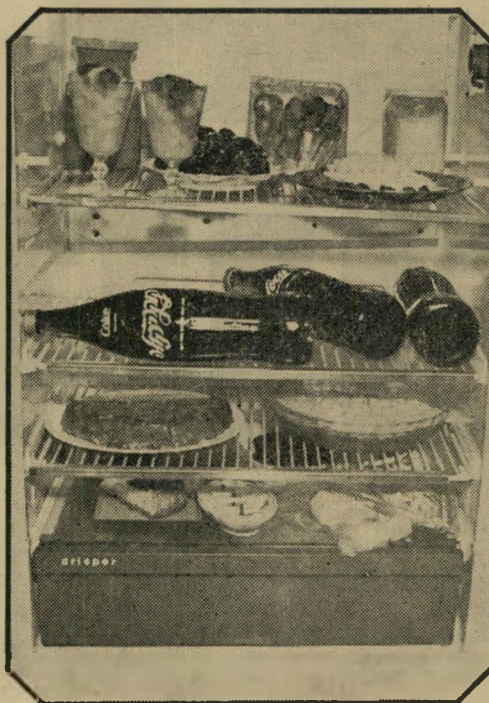
שפע של קוקה-קולה קריקרה ומרענן למשפחה, לאורחים ולידידים. המשקה מספיק לכולם ועוד נותר בבקבוק...

השם! — בבקבוק הליטר הענק של קוקה-קולה לכל המשפחה כולה, סובב ופתח...

והעיקר! בבקבוק הליטר הענק הוא חסכוני במיוחד ומכיל קוקה-קולה, המשקה הקל הנמכר ביותר בעולם, קנו קוקה-קולה בבקבוק הליטר הענק!

בקבוק הליטר הענק חוסך מקום במקרר ומוכן תמיד להגשה כשהוא קר כקרח. השם מאפשר לך גם להניח את הבקבוקים בשכיבה.

בקבוק הליטר הענק של קוקה-קולה מכיל ליטר שלם של המשקה היחיד והמיוחד. כמות של ארבעה בקבוקים וגילים במחיר של שלשה!

מחיר מוצע:

105 ל"י

הענק החוסך!

מיוצר בישראל ע"י החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ
פרסום דחף

ירושלים מרמה את עצמה - מכני שהיא אינה רוצה להבין

כמו טיפות גשם על אדמה צחיחה, כך נפלו דברי ריצ'רד ניקסון, השבוע, על הקרקע הישראלית. אחרי שתוכנית רוג'רס הוצגה כמוזמה נוראה, גישושי ההסדר של עבד אל-נאצר תוארו כמלכודת קטלנית, ועמדת הסובייטים כאיום על קיום ישראל — היו הכל מוכנים לאחוז אף בקש הרופף ביותר כאילו היה עמוד שיש. הגשמי ניקסון אך סיים את דבריו המאולתרים (לפחות להלכה) במסיבת העיתונאים המשודרת בטלוויזיה, כאשר הח' לו שידורי ישראל להציגם כהתבטאות היסטורית — מעין הצהרת בלפור שנייה.

לפירוש זה אין על מה לסמוך. דבריו של ניקסון לא היו אלא חזרה על גישתו של ויליאם רוג'רס — בחלוקה אחרת של הדגש.

הונאה עצמית

בחיים המדיניים, עוד יותר מאשר בחיים הפרטיים, קשה מאוד להבין את הוולת. זוהי בעייה של כל תקשורת.

השומע נומה להסביר את אשר הוא שומע על רקע עולמו הנפשי של עצמו, מושגיו ודרי-מוויו. אולם הדובר מדבר, כמובן, על רקע עולם אחר לגמרי.

לכן מהנה כל מלאת-פירושים פוליטית עבודה מיקצור עית. המפרש חייב להיות מצוי היטב בנסיבות הפוליטיות והנפשיות של הארץ השנייה, בסיגנון השגור שם, בזרמיה הגלויים והנסתרים. עליו להתעלם ממאווייו וממישאלותיו של עצמו. אחרת הוא עלול להגיע למערכת מסוכנת של אשליה עצמית.

מכאן המיסתורין האופף תמיד את ההתבטאויות של הסובייטים — ארץ שקשה לדעת מה מתרחש בצמרתה. מכאן גם איהיכותל המוחלטת של ראשי המיסד הישראלי להבין את המשמעות האמיתית של נאומיו וראיונותיו של עבד אל-נאצר.

לגבי התבטאויות אמריקאיות הבעייה מסור-בכת פחות, אך הרצון להונאה עצמית חזק עוד יותר.

לפי כל הסימנים, הביא עימו השגריר יצחק רבין הערכה נכונה ונבונה של המתרחש באמריקה, כרקע להבנת מעשי ממשלת-ניקסון. הערכה זו נפסלה על-ידי הצמרת בירושל-לים, החיה בעולמה הפרטי, והמנותקת מן הזרמים העד-כניים בעולם.

על רקע זה נולדה איההכנה, כאילו הציג

ניקסון בבז שר ויאט-נאם - הרעע לנאומו על המרחב

לאינטרסים של עצמה — לא פחות מאשר לאינטרסים של ישראל.

(ופירוש הדבר, כמובן: האינטרסים האמריקאיים קודמים לאינטרסים של מדינה קטנה.)

ניקסון טרח לפרט את החשיבות העצומה של המרחב למערך העולמי האמריקאי: מן המרחב באים 80% מן הנפט של אירופה ו-90% של יפן. הוא הציר של נאט"ו, המעבר לאוקיינוס ההודי, השער לאפריקה ולים-התיכון.

מנוי וגמור עם אמריקה להגן על האינטרסים שלה ב-מרחב. איך?

קודם כל, כפי שהסבירו למחרת היום מקורות הבית-הלבן, על-ידי "גירוש" הטייסים הסובייטיים. טייסים אלה אינם מהווים רק איום לישראל, אלא גם לנאט"ו ולצי ה-שישי האמריקאי בים-התיכון. הם משנים את כל יחסי-הכוחות באזור זה.

ידיעה זו גרמה קורת-רוח בירושלים, כאשר נכללה בה, כביכול, הודעה על נכונות אמריקה. לעימות צבאי.

אלא שניקסון לא חלם על כך.

ש"אילו לא יכולנו לעשות את הדרוש במקום שבו מעורבים חיי אנשים אמריקאיים בויאט-נאם, כי אז אין להאמין ש-נעשה את הדרוש מפני שאנו דואגים לישראל או למדינה אחרת כלשהי במזרח התיכון."

זוהי גם התיוה של העיתונאי יוסף אולסוף, נביאם של הניצים הקיצוניים של מלחמת ויאט-נאם, המאוס על

מה נאמרת

אמר נייכסון

ניכסון מעין אולטימטום לסובייטים, תמך ב-עמדה הישראלית, פסל את תוכנית רוג'רס ו/או נענה לדרישות-הנשק של ישראל.

הצדקה עצמית

מה אמר ניקסון באמת? יש להבין כי אמריקה היא ברגע זה ארץ חולה מאוד — ארץ המסוכסכת בתוך עצמה כפי שלא היתה מעולם, שעברה זה עתה משבר נפשי מאין כמוהו בעיקבות פלי-שתו של ניקסון לקאמבודיה. עיקר דבריו של ניקסון באותה מסיבה היו מוקדשים למעשיו בקאמבודיה ובויאט-נאם, ומטרתו העיקרית היתה להצדיק את עצמו.

כימעט כל בעלי-הידעה הרציניים בארצות-הברית, גם בתוך ממשלת ניקסון, סבורים כי הפלישה לקאמבודיה היתה מישגה נורא. בין שאר הטענות נאמר גם כי מלחמת הווויטין מסיחה את דעת אמריקה מזירות חשובות יותר, כמו המזרח התיכון, וכי המצב מנוצל על-ידי הסובייטים כדי לחזור למרחב.

מכאן דבריו של ניקסון שבאו להוכיח כי יש לארצות-הברית עמדה חזקה במרחב, שהיא עוקבת אחרי המאורעות, וכי תגן על האינטרסים שלה כאן.

לא היתה זאת הבטחה לישראל, אלא נסיון להפריך את דבריהם של מבקרי ניקסון.

מכיוון שמבקרים אלה כוללים יהודים רבים ובולטים, עשה ניקסון גם נסיון לאיים עליהם בשפת רמזים, באומרו

מה שנובע מדבריו, על רקע המציאות האמריקאית, הוא זה:

- המזרח התיכון הוא חיוני לאמריקה. חור-רים לתוכו כוחות סובייטיים. אי-אפשר להר-ציאם משם בכוח. לכן יש לעשות את הכל כדי להוציאם משם בדרך של משא-ומתן.
- איך? על-ידי הסדר-שלום אמריקאי-סוב-ייטי, כשהסובייטים משכנעים את הערבים, והאמריקאים את ישראל.

● איזה הסדר? אמר ניקסון: "על ישראל לסגת לגבולות — לגבולות שניתן להגן עליהם... שכנותיה של ישראל חייבות, כמובן, להכיר בזכותה של ישראל לקיום."

במינות האמריקאי, "גבולות שאפשר להגן עליהם" פירו-

(המשך בעמוד 24)

דעת-הקהל הנאורה. לאחרונה הפך אולסוף גם לנץ סורי-ישראלי, למורת-רוחם של יהודים רבים.

גירוש הטייסים

וותר מכל שמחו בירושלים על הודעת ניקסון שהוא רואה סכנה בחזירת הכוחות הסובייטיים למרחב. מכאן הסיקו בירושלים את המסקנה כי חשינגטון החליטה סוף-סוף להתייצב מול החזירה.

אולם הדברים אינם פשוטים מליכך. ניקסון הכיר בעובדה שעם חזירת הכוחות הסובייטיים למצרים חל שינוי מהותי בסיכסוך — וכי עכשיו אין זה עוד סיכסוך ישראלי-ערבי גרידא, אלא קודם כל עימות סובייטי-אמריקאי.

נובע מכך שעל ארצות-הברית לדאוג עתה

חלחלה

הרוסים משגרים טילים
מטוסי חיל-האוויר פוגעים ברוסים
המחיר: 3 מטוסים תמורת 5 סוללות

האוויר גילה את עבודות הבניה לפני ש-
 הושלמו. ההפצצות הרסו את המיבנים. מ-
 אז מנע חיל-האוויר כל נסיון להציב סוללות
 טילים באזור התעלה, למרות שהמצרים
 ניסו לעשות זאת לא פעם.
 התוצאות של השליטה האווירית הישרא-
 לית בשמי התעלה נתנו את אותותיהם ב-
 שבועות האחרונים. המסה והיעילות של ה-

עם

הרוסים

שלב הראשון לעימות הצבאי בין צה"ל
 והרוסים. מזה 75 יום מפציצים מטוסי חיל-
 האוויר מדי יום ביומו, בשיטתיות וביסוד-
 יות את המערך המצרי לאורך חזית תעלת
 סואץ עד לעומק של 30 ק"מ מקו התעלה.
 הרבה שעות בכל יום תוקפים מטו-
 סים מכל הסוגים, לפי הודעות המצרים
 עצמם, את מערך הביצורים המצרי, את
 סוללות הארטילריה שלו, את דרכי האספ-

רמטכ"ל, רביאלוף חיים כרי
לב, ניצב ביום השני השבוע באולם
 גדול של בית העיתונאים בתל-אביב. האוו-
 רה במקום הזכירה הופעה אחרת במקום,
 של קודמו בתפקיד, יצחק רבין, ערב מל-
 חמת ששת-הימים.
 השולחן שלפניו היה עמוס עשרות מיק-
 רופונים. עשרות מצלמות טלוויזיה עקבו
 אחר תנועותיו. עיתונאים זרים זרקו לעברו
 שאלות חדות ונוקבות. עוד לפני שהחל
 בר'לב בדבריו שרר מתח של ערב מלחמה
 במקום. העיתונות העולמית ציפתה להכרות
 מלחמה של ישראל על רוסיה, ליתר דיוק:
 על כוחותיה הצבאיים של זו המוצבים
 במצרים.
 רביאלוף חיים בר-לב עשה זאת. לא

טייסי ה"פאנטומים" שהופלו השבוע בטילים בידי הרוסים

עמוס דויטוב (דמעה) ועמוס זמיר

יצחק פיר

אייד אחיקר

רמי הרפז

ארטילריה המצרית ירדו בהרבה. המצרים
 הפסיקו את פשיטותיהם לעבר המורח של
 התעלה. הלחץ על קו המעוזים הישראלי
 פחת בהרבה. גם מספר הקורבנות ירד ב-
 צורה קיצונית.

★ ★ ★

תוך לילה אחד

כ ל זה עד ליום השלישי בשבוע ש-
 עבר, בו החלה מלחמת ששת-הימים
 של 1970.

(המשך בעמוד 19)

להטיל טונות של פצצות שחיבלו במערך
 המצרי וגרמו בו להרג רב.
 עוד בדצמבר 1969 ניסו המצרים, בעזרת
 הרוסים, לשקם את מערך הטילים האנטי-
 אוויריים שלהם בתעלה. הם ניסו לעשות זאת
 בשיטות קונבנציונאליות. כשהמטרה היתה
 להחדיר לאזור סוללות טילים, הכינו ה-
 מצרים לסוללות אלה בסיסים מתאימים.
 הם חפרו מחפורות גדולות באזור ה-
 תעלה, החלו לבנות בהם בונקרים תת-קרי-
 קעיים בהם עמדו להציב את הטילים. מתוך
 הבונקרים היו הטילים מזנקים עם כני-
 השיגור הניידים שלהם בשעת הצורך. חיל-

קה שלו ואת עמדות הנ"מ. שלו.
 אחרי שבקיץ שעבר חיסל חיל-האוויר ה-
 ישראלי את המערך המצרי של טילי סאם 2
 ואחרי שהבים את חיל-האוויר המצרי בנסיו-
 נותיו לירות את המטוסים התוקפים, קנה
 לעצמו חיל-האוויר הישראלי שליטה מוחלטת
 בשמי התעלה. למרות שהמצרים מחזיקים
 באזור התעלה מאות קנים של תותחים
 אנטי-אוויריים, לא היו תותחים אלה, המכ-
 סים בכל פעם את שמי התעלה באש סמי-
 כה, סיכון רציני למטוסים התוקפים. בגובה
 מטוסיים חודלים תותחים אלה להיות יע-
 לים. הם לא יכלו למנוע ממפציצי חיל-האוויר

בצורה של הכרות מלחמה גלויה, אולם
 בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים: "צח-
 תים סובייטים מאיישים סוללות טילי סאם
 3, בחצי הדרך בין איסמעיליה לסואץ. צו-
 תים רוסיים אלה כבר פעלו נגד מטוסי
 חיל-האוויר... טייסנו דיווחו כי לפחות
 2 טילים מדגם סאם 3 נורו לעברם...
 הרוסים נמצאים גם בסוללות הסאם 2
 המאוישות על-ידי מצרים באזור התעלה.
 כל סוללה כזאת כוללת צוות רוסי שהם
 יותר מאשר יועצים...". זאת היתה ה-
 עילה למלחמה, שקבעה כי הרוסים הם ש-
 פתחו ראשונים באש.

"אני חושב שחיילים רוסים נפגעו בהת-
 קפות מטוסינו על סוללות הטילים, אבל
 אני יודע על כך", אמר עוד בר'לב וזאת
 היתה ההודאה הרשמית הראשונה בכך
 שצה"ל תוקף מטוסי מצרים בידיעה ברור
 רה שנמצאים בהם חיילים רוסים ומתוך
 כוונה לפגוע בהם.

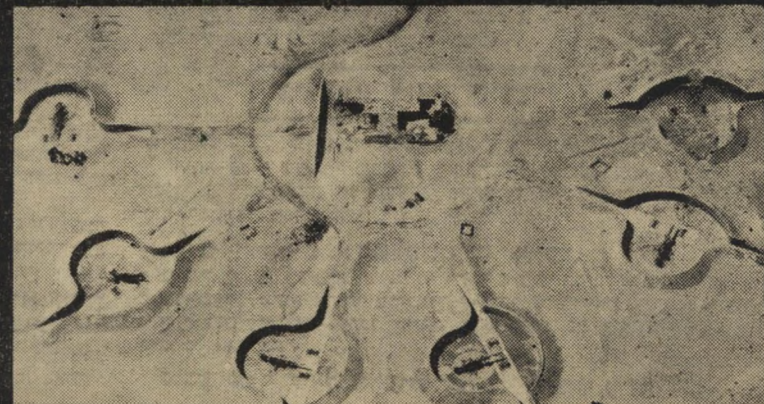
למרות שיש להניח שממשלת ישראל ה-
 תה מעוניינת להצניע את העובדה ולהימנע
 מלהודיע כי החל העימות הצבאי עם הר-
 סים, לא היה עוד מגוס מכך. המלחמה עם
 הרוסים שניצבה מזה מספר חודשים בשער,
 הפכה לעובדה.

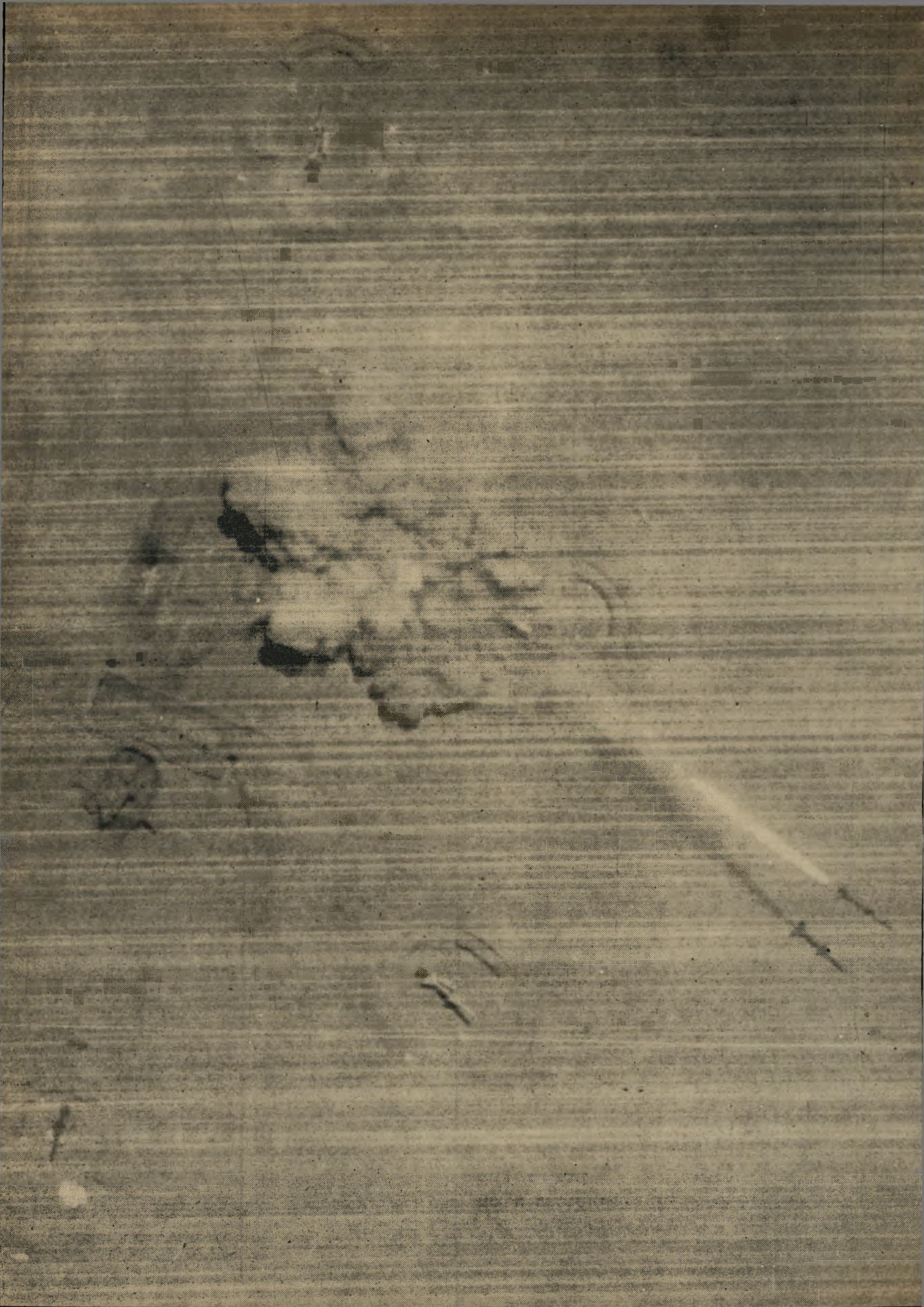
★ ★ ★

מערך נייד

6 ביוני 1967 פרצה מלחמת ששת-
 הימים. ב-6 ביוני 1970 הסתיימה מל-
 חמת ששת-הימים השניה, שהייתה את ה-

התמונה משמאל היא תמונה
 מיוחדת במינה. זהו צילום-אוויר
 שצולם ממטוס-קרב ישראלי בעת
 תקיפת סוללות טילים שהציבו
 הרוסים באזור תעלת סואץ.
 מערבית לאיסמעיליה, בצילום
 זה נראה טיל סאם 2 כשהוא
 ניתק מכן השיגור שלו, משאיר
 אחריו ענן אבק. טילים נוספים
 נראים מוצבים עדיין על כני
 השיגור, בעוד שהמחפורות ב-
 מרכז התמונה מצד שמאל היא
 עמדת הפיקוד. סוללת טילים זו
 הוצבה בבסיס מאולתר בניגוד
 לבסיסי הקבע המוגנים, כדוגמת
 זה הנראה בצילום מצד ימין.

שיש לו חשיבות מכרעת לישראל: היחס לפלסטינים.

עד כה היה מקובל להניח כי יש מיכשול מרכזי אחד להסדר ישיר בין ישראל והפלסטינים: ארצות-הברית.

"ארצות-הברית היא הפטרונות של המלך חוסיין", אמרו מתנגדי הפתרון הפלסטיני. "הם לא יתנו לו ליפול. לכן יתנגדו לכל הסדר בין ישראל והפלסטינים, כי פירושו חיסול ממלכת ירדן."

עתה נסתבר כי עמדה אמריקאית זו השתנתה.

"השפעה מדינית ניכרת". הרא-שון שרמז על כך היה צ'ארלס יוסט, ראש משלחת ארצות-הברית באו"ם, שהיה ידוע כמתנגד מוחלט לכל פתרון ישראלי-פלסטיני.

במסיבת עיתונאים משודרת, ביום ה'21 ביוני, נשאל יוסט אם אין החלטת מועצת הביטחון משנת 1967 פסולה, בגלל התעל-מות מהעם הפלסטיני.

השיב יוסט: "אני סבור כי ההחלטה פגומה מבחינה זו. בוודאי נכון שעלייתם של הפלסטינים לדוגמה של השפעה מדינית ניכרת היא גורם רציני מאד, המסבך את הדרך להשגת הסדר לפי החלטת מועצת הביטחון, אך אני סבור כי קיומם מחייב שינוי ההחלטה".

ההחלטה מתעלמת, כידוע, מן הפלסטינים, ומדברת רק על "פתרון צודק של בעיית הפליטים".

"ענינו להכיר בכך". הרבה יותר הרחיק לכת שר-החוץ האמריקאי ויליאם רוג'רס במסיבת העיתונאים ביום ה'25 ביוני, בה הודיע על יוזמת-השלום החדשה שלו.

שאלה: איך מתייחסת הממשלה (ה'אמריקאית) למנהיגות העולה של העם הפלסטיני? האם אותה מתכוונן לקיים מגע עימם בשלב כלשהו של ביקור בבריטניה?

תשובה: ובכן, עלינו להכיר בכך בתור עובדות-חיים. איננו רוצים להיות מעורבים בוויכוח על הצד הפוליטי-הפנימי של המצב, אבל אם תשים לב להצהרתי (על תוכנית רוג'רס 2) וגם לנאומי מה'9 בדצמבר (תוכנית רוג'רס 1) אני מזכיר את העובדה שאנחנו מכירים בכך שההסדר צריך לקחת בחשבון את כל העמים במזרח התיכון. והעמים במרחב כוללים את הפלסטינים. אנחנו עוסקים עם הממשלות בארצות-הערב, אך אנחנו מכירים, ואני חושב שכל אחד צריך להכיר, בעובדה שעלינו להתחשב בגורלם של כל העמים במרחב.

בין שני הכסאות. כך, כאילו דרך אגב, עשה רוג'רס את אשר מנסה ממשלת ישראל לעשות: להכיר בקיום האומה הפלס-טית.

הטענה הישראלית, כאילו אסור לעשות זאת מפני שזה ירגיז את האמריקאים, הוכחה כמגוחכת. שוב נותרה ממשלת ישראל יושבת בין שני הכסאות.

נפט

נפט סעודי

לאילת ?

מאז ניתקה סוריה את קו צינור הנפט של חברת טאפליל, המזרים את הנפט הסעודי לממלכה לבנון שבחוף הים התיכון, מתבלטת סעודיה בבקיעת שיווק הנפט המופק מבתריות. לאחרונה אף איימה סעודיה על מדינות העימות עם ישראל כי תפסיק את תמיכתה הכספית בהן, אם לא יפעילו לחץ על הסורים כדי שיחדשו את הזרמת הנפט בצינור שנותק.

אותה שעה הופיע באל-אהאם הקהירי, היומון המבטא למעשה את דעת ממשלת מצרים, מאמר על צינור הנפט הישראלי בקו אילת-אשקלון. באותו מאמר מעלה כותבו, צלחה מתנער, לא פחות ולא יותר את החשד כי סעודיה עומדת או עתידה להשתמש בצינור הנפט הישראלי כדי לשחוק את הנפט שלה לים התיכון.

מאין בא הנפט? כתב אל-אהאם בין השאר: הגם שבפרוטוקולים של ועידת הנפט הערבית שנערכה לאחרונה בכחית לא נרשמה אף מילה על הקו שישראל הפעילה לפני כמה שבועות, הרי חלק ניכר מהדיונים שהתנהלו מחוץ לאולמות הוועיד נסבו על קו זה וניסו להסביר את העירפול האופף אותו. ישראל הטילה צנורה מוחלטת על קו זה, עד כדי כך שפורסם לאחרונה בעתונות חוק האסור פרסום כל ידיעה על תנועת מיכלית נפט במימי ישראל. חוק זה נועד להעניק סודיות מלאה לכל ה-פעולות הנוגעות לקו החדש הנמשך ממל

העם

העימות

מתחיל

"הם לא יעזו" אמרו המומחים המדיניים והצבאיים של ישראל. "שום דבר לא ימנע אותם מכך!" טענו הפרשנים האובייקטיביים.

הסכנה שריחפה על פני ישראל במשך מיספר חודשים ונראתה בעיני אזרחי ישר-אל כנמנעת, בניגוד להגיון, התממשה השבוע. שעה שניהלו שיחות במוסקבה עם נשיא מצרים, גמאל עבד-אל-נאצר, על דרכי התגובה לתכנית השלום של שר-החוץ האמריקאי ויליאם רוג'רס, המשיכו הרוסים לקדם את תוכניתם שמשמעותה: לחץ צבאי על ישראל כדי להכריחה לנסיגה.

השבוע הם עשו את הצעד הבא שהתחייב מצעדיהם הקודמים: נכנסו למעורבות צבאית פעילה באיזור התעלה (ראה עמ' 15-14). כדי לעשות זאת היתה דרושה לרוסים החלטה בלבד. וההחלטה נפלה. עתה החל העימות הבלתי נמנע.

ואזרחי ישראל, שהורגעו בחודשים האחרונים על-ידי ממשלתם וצינורות התעמולה שלה שזה לא יקרה, יכלו רק לגוד בראשם לטיב הערכותיה של ממשלה זו.

יחסי-חוץ

מחיר העלבון

ממשלת גאבון כועסת ברצינות, לתדהמתו של משרד החוץ הישראלי.

הפגנת-הכעס הראשונה שאירתה את ירוש-לים כמעט ללא מלים בפיה: שגריר גאבון קיבל הוראה לחזור לליברוויל — צעד מחתיק-לכת בשפת היחסים הדיפלומטיים. הסיבה: העלבון הצורב שספגה הגברת ז'וזפיין בונגו, אשת נשיא גאבון, בעת ביקורה בחודש שעבר בישראל.

האורחת, שנהנתה מסיורה בארץ, היתה צריכה לבלות גם שעה קלה במחיצתה של גולדה מאיר, אלא שברגע האחרון בוטלה הפגישתה. ההסבר המוגמגם של משרד החוץ: באותו מועד נקבעה הלווייתו של השר ברילי, וראש-הממשלה נאלצה ל-בטל את הפגישתה עם הגברת בונגו.

באותה הודעה, היה הדובר לקבוע שפרט לתקריט זה אין כל הרכה ביחסי המדינות. השבוע הסתבר שלברוויל חושבת אחרת. **רמז צרפתי?** על סריומה של ממשלת גאבון, בשבת האחרונה, היתה שאלת היחסים עם ישראל, ואם יש להסתפק בהחזרת השגריר, הצעה שלא התקבלה: נלתח את היחסים הדיפלומטיים. הפשרה שהוחלט עליה: לשלוח הוראה לסטודנטים הגאבוניים העושים בישראל, לשוב לארצם. כגאבון עצמה* פועלים רק ארבעה יוע-צים ישראלים, העוזרים להקים שם גדודי נוצר, כדוגמת הגדוד-ע' הישראלי.

בניגוד לכמה ארצות שכונות באפריקה המערבית — כמו ליבריה וחוף השנהב — אין השקעות ישראליות בגאבון, והעזרה הטכנית הישראלית כמעט ואינה קיימת. היחסים המיסחריים בין שתי הארצות מצטמצמים בקניית עץ אוקומה — פריט לא מבוטל. מאחר שישראל היא הלקוחה השלישית בגודלה לעץ זה בעולם.

מבחינה מעשית, לא היה בעירעור היחסים בין ישראל וגאבון משום פגיעה חמורה בישראל. אולם גאבון נמצאת בתחום-ההשפעה הצרפתי באפריקה, והתערור חשש שמלבד תחושת-העלבון של הנשיא פעלה גם עצה מכחנת מפאריס.

וכאילו כדי להדאיג במיוחד את ישראל הגיע השבוע נשיא גאבון — ועמו ז'וזפיין — לביקור רשמי בפאריס.

הנחתה היחידה שנותרה למשרד החוץ הישראלי: ראש-הממשלה לא תוכל לבוא אליהם בטענות על כשלון זה, שהוא כולו מעשה ידיה שלה.

פלסטיין

ממשלת ניכסון

מכירה בפלסטינים

בשקט, כמעט מבלי שאיש הרגיש בכך, חלה בחודש האחרון מהפכה שקטה בשטח

* אחת מ-25 מדינות אפריקה השחררה בהן מיוצגת ישראל על-ידי שגריר.

פצצת הצחוק לקיץ

החל ממוצאי שבת ב-7 ערים בעת ובעונה אחת

תל-אביב "הוד"	ירושלים "רון"	חיפה "אורה"
נתניה "שרון"	באר-שבע "חן"	רחובות "חן"
טבריה "חן"		

בהשתתפות: גבי עמרני * אריק לביא * אסתר גרינברג * שושיק שני * ציפי שביט * אבירמה גולן * מוטי גלעדי * יעקב בן סירה * יהודה אפרוני אושק לוי * ליא קניג * שלמה וויטנסקי * ראובן שפר * נתן וולפוביץ * רמי קול * פנחס קורן * דוד סמדר * תקוה עזוי * שלומית נתיב.

צלם: יחיאל נאמן * עורך: דוד טרויהרץ * ציור: שלמה צפירי * מנהלת הפקה: גינה רוזנברג * מוסיקה: נורית הירש * פזמונים: אהוד מנור * שר: יהורם גאון * שלישיית השוקולדה * מפיק: יורם גלובוס * תסריט ובמיו: מנחם גולן

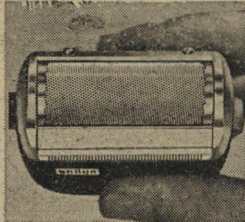
תקליט שירי הסרט המקוריים להשיג בכל חנויות התקליטים

סרטום בלקין

הקנה לעצמך אישיות עם שלוש שנים אחריות!

קנה בראון סיקסטנט

מבונת הגילוח המשובחלת ביותר בעולם

BRAUN sixtant

מערכות לימוד והדרכה "טנדברג"

חברת טנדברג פיתחה דגם מיוחד של מערכת לימוד אלקטרונית.

מעבדת לימוד זו ידועה בעולם כולו כמשוכלת ביותר הן מבחינת האפשרויות הפונקציונאליות והן מבחינת האיכות האלקטרונית. מעבדות לימוד מתוצרת "טנדברג" מצויות באוניברסיטאות המתקדמות והמובילות בעולם. לדוגמה: אוניברסיטת הרוטר, ג'ורג' ואשינגטון, בנאט"ו ובמוסדות האו"ם.

ישראל פועלת 13 מעבדות: בצה"ל, באוני-סיטת ברא"ל, בטכניון, באוניברסיטת הנגב, באורט, באוניברסיטה העברית בירושלים וב-בית הספר התיכון שליד האוניברסיטה העברית בירושלים.

המערכות עצמן מהוות אמצעי עזר לכל נושא הדרוש שינון.

בהפעלת המערכת המורכבת ממרכז בקרה המשדר עד 6 תכניות בבת אחת (כלומר אפשרות לפיצול כיתה ל-6 דרגות לימוד) ומקלטים לתלמידים (עד 36 תלמידים). לימוד הבקרה כלומר המורה מפסק על כל תלמיד בנפרד ויש לו אפשרות להתקשר אותו בנפרד כך שקצב הלימוד של הכיתה כולה אינו נפגם.

נבדק והוכרר כי הלימוד באמצעות המערכות פותר גם את בעיית המחסום הפסיכולוגי של התלמידים ובעיות ההיגיון של המורים.

חומר השעורים כולו (השיעור, השאלות וה-תשובות) מקלטים ואפשר ללמוד מהם ולשדרם שנית.

החומר המשובן והנלמד מוחדר לתודעת התל-מידים בשלמות. למעשה קיימת כאן מעין שטי-פת-מח אינטנסיבית וברור שקליטת התלמיד ומרכזי הזכרון שלו מושלמת.

אל תתנו להם רובים!

המשטרה מגיעה
קבוצת מגיעה למבואות הכפר אבו סנאן שבגליל המערבי, שם פרצו בשבת האחרונה קרבות דמים בין הכפר באיחור, אחרי שאחוז אחד מתושבי הכפר נהרג או נפצע במהלך הקרבות.

מים והנוצרים, מצוי הנשק בכמויות לא רגילות. בעוד שבכל כפר ערבי בגליל נושא כל בעל משפחה המכבד את עצמו רובה או כלי נשק אחר ברשיון להגנה עצמית. הרי כפרי הדרוזים בגליל הפכו למחסני נשק, כשבכל בית יש תת-מקלעים עוזים, קארל גוסטאבים ורובי-סער קלציניקוב, ומחסנים של תחמושת ורימוני-יד.

הנשק מוענק לחמולות השונות על ידי השלטונות כגמול עבור פעילות אנטי-ציונית, במשך הגבול או בפעילות מפלגתית. כל מי שנושא נשק רואה את עצמו מוגן לא רק מכוח הנשק שהוא נושא, אלא גם בשל קשריו עם הגורמים שהעניקו לו את הרשיון לשאתו.

המשטרה התעלמה מאזהרות

פני כארבע שנים אירעה התפרצות דומה בכפר קנא שליד נצרת. גם שם הפכה או מריבה בין שתי חמולות קרובות יריות אכזרי שהפיל קרבות רבים. בעקבות הקרב של כפר קנא ייצעו גורמים רבים, וביניהם עתון זה, שלטונות לאסוף את הנשק מכפרי המיעוטים כדי למנוע הישגות מקרי טבח דומים. גם בשבועות האחרונים, כשהרוחות סועות באבו סנאן, ביקשו נכבדי הכפר מהמשטרה לאסוף את הנשק בכפר, שבניו משתמשים בו לפנטאזיות בכל חתונה או שמחה אחרת.

משום מה התעלמה המשטרה מכל ה' בקשות ואזהרות, זילולה באזהרות-הם של נכבדי הדרוזים. כוחות המשטרה גם איחדו להגיע לכפר אחרי שפרצו בו הקרבות. הידיעה הראשונה על היריות הגיעה למשטרה עכו זמן קצר אחרי המטח הראשון. אולם בעקבות הקריאה הגיע לכפר מספר קטן של שוטרים, שלא יכלו להשתלט על המחנות הנלחמים.

רק שעה מאוחר יותר, כאשר השייך הדרוזי אברירקאן החל להזעיק שוטרים מכל תחנות המשטרה באזור, הגיעו למקום כ-200 שוטרים שהצליחו להשליט מחדש את הסדר בכפר.

אולם הטבח באבו סנאן אינו סוף פסוק. רק כאשר יצליחו כוחות הבטחון להשתלט על הנשק הרב המאוחסן בכפרי המיעוטים, שתושביהם רואים בו עדות לנאמנותם למדינה — רק אז ניתן יהיה למנוע הישגות מקרי טבח דומים בעתיד.

לוח נפץ הרימונים. רק אז ניתן היה גם לחלץ את הנפגעים. קציר הדמים היה: 5 הרוגים, ביניהם ילד בן 15 מבני חמולת מישלב, ו-17 פצועים, בני שתי החמולות.

יחסים מתוחים

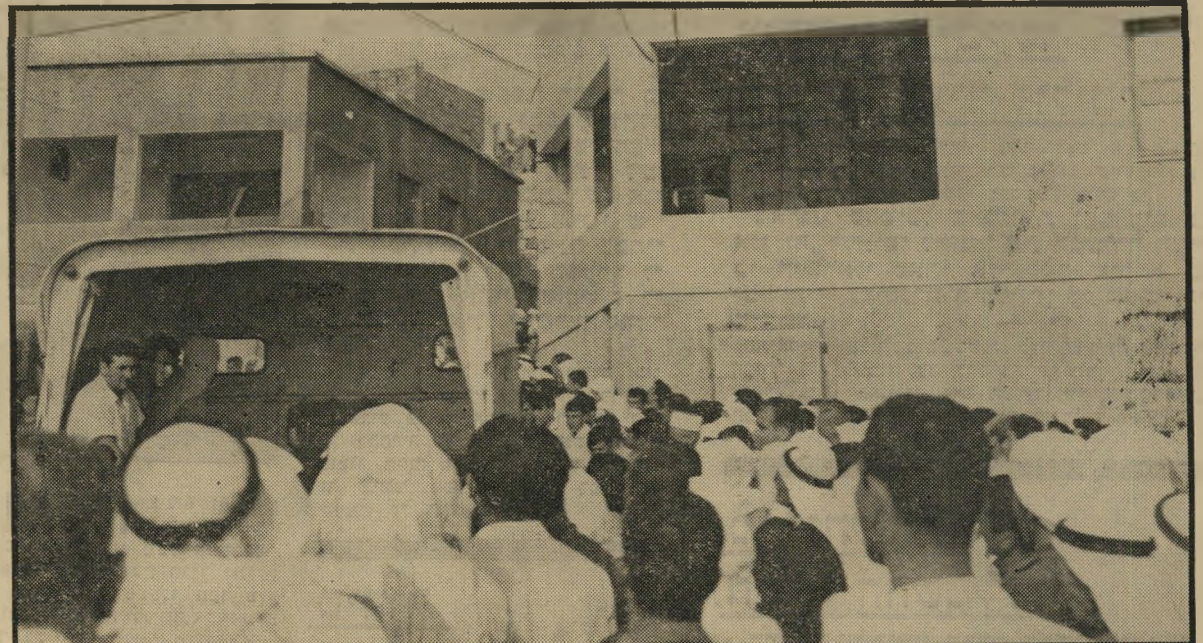
טבח באבו סנאן לא היה בלתי צפוי. מאז רצח אחמד אל-שייך, סער הרוחות בכפר והיחסים בין שתי החמולות היו מתוחים ביותר. נכבדי הכפר ואנשי ה-

מיהרו לעבר מקום הטבח, הסמיקו לעצור כומץ לפני שנפגעו גם הם באש שנורתה מכלים רבים מכיוון הבית בצומת. הם לא היו צריכים זמן רב כדי להבין מה התרחש. לפני כחודשיים נרצח באדמת הכפר הטרקטוריסט אחמד אל-שייך (37), ביריות מ' נשק אוטומאטי. עד כה טרם העלתה חקירת הירצחו דבר. אולם בני החמולה שלה, ובעיקר בנו, ראו את בני החמולה היריבה, חמולת מישלב, כאחראית לרצח. הם בחרו לנקום את דמו בטבח המוני בבני חמולת מישלב.

המישלבים, שראו את בני חמולת תל-שייך שהתבצרו בבית בצומת, תפסו גם הם עמדות על הגגות, פתחו משם באש רובים ותת-מקלעים לעבר עמדת הרוצחים.

יום השבת האחרון בשעה 8.30 בבוקר, יצא מוחמד יוסף מישלב (67) עם שני בניו נאיף (40) ויוסף (43) ובתו פאזיה (16), מביתו שבכפר אבו סנאן ב' גליל המערבי. הם כיוונו פניהם לביתו של עלי אלמילחם, בנו של אחד מנכבדי הכפר, שחתנתו עמדה להיערך אותו יום. אולם הם לא הרחיקו לכת מביתם.

כאשר הגיעו לצומת הכבישים בחלקו ה' עליון של הכפר, נפתחה עליהם לפתע אש תופת, מכלי-נשק אוטומאטיים, מכיוון בית בן קומה אחת, הניצב ליד הצומת. כל ה' ארבעה צנחו אחרי מטח האש הראשון. שלושת הגברים נהרגו בו במקום ופאזיה נפצעה קשה, מתה לאחר-מכן מפצעיה. נהג משאית מבני חמולת מישלב שחש

הלווית הקורבנות
המוני תושבים דרוזים מ' אבו סנאן ומכפרים דרוזיים מישלב, שגופותיהם מונחות בתוך הסנדר שבמרכז התמונה. ההלוויה יצאה מבית מישפחת מישלב, שארבעה מבניה נהרגו בקרבות בכפר. המשטרה הצליחה בקושי למנוע מהמלווים קטטה נוספת עם החמולה היריבה.

מועצה המקומית חששו פן תגיע המחלוקת לידי תיגרה המונית בכפר. משלושת אלפי הנפשות המתגוררות בו 1200 הם דרוזים, 800 הם נוצרים ואלף הם מוסלמים. הם ידעו: תיגרה באבו סנאן פירושה טבח המוני בכפרי הדרוזים, בניגוד לכפרי המוסלמי.

במשך למעלה משעה התנהל בכפר קרב מ' בית לבית בין אנשי שתי החמולות, שכל גבר בהן תפס נשקו ויצא להצטרף לקרב. רק כאשר פרצו נידודות משטרת עכו למקום ושוטרים חמושים תפסו עמדות ב' נקודות המפתח בכפר, פסקו היריות וקו-

מיד למקום, נפגע גם הוא כאשר נזרקו לעבר משאיתו רימוני-יד, ונהרג. תוך דקות מספר הפך הכפר אבו סנאן, אחד הכפרים השלוחים ביותר של הדרוזים בגליל ל' זירת-קרב המוני.

בני חמולת מישלב ששמעו את היריות

האיש העולה בירדו: נבולסי

אם יתמוסס מישטרו של חוסיין בירדן סופית, לא יהיה ראש-המדינה החדש יאסר עראפאת או ג'ורג' חבש. המועמד הסביר ביותר: פולימאן נבולסי, מדינאי ירדני שמאלי, בן למשפחה שמרנית כזו בעיר נבלוס (שכם). דבר זה נוח לאיגוד הפידאיון יותר מקבלת אחריות ישירה למדינת ירדן, מכיוון שקשה להם להסכים ביניהם לבין עצמם על מועמד משותף, וגם מכיוון שאינם מוכנים, לפי שעה, ליטול על עצמם ניהול עניינים שמחוץ למאבק הפלסטיני. מינויו של נבולסי, הנהנה מפופולריות רבה בין הפלסטינים משני עברי הירדן, יכול לבוא גם בדרך שקטה, אם ייכנע המלך חוסיין ויסכים להישאר כראש-מדינה סימלי ללא השפעה.

איומי התפטרות גם של יונים

אחד מהי החיכוך המדיני הגדול בממשלה יהיה: איומי התפטרות של שרים מסוימים. עד כה הירכבה ראשיה-הממשלה עצמה באיומי התפטרות ועריכת בחירות חדשות. כמה משרי מע"י, היועצים היונים, שוקלים אף הם איומי התפטרות. אין ביטחון שאמנם יתפטרו, כל עוד גולדה תהיה ראש-הממשלה אולם הם מקווים כי איומיהם להפך את מאזן הכוחות הפנימי העדין במפלגה ירתיעו את ראש-הממשלה מנקיטת קו קיצוני מדי.

אנשי-רוח יבקשו שיחרור עציר פוליטי

שרות בתי-הסוהר יעמוד בפני מצב חסרת-תקדים: קבוצת אנשי-רוח מאנגליה תבקש את שיחרורו של עציר פוליטי, כדי שישתתף בפסטיבל בינלאומי. מארגני פסטיבל האמנויות והמדעים בי אנגליה, החליטו להזמין את המשורר הערבי בי הישראלי פאוזי אליאסמר שיקרא מי יצירותיו, במסגרת סימפוזיון על האמן והמלחמה. אליאסמר, עצור מזה כשנה לפי צו-מניעה, אשר הוארך פעם שנייה עד לחמישה באוגוסט. הפסטיבל יתקיים ב-10 באוגוסט ואם המעצר יוארך בשלישית, תבוא פנייה של מאות אנשי-רוח מאירופה לשחררו.

מי ינהל את חברת החשמל?

המאבק על ניהול חברת החשמל, יתחדש. מנכ"ל חברת החשמל מזה שנתיים, יעקב חושי (67), מסרב לפנות את התפקיד ל-מישנה למנכ"ל אלוף (מיל.) אלעד פלד, כמוסכם. פלד מנסה לגייס תומכים כדי להחיש את פרישת חושי.

עלייה במיספר גניבות כלי-רכב פרטיים

צפויה התפתחות בשטח גניבת כלירכב פרטיים. בתקופה האחרונה חלה עלייה במספר המכוניות שנגנבו ולא נמצאו, לעומת תקופה קודמת בה נמצאו בסופו של דבר רוב המכוניות. גורסתם של קציני משטרת-ישראל: רשת של ערבים תושבי השטחים, בשיתוף עם ישראלים, מעבירה את המכוניות הגנובות לעבר-הירדן המזרחי. השיטה: החלפת מיספרי הרישוי של המכוניות הגנובות.

להיות לנשיא הבא של ישראל, אחרי פיוס כהונתו של הנשיא הנוכחי, זלמן שזר. על רקע זה מסבירים במערך את השתדלותו הבולטת של שפירא לפייס את הדתיים, כמו בפרשת מיהו יהודי והגיור הרפורמי. תמיכת הדתיים תהיה חיונית לבחירתו. מכיוון ששפירא הוא ידיד ויועצה של גולדה, מובטחת גם תמיכתה.

מה הובטח לזרח ורהפטיג?

בחוגי השופטים והמשפטים גוברת הדי-אגה בקשר ליריעה כאילו הבטיח ו"ש שפירא לשרי-הדתות, זרח ורהפטיג, מישרה של שופט בית-המשפט העליון. טענה זו הושמעה לראשונה מפי עסקנית מע"י שולמית אלוני, שמאו ניתק שפירא את כל יחסיו עימה. עתה קיבלה חיווך רב, אחרי שורהפטיג נשאל עליה בעיתון הארץ, והגיב במילים "אין תגובה". ורהפטיג הוא משפטן. שופטי ישראל מתמנים עלידי ועדה רבת-משתתפים, שלהלכה אין לממשלה שליטה עליה. הבטחה כזאת, אילו ניתנה, היתה מבוזה את כל תהליכי המינוי של מערכת-שיפוט בלתי-לוייה. קרוב לוודאי שהעניין יועלה בכנסת.

אחוז החסימה לא מת

סיעת המערך בכנסת תציע שורת תיקונים בחוק הבחירות, שמטרתם ה-בלתי-מוסחית תהיה חיסול הסיעות ה-אופוזיציוניות הקטנות, או הקטנתן ב-מידה ניכרת. כצעד ראשון הוחלט על שינוי חישוב חלוקת ערפי-הקולות, בצורה שהמפלגות הגדולות ייהנו מעודפים אלה על חשבון הסיעות הקטנות. צעד נוסף, שכבר הועלה בי-שיחות פרטיות, יתבצע כחלק מהסכם-פשרה בין אנשי רפ"י לשעבר לבין אנשי מפא"י לש-עבר. תמורת הסכמתם שז'אנ-פי רפ"י לוותר על שינוי ש-טת הבחירות והחלפתה בכחיר-רות אזוריות, יציע המערך ל-הגדיל את אחוז החסימה ל-שלושה או אולי לחמישה אחי-זים. תשלום ראשון לקראת משרה כזו שילמו אנשי מפא"י כאשר העבירו לפ-ני שבוע בכנסת את חוק רציפות הד-יון בבחירה אישית של ראשי-עיריות. בזמנו היתה התנגדות חריפה לרעיון זה בחוגי מפא"י, ואנשי רפ"י הם שעמדו על ההצעה.

טיהור במשרד-החוז

שרי-החוז אבא אבן עומד לערוך טיהור במשרדו, לאחר שהוברר לו כי פקידים מסוימים במשרדו, שאינם נימנים עם דורי-שיטובתו, מרליפים חומר משמיץ עליו לעיתונות.

תיתכו הכרה ישראלית ב"אל-פתח"

ייתכן מאוד כי בעוד כמה חודשים יציע משה דיין להכיר ביחידות הצבאיות של "אל-פתח" ככצד לוחם. פירוש הדבר יהיה הענקת מעמד של שבוי-מלחמה ללוחמי אל-פתח, ושינויים אחרים. רעיון זה, שיש לו סיבות צבאיות ומדיניות, מתגבש עתה בחוגים המקורבים לשרי-הביטחון. יש לכך תקדי-מים רבים בדור האחרון.

הד"ר צילום זה, מביי-קורו של הד"ר נחום גולדמן במרוקו, פורסם השבוע בשבועון הצרפתי גובל אוברבטר, שעורכו, ז'אן דניאל, היה אחד המתווכים לקראת הפגישה בין הד"ר גולדמן לחסן מלך מרוקו. בתמונה נראה הד"ר גולדמן כשמסמאלו חסן מלך מרוקו (במכנסים לבנים) ומאחוריו ז'אן דניאל, באותה פגישה, כך נודע השבוע, הצהיר המלך חסן בין השאר, כי כל אחד מעולי מרוקו אשר השתקע בישראל הרוצה לחזור לארצו, יתקבל בורעות פתוחות.

שגילו כי קצינים וחיילים רוסים מפעלים מערך זה. זוהי הסיבה לכך שאחרי הפלת שני מטרי סי ה"פאנטום" ביום הרביעי בשבוע שע-בר, לא נמו עדיין בישראל לראות בכך התערבות סובייטית בחזית. בהתאם לקו של שרי-הביטחון, משה דיין, על "דריקיום עם הרוסים" ניסו דוברים רשמיים להרגיע את הרוחות, הכחישו בתוקף ידיעות ש-הגיעו מארצות-הברית כאילו מערך הטי-לים החדש מופעל על-ידי סובייטים. רק אחרי שהסתבר כי הידיעות האמריקאיות הן נכונות, שונתה מדיניות התגובה הישראלית והפכה מארגנה לאזקקה.

י"ש שפירא הנשיא הבא?

בצמרת המערך נפוצה שמועה עקשנית כי כהונתו של שרי-המשפטים, י"ש שפירא,

(המשך מעמוד 14)

הרוסים והמצרים ידעו כי לא יוכלו להקים בסיסי טילים מוצקים בתעלה. הקמת בסיס כאלה, כפי שהוקמו לפני מלחמת 1967 ואחרי המלחמה באזור התעלה, דורשת עבודת הכשרה מרובה וממושכת. בעבר נהגו המצרים לרצף את כל שטח בסיס הטילים, להקים בו סוללות אבן להגנה על כני השיגור הקבועים של הטיילים, להקים בסביבה מיבנים למיתקני המכ"ם ולצוות.

כל ניסיון לעשות זאת שוב היה מתגלה מיד על ידי חיל-האוויר הישראלי שהיה מסכל את הבניה עוד בשלביה הראשונים. שבוע שעבר הקימו המצרים, תוך לילה אחד, מערך טילים שלם. הם עשו זאת על פני שטח שרוחבו כ-25 קילומטר ואורכו כ-50 קילומטר, השולט על שני צידי התנועה הראשיים מתעלה לקהיר. מערך זה, הנמצא מערבית לאגמים המרים ולאסמעיליה מתחיל צפונה מהכביש

מדיהם, שטרם הגיעה השעה לגלות את פרטיו.

★ ★ ★

התוצאה: עירעור העליונות

הפלת שני הקרב הישראליים הראשונים שהופלו על ידי טילים מאז מלחמת ששת-הימים, לא הרתיעה את חיל-האוויר. להיפך, היא היתה אתגר להשמדת מערך הטילים החדש, לפני שזה יאפשר למצרים ולרוסים להקים מערך כים נוספים לאורך התעלה כולה. יום אחר יום תקפו מטוסי חיל-האוויר את המערך החדש, הצליחו לפגוע באופן יסודי ב-5 סוללות מתוך ה-12 שבמערך, פגעו גם מיספר פגיעות בשתי סוללות נוספות.

תוך כדי תקיפה, כשבכל אחת מהתקיפות משוגרים טילים נוספים לעבר מטוסים התוקפים, התגלו שתי עובדות: שהרוסים מפעילים, או משתתפים

בצילום זה נראה המשגר המותניע של הטיל הנגד מטוסי ס.א.2, מהסוג אותו הפעילו הרוסים השבוע בין העצים, מוצב המשגר בעמדת ירי מאולתרת. צילום זה פורסם על ידי הרוסים עצמם.

המשגר המותניע

המוביל מאיסמעיליה לקהיר ומשתרע קצת דרומה מהכביש המוליך מהעיר סואץ ל-קהיר.

מערך זה כולל 12 סוללות סאם 2, מדגם משופר ועוד 2 סוללות טילי סאם 3 שהוקמו בעורף, בחלקו האחורי של המערך, כדי לחפות על סוללות הסאם 2 מפני מטוסי סים מנמיכי טוס.

המערך כולו היה ניד. תוך לילה אחד הקימו המצרים סוללות עפר קטנות בלב המדבר בהם הציבו כני שיגור ניידים של טילי סאם 2 במערך היקפי. ללא ספק היה זה מיבצע צבאי אירי, שהמצרים לבדן לא היו מסוגלים לו. הרוסים הם שתיכננו את המערך, הם שהשתתפו בהקמתו והם המפילים לפחות את הצד הטכני שבכל סוללה וסוללה, או כפי שאמר הרמטכ"ל: "הרוסים אומרים מתי לחכות על הכתתור המפעיל את הטיל, כשהיד הלוחצת על הכפתור היא ביננו".

כאשר גילו מטוסי חיל-האוויר, שיצאו לתקיפת מטוסי באיזור התעלה בבוקר יום השלישי, את סוללות הטילים, הם החלו מיד להתקיים. המטרה היתה להשמיד את הסוללות. אלא שהפעם ניתקלו המטוסים בתגובה שלא ציפו לה. המערך כולו פעל מיד. מספר טילים שוגרו לעבר המטוסים התוקפים. שניים מהם פגעו בשני מטוסים שהופלו וטייסיהם צנחו בשטח מצרים, עמוק מאחורי הקו הראשון של החזית.

כאן התחולל הסיפור האנושי המסעיר ביותר בשל הפרשה. ארבעת הטייסיים שצחו בשטח מצריים. אולם רק שלושה מהם נתפסו בידי המצרים. טייס רביעי הצליח להימלט. בערב אותו יום, כאשר עדיין לא ידעו בארץ על הימלטותו של הטייס הרביעי, הודפסו עיתוני הבוקר של מחרת היום ובהם ידיעה כי ארבעה טייסים נפלו בשבי.

אולם שעה שהופיעו העיתונים בשוק כבר היה הטייס הרביעי, בריא ושלם, בביתו. הוא חולץ מאחורי קווי המצרים במיבצע

אתה שואל

העולם הזה משיב:

מיה יקרה?

● עתה, כשהמעורבות הצבאית הסובייטית במצרים הפכה לעימות גלוי בין הצבא האדום במצרים לבין צה"ל לפחות בקרב על העליונות האווירית בתעלה, מה יהיו ההתפתחויות הבאות?

יש להבדיל בין ההתפתחויות בשני מישורים, הקשורים אומנם זה בזה אך שחשיבותו של האחד עולה כיום לאין שיעור על חשיבות המישור השני. המישור האחד הוא המישור הטקטי — המלחמה המתנהלת עתה בין צה"ל מצד אחד לבין המצרים והרוסים מצד שני. המישור השני הוא המדיני, שבו העימות הוא בין ברית-המועצות לבין ארצות-הברית. מה שקורה במישור זה הוא החשוב והקובע.

● האם עתה, אחרי שהאמריקאים נוכחו שהרוסים עצמם מפעילים נשק נגד ישראל, האם יש סיכוי שהם יגלו עמדה תקיפה יותר נגד הרוסים לטובת ישראל?

■ הנקודה הקובעת לגבי האמריקאים אינה הפעלת הטילים בידי הרוסים נגד חיל-האוויר הישראלי. ארצות-הברית ניצבת מול העובדה שהרוסים ניצלו את המלחמה בין ישראל לארצות-ערב לשם השגת יתרון ברור באיזור על האמריקאים. היאחותם של הסובייטים במצרים היא הנקודה החשובה לארצות-הברית. במידה מסוימת מהווה החזירה הרוסית לאיזור מיפנה לא פחות חשוב מהחזרת הטילים לקובה בשנת 1962. האתגר לגבי ממשלת ארצות-הברית הוא להוציא את הרוסים מהאיזור בצורה זו או אחרת.

● איך הם יכולים לעשות זאת?

■ לארצות-הברית יש שתי אפשרויות. האפשרות האחת היא באמצעות שימוש בכוח והשניה היא בדרך של הסכם הדדי. אין כלל לדבר על האפשרות הראשונה. איום בכוח ושימוש בכוח עלולים להביא את שתי המעצמות לסף של מלחמת עולם. בגלל המצב הפנימי בארצות-הברית אין האמריקאים מסוגלים אף להשתמש באיום של העלת כוח, כשברור לכל כי הם לא יוכלו לממש אותו. לאמריקאים נותרה רק האפשרות להגיע לכלל הסדר עם הרוסים. זוהי מעין עיסקת חבילה — הוצאת הכוחות הצבאיים הסובייטים מהאיזור תמורת כפייה אמריקאית על ישראל לסגת מהשטחים ולהגיע להסדר ברוח החלטת מועצת הביטחון.

● האם מוכנים הרוסים להסדר מעין זה?

■ בפני הרוסים קיימות שלוש אפשרויות:

1. קבלת הצעת ההסדר האמריקאית, כפי שהיא משתקפת בתוכנית רוג'רס והפעלת לחץ על נאצר לקבלה.
2. קיימת אפשרות שהרוסים אומנם רוצים בהסדר כזה אך אינם יכולים לאלץ את נאצר לקבלו. במקרה כזה הם ינסו לאלץ את האמריקאים לויתורים נוספים על חשבון ישראל.
3. קיימת האפשרות שהרוסים הגיעו למסקנה כי סכנת העימות בכוח עם ארצות-הברית אינה אלא בלוף וכי אין דבר השהה בעיניהם יותר מאשר לשמור על העמדות שתפסו באיזור.

● מה יעשו האמריקאים במקרה שאחת משלוש אפשרויות אלה תתגלה כעמדת הרוסים?

■ אם יסתבר שהרוסים מוכנים להסדר תהיה זו הדרך הרצויה ביותר לאמריקאים. הם יפעילו את כל הליחצים האפשריים על ישראל לקבלה. במקרה שאחת משתי האפשרויות האחרות תתגשם יכולים הדברים להתגלגל עד ליד עימות צבאי עם הרוסים, דבר שאמריקה מעוניינת בו פחות מכל.

● איזו מכל האפשרויות נראית כטובה ביותר בעיני ממשלת-ישראל?

■ ברור שישראל אינה רוצה בפתרון שמציעה תוכנית רוג'רס. ישראל מעוניינת לגרור את ארצות-הברית לעימות עם הסובייטים מתוך אמונה מוטעית שבעימות כזה תהיה יד האמריקאים על העליונה וממילא תרווח מכך ישראל. הכוונה היא כמובן שלא יהיה עימות צבאי בין האמריקאים לרוסים, אלא אוליטמטום אמריקאי כמו שעשה קנדי בפרשת קובה. האמריקאים מעוניינים להימנע ככל האפשר מהגרורות למצב כזה, שיש בו עבורם סכנה נוראה של עימות צבאי ממש.

● מה בעצם עוד יכולים האמריקאים לעשות לרוסים?

■ כמעט שום דבר. הרוסים הם שנמצאים בעמדת כוח. ארצות-הברית רק יכולה לנסות לקנות את הרוסים במיסגרת של הסדר בויתורים נוספים על חשבון ישראל. מכאן ברור שככל שההסדר ישתהה ויתמהמה יהיו תנאיו חמורים יותר ויותר לישראל.

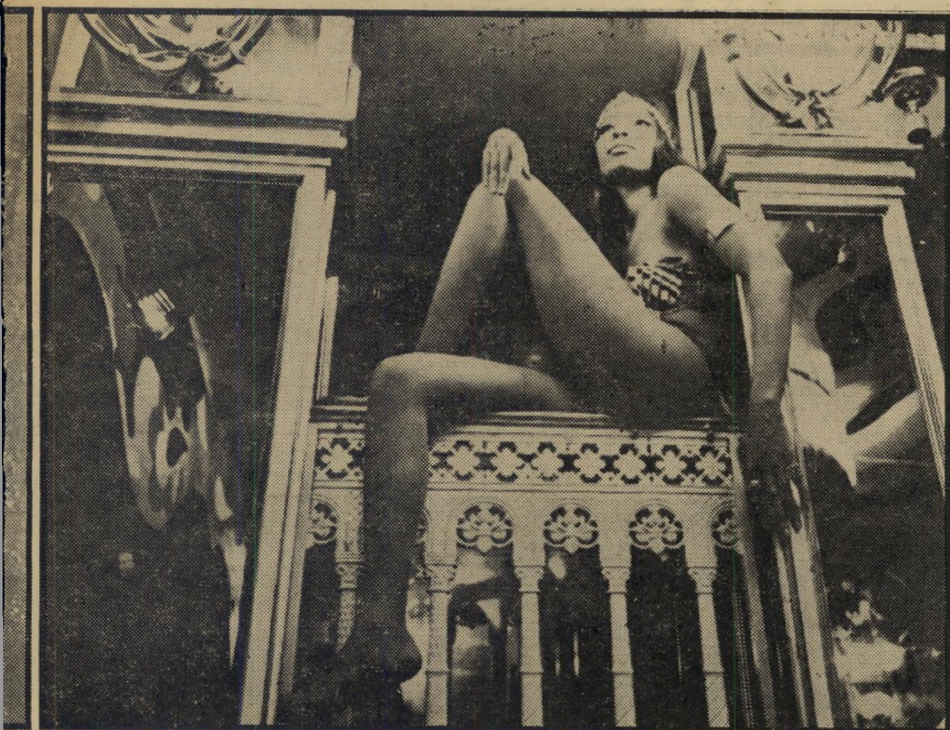
● מה משמעות הדבר לגבי המישור הטקטי? כיצד יתבטא מצב זה במלחמה המתנהלת בתעלה סואץ?

■ המשמעות הראשונה מצעדים שעשו הרוסים בשבוע האחרון, בהתעלמם מהאזהרות הקלושות של ארצות-הברית, היא למעשה שלילת העליונות האווירית של חיל-האוויר הישראלי בתעלה. במידה מסוימת יש בצעד זה ניסיון לאלץ את ישראל לקבל את הפסקת האש הזמנית בה רוצים המצרים. ישראל התנגדה להפוגה שאינה הפסקת-אש קבועה בטענה כי המצרים והרוסים ינצלו אותה לשם הצבת מערך נגד-מטוסי באיזור התעלה. עתה, כשלמרות אי-קיום הפסקת-האש הצליחו הרוסים להציב מערך נגד מטוסי בתעלה, נשמט הקרקע מתחת להתנגדות הישראליה להפסקת האש.

● האם תוכל ישראל לעמוד במלחמת ההתשה שהחלו הרוסים נגדה?

■ המשמעות הבולטת ביותר של הפלת המטוסים בידי מערך הטילים החדש היא שישראל נצטיבה יותר ויותר תלויה בארצות-הברית. אם הפאנטומים שביקשה ישראל מארצות-הברית נועדו עד כה לשם שמירת המאזן בעתיד, הרי מעתה הם יהיו דורשים לשם שמירת המאזן בהווה. עד כה רצתה ישראל עוד מטוסים. מעתה היא זקוקה להם באופן דחוף. כתוצאה מכך נחשפת ישראל יותר ללחץ אמריקאי, המוביל שוב לאילוצה לקבל את תוכנית רוג'רס.

הן תהיינה תלויות מחר בבונקרים של החעלה, נ

קאח' היא מולאטית אשר הגיעה לישראל מג'ורג' טאון אשר בגויאנה הבריטית, בה מכהן דודה בתפקיד מושל. בין יתר עיסוקיה היא עבדה במאנוסים, ניהלה בארץ רומנים עם השחקן ריצ'רד בוג, בעת ששהה בארץ לצורך הופעה בסרט מאוריון וכן עם פוקה הירש.

תלה אוח

צ'ברים רבים סבורים בטעות כי הביטוי "נערות פינאפ", מתייחס ל־ מובן העברי של המילה. בין סברה זו לבין המציאות אין כל קשר. המילה פין לקוחה במקרה מלשון סיכה באנגלית. והביטוי "נערות פינאפ" נולד במלחמת העולם השנייה, כאשר רבבות חיילים אמריקאיים נהגו לגזור תמונות של חתיכות מ־ תוך שבועונים מצויירים וצבעוניים, לנעוץ אותן בסיכה אל הקיר מעל מיטותיהם שב־ קסרקטיני הצבא או בבונקרים בחזית. כך נולד המושג שפירושו למעשה הוא: נערות לתליה בסיכה. אבל אפילו מבלי ש־ ידעו את מובנו המדויק של המושג הלכו

פין

חיילי ישראל בדרך עמיתיהם ממלחמת ה־ עולם השנייה. גם הם אימצו לעצמם את השיטה של גזירת תמונות של חתיכות או כוכבות קולנוע מתוך עיתונים ותליתם מעל מיטתם. כמעט בכל הצבאות בעולם נראתה הדבקה או תליית נערות פינאפ כשיטה בדוקה להעלאת המוראל של החיילים. מקסרקטיני הצבא לקחו החיילים את נערו־ תיהם המצויירות גם לחייהם האזרחיים. הם תלו אותן במוסכים, בנגריות, ואפילו במשרדי מנהלים של חברות מכובדות. הצרה היתה בשישראל מרבית נערות ה־ פינאפ הן נוכריות. בדרך־כלל אלו הן צעירות מעורטלות הגזרות מהפלייבוי או משבועוני מין מצויירים אחרים. סוף־סוף איאפשר לדרוש מחייל בתעלה שיתלה בבונקר שלו דווקא תמונה של קיבוצניקית בכובע טמבל ובמכנסים קצ־ רים הגזרות מתוך דבר הפועלת. פעם אמרו שכשרוצמים התותחים שות־ קות המוות. בישראל הופרכה אימרה זו מיסודה. עובדה: מלחמת ששת־הימים הו־

צביה וישינסקי תושבת עכו לשעבר, שמשקלה רק 40 קילוגרם, היא הדוג־ מנית האחרונה שהצטרפה אל שורת הדוגמניות הישראליות המצטלמות בעירוס לצילומי פינאפ. צביה היפה היא לאחרונה דוגמנית צילום מבוקשת.

אן טוכמאייר היא ללא ספק חלוצת דוגמני־ מקפלת מיצנחים בצה"ל, היתו־ מסחריות ובסרטי קולנוע שראליים. היא היתה גם גיבורת

ל קידוח במוסכים ואצל שוחר ישראלי בחו"ל

פרנסואז לרוני היא תרומתה של צרפת לעולם דוגמנות העירום הישראלי. פרנסואז, שעלתה מצרפת, שימשה כנערת מלחמה בדיסקוטק מאנריס, היתה גם הכלה העירומה בחתונה ההתולית שערך משה ינוקא בראשון לאפריל השנה.

בן בעצמד

לידה את תעשיית אלבומי המלחמה. והי מלחמה שלאחר המלחמה הולידה סוף סוף תעשיית נערות פוֹאָף ישראליות. לקראת ראש השנה הקרב, הבא עלינו לטובה, החליטו לפחות שני מו"לים של לוחות שנה כי די להם בלוחות השנה ה"סאכריניים" של פרחי ישראל או פירותיה. זה טוב אולי להסברה הישראלית בחו"ל (וגם זה לא כל כך בטוח) אבל לא טוב מספיק לחיילים בבונקרים של התעלה.

מה שדרוש עכשיו לעם ישראל הן חתיכות מקוריות, שיתפסו את מקומן של הנוכריות העירומות על הקירות. וכדי לשכנע את בחורי ישראל לתלוחן או להדבירן

א/פ

על הקירות, היה צורך קודם כל להפשיטן. זאת עשו שני מו"לים בנפרד. ניסן פלג (29) בעל חברה העוסקת בתכנון תשורות למסדות ומפעלים, מוציא לאור לוח-שנה עם נערות ישראל חשופות בחיק הטבע. הוא כבר הצליח למכור את הלוח לשתי חברות מיסחריות באנגליה ובשהייץ, שיפצו את הלוח עם פירסומותיהן. גם בארץ יופץ ה"לוח ע"י חברות שונות, כמו חברת ביטוח, מובילי משאיות וסוכנויות מכונות.

יצרן הפוֹאָף השני הוא רמי חכמוב (29), אף הוא ותיק בשטח תעשיית לוחות שנה. "אם פעם דרשו לוחות עם גוף האי רץ", אומר רמי, "רוצים היום לוחות עם חתיכות מושכות". אבל אסור להפשיט את הנערות יותר מדי. החברות המיסחריות ה"ממנות את הדפסת החתיכות הציבעוניות, אינן נועזות עד כדי כך. הפוֹאָף הישראלי צריכה להיות לבושה מספיק כדי להיראות הגונה, ועירומה דיה כדי להיראות מינית. אז מה שנשאר עכשיו לעשות, זה רק תלות אותן. בסיכה, כמובן.

ת העירום בישראל. אן, ילידת לנינגרד, שהיתה הראשונה שצילומי העירום שלה הופיעו במודעות ידחת כתבות עירום סטיריות שפורסמו בהעולם הזה.

סמור דור

דוגמנית מצליחה, ילידת מרוקו, תתגעגע ודאי לגופה כפי שהוא מוצג בתמונת פוֹאָף זאת. סמור, שנישאה לאימבר, היא כיום בחודשי הריונה האחרונים, מצפה ללידה ראשונה. בתמונה היא נראית כשקסופון בידה.

לבו

תמורת עבודה זו אני מקבלת משכורת של 550 ל"י לחודש. אם מוסיפים לזה את התוספות עבור משמרות לילה יכולה המשכורת להגיע עד 600 ל"י לחודש. אבל אף פעם לא יותר מזה. הורי גרים בחיפה ואני מתגוררת בחדר שכור עבורו אני משלמת 150 ל"י לחודש.

★ ★ ★

2 אחיות — 40 חולים

ר' ה שגור ביהור הוא שעבודה כזו אינה מאפשרת לי כמעט כל חיים פרטיים. לצאת לבלות אני יכולה רק מאוחר בלילה, או שאני כל כך עייפה עד שאני בכלל לא יוצאת. בימי שישי יוצא לי בדרך כלל לעבוד בערב. אם מישהו מוכן להתחיל את הבילויים ב-11 בלילה ולצאת איתי, או אני יוצאת לבלות.

כל הוראות השביתה. אבל היו לי כמה מיקרים דחופים שלא יכולתי להתעלם מהם. היה לי חולה שדימם כל הלילה בדרכי העיכול. לחץ הדם שלו והדופק נמדדו בכל שעה. כאשר לקראת הבוקר ירד לחץ הדם, הייתי מוכרחה לספק לו כמה מנות דם. לפי הוראות השביתה אסור היה לי לעזור לרופא בעירוי הדם. אבל לחולה הזה היו חייבים לספק דם במהירות. לא יכולתי שלא לעשות זאת.

בבוקר נדהמנו גם אני וגם החולים, כששמענו שהשביתה נמשכת ולא הגיעו לשום הסכם. ידעתי שבמשך היום לא יקבלו החולים הקשים במחלקה את הטיפול שהם זקוקים לו. במשך היום יש במחלקה רק אחות אחת. לחץ העבודה בבוקר הוא קשה ואם אין מספיק כוח-אדם, יכול המצב להידרדר עד כדי סיכון חיי-אדם.

יום ראשון השבוע, כאשר 11 אלף אחיות בבתי-החולים בארץ הכריזו על שביתה כללית, החליטה האחות שרה שושני כי עבודה הגיעה הדרך לסיומה.

אחרי שבע שנות עבודה במקצועה כאחות, הגישה שרה שושני (31) את התפטרותה לבית-החולים 11 נולד ביפו, בו עבדה.

בשבילי זה

הסוף, אמרה שרה. יש לי שלושה ילדים מגיל שנה עד שבע. אינני יכולה להחזיק מעמד במקצוע האחות.

אני עובדת במשמרות. כדי להשיג מטפ' לת שחסכים לעבוד אצלי גם כן במשמרות, פעם בבוקר, פעם בערב ופעם בלילה, אני חייבת לשלם 600 לירות לחודש. אחרי שצברתי שבע שנות ותק ואחרי שאני מקבלת תוספת עבור שלושת ילדי אני מרויחה 580 לירות. יוצא מזה שאני צריכה לשלם בעד הזכות להיות אחות. אני גמרת.

★ ★ ★

מה רוצים, המלאכים בלבן?

ל גבי אזרחים רבים במדינה היתה שביבת האחיות שפרצה השבוע בלתי מובנת. איך אפשר להשבת בתי-חולים ולסכן חיי-אנשים? שאלו. אם תיכנע הממשלה לאחיות היא תפוצץ את עיסקת החלילה. אם ימלאו את תביעותיהן ילכו בעקבותיהן עובדים אחרים ויכריזו גם הם על שביתות. זו סכנה לכלכלה הלאומית, אמרו אחרים.

מה שלא הם, לא ראשי המדינה ומנהיגי ההסתדרות הצליחו להבין הוא, ש"המלא" כים בלבן" לא הכריזו שביתה כדי לזכות בהעלאת משכורת. השביתה היתה על עצם אפשרותן של 11 אלף נשים להמשיך ולע" סוק במקצוע האחות.

אם אימצו לעצמם הכושים של ארצות הברית את הסיסמא "שחור הוא יפה" היו האחיות בישראל צריכות להכריז: "לבן הוא דפוק" כי אם קיים בישראל ציבור עובדים מקופח ומנוצל, שנשק השביתה ניטל ממנו עד כה בשל עצם עיסוקו במיק" צוע הקשור בחיי אדם, הרי הן האחיות.

★ ★ ★

דילמה חמורה

ל מחרת היום הראשון של השביתה סיפרה האחיות תמי גוטקין (25), העוב"ת במחלקת חירורגית ג' באיכילוב: "באתי למשמרת הלילה שלי בלילה הראשון של השביתה. בכל המחלקות שרר אי-סדר. חולים שכבו במיטות שמצעי-הם לא הוחלפו 24 שעות. הדו"חות על מצבם של החולים לא נכתבו. איש לא מדד את חומם של החולים.

החולים שנותרו במחלקה היו מפוחדים ומודאגים. הייתי בדילמה קשה. לפי תקנות השביתה אסור היה לי לעשות שום עבודה במחלקה. אבל מצבן של האחיות העובדות בלילה קשה פי כמה מזה של אלו העובדות ביום. אנחנו יושבות בלילה בתוך המחלקה ואין לנו יכולות להתעלם מדרישות החולים. לא מדדתי חום לחולים ומילאתי את

סיפורו של שלוש אחיות מתור 11 אלף שובתות

מדוע הפסיקו, המלאכים בלבן? להתעופף?

אחות מתפמרת שושני
"אני גמרת..."

אחות מפקחת שסקין
"כמו מזכירה מתחילה..."

ערב השביתה, במוצאי-השבת האחרון, היתה תמי עסוקה בתפקיד במחלקתה. כל חדרי המחלקה היו מלאים במיטות ועליהם חולים. גם המסדרונות היו גודו-שים במיטות. גבר קשיש שכב על עגלה בגלל מחסור במיטות. מחדר המיון ביקשו ממנה לקבל עוז שלושה חולים שהגיעו לשם. אבל תמי לא היתה מסוגלת לקבלם. פשוט לא היה מקום.

היא התרוצצה בין מחלקות בית-החולים כדי למצוא מיטה פנויה עבור החולה ששכב בעגלה. אחרי חצות הצליחה למצוא מיטה פנויה. היא עצמה סייעה לסדר את המיטה ולהעביר אליה את החולה. אחר-כך עסקה בהכנת תרופות לחולים, הכינה שתיה ומדיחום, ענתה לטלפונים שהגיעו אל המחלקה ורצה באמצע לבדוק חולה הצמוד לאינפוזיה. "הדרישות שלנו מוצדקות", אמרה תמי. "כל ההעלאה שאנחנו מבקשות מסתכמת בתוספת של כ-100 לירות לחודש. אנחנו דורשות פיצוי על העבודה הקשה ורוצות באפשרות להחזיק עוזרת בבית, כדי שאנח

קל להאשים את האחיות שבשביתתן הן מסכנות חיי-אדם. השאלה היא מדוע לא נוטלים אלה, המסרבים זה שש שנים לספק את תביעותיהן, אחריות זו על עצמם?

★ ★ ★

אין אפשרות למות

ת מי גוטקין היא צעירה חנינית שחורת-שיער וירוקת-עיניים. עם גיורה חטובה כמו שלה היא יכולה בנקל למצוא פרנסה גם כדוגמנית או במקצוע זוהר אחר. מזה ארבע שנים היא אחות בבית-החולים איכילוב. היא אוהבת את המקצוע בו בחרה כיעודה בחיים. אולם היא מלאה טענות כרימון על קשיי העבודה, המשכורת הנמוכה והמחסור בכוח-אדם.

אני עובדת בשלוש משמרות. שבוע ימים אני עובדת משבע בבוקר עד שלוש אחר-הצהרים. שבוע אחריו זה אני עובדת מ-11 בבוקר עד שבע בערב. בשבוע השלי-שי אני עובדת משבע בערב עד 11 בלילה. בשבוע הרביעי של החודש שעות העבודה שלי הן מ-11 בלילה עד שבע בבוקר.

אחות
תמי גוטקין

הוא דפוק!

בחיפה. עובדי כאחות עם משכורת ין כשלוש אני עובדת במשמרות לילה ו משנת 1965 אני עובדת בדונולו כן מסקת קלינית.

כל שגיא — חרת א

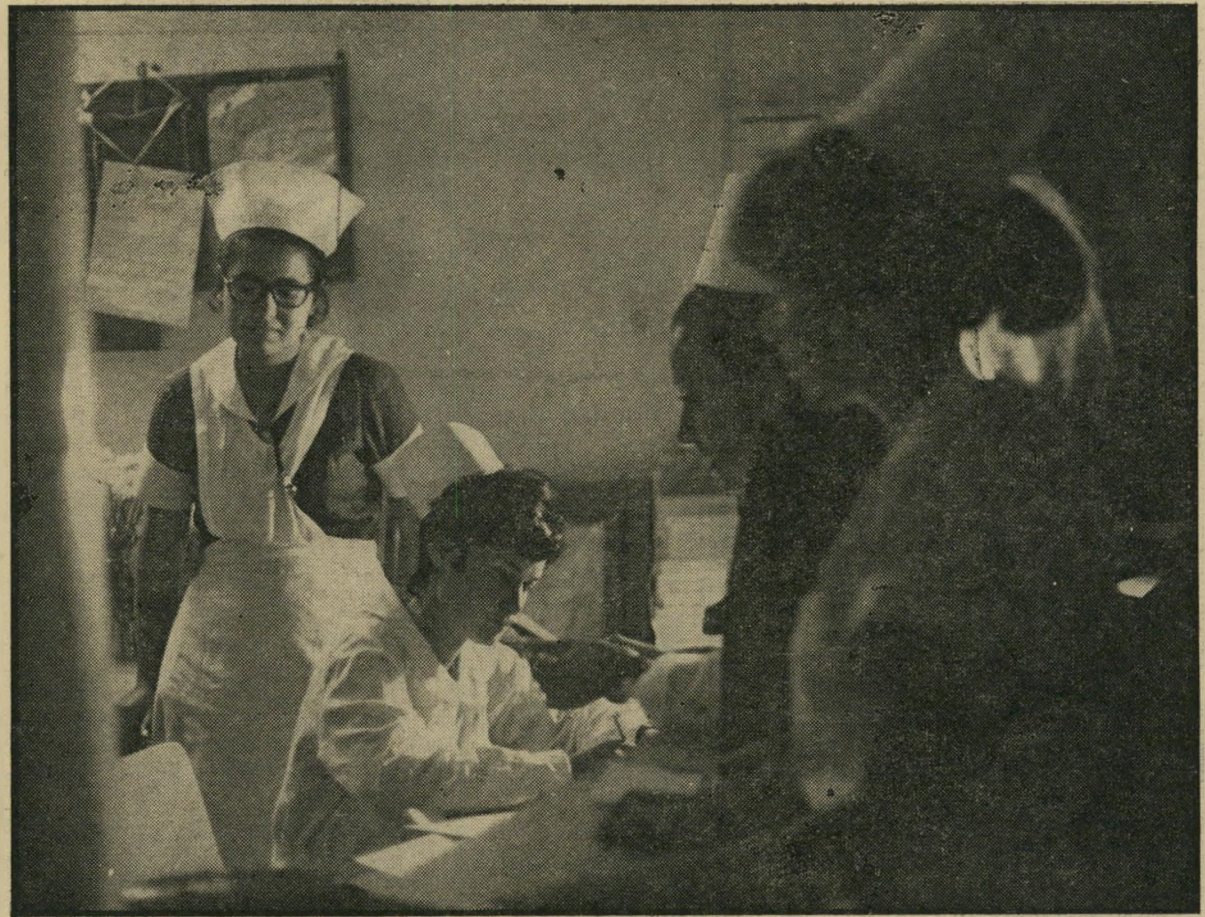
הו התפקיד הגבוה ביותר אחות מבחינת משכורת, אומרת דית שסקין. "אולם המשכורת לא עו בשום יחס לאחיות הקשורה בעכו אני אחראית על ביצוע עבודתה של אחות בכל אחת מחמש המחלקות בג החולים. אני אחראית על הסדר, הנג סידורי העבודה ורמתן של האחיות. עבור כל שגיא שעושה אחות נושאת באחריות כלפי הרופאים. שג אפשר לעשות בכל עבודה. אבל בעכ שלנו שגיא יכולה להיות הרתיאסון. משכורת שאני מקבלת לא נשאר לי הר אני מחזיקה בבית עזרת העולה לי 450 לחודש. אחרי כל ההוצאות הקשורות עבודה נשארות לי כ-150 לחודש. בו שזה לא משתלם לעבוד במשכורת כזו. אני אוהבת את המקצוע ואיני מוכנה לעז יוהית שסקין היא אחות שמצבה על בהרבה על מצבה של כל אחות ממוצ היא מתגוררת בדירה מרווחת של ארבע חדרים בנאות-רחל. בעלה אריה, גבהיקומה ובעל מוג נוח; מקבל את עכ תה בחיך סלחני; היא לא עובדת בשו הכסף. היא אוהבת את העבודה לכן נשארת."

אבל כ-30% מהאחיות הנישאות נוש מהמקצוע. כך נוצר בישראל מצב אבסור שבועד שבבתי-החולים יש מחסור חמור אחיות לתפקידים חיוניים, יושבות 80 אחיות מוסמכות בבית או עסוקות במק עות אחרים.

מסכמת חמודה איש-שלום, המזכירה ארצית של איגוד האחיות את התביעות בגלל אי-סיפוקן פרצה השביתה: "כר הדרישה שלנו אינה לא להעלות משכר ולא לתקן. ב-1964 חתמנו על הסכם עבו עניין התקן לא נקבע שם סופית. הבסי לנו שהמכון לפריון עבודה יבדוק הענין עד 1970. עד היום לא גמרו לבד זאת ואין כל סיכויים שיגמרו בעתיד נראה לעין.

"אנחנו דורשות תוספת עבור תפוק יתר. אנחנו מעריכות שאנחנו עובדות 30% מעל לתקן."

אמרה עמליה שקדי, מפקחת לילה בבי החולים איכילוב: "הלוא במילא יתנו בסופו של דבר מה שאנחנו דורשות. שום דבר בלתי הגיוני בתביעותנו, אינו לטובת העבודה ובסופו של דבר לטובת הציבור. מדוע שלא ילכו לקרוא וימנעו את הסבל מאלפי חולים וחולות אולם מה שנראה הגיוני וברור כלו בעיני המלאכים בלבד, היה למעלה מכו תפיסתם של קברניטי המדינה.

מתלמדות, עליהן לא חלה השביתה. מישמרת הלילה היא אחת הבע יות המציקות ביותר לאחיות. בשל העדר כוח-אדם מספיק במיקצוע נאלצות האחיות המוסמכות לעבוד בממוצע שבועיים בחודש בלילה.

האחות תמי גוסקין (יושבת ב מרכז) בלילה הראשון של הש' כשהיא מוקפת אחיות

משמרת הלילה
ביתה בבית-החולים איכילוב בתל-אביב, כשהיא מוקפת אחיות

הצעת "העולם הזה" בועד-הפועל

לכן אני מציע כי הועד-הפועל יאט את החלטת איגוד האחיות שמחר תפרו השביתה. איש אינו שש לקראת השביתה הזאת, אבל מתוך לחץ של הלילה הז עם החלטה כזאת, עם גיבוי של הועד הפועל ועם הכוח שיתחסף עליי כר י אחיות — ולא רק לאחיות כי אם להסתדרות — עם הכוח הזה צריכה הסתדרות לבוא בדרישה אל כל הגורמי הנוגעים בדבר, לספק עד שבע בבוקר מינימום התביעות של האחיות, שיש למנוע שביתה.

כולנו דיברנו על צדק, אבל הרי נאמו אם ישנו צדק — יופע נא מייד. במידך הוה: עוד הלילה!

הצעת העולם הזה — מח חדש

1. הועד-הפועל מביע את מחאתו ע הסחבת בטיפול בדרישותיהם המקצועיות של האחיות והאחים.
2. הועד-הפועל מתליט כי ארגון האחיות מוצא את כל הדרכים להבטחת טיפול ב דרישותיו.
3. הועד-הפועל מכיר בצידקת דרישותיו של ארגון האחיות והאחים. הועד-הפועל משר את הכרות השביתה.
4. הועד-הפועל קורא למעסיקים להכנע במשא ומתן דחוף ומיידי, כדי לספק או הדרישות המינימליות הצודקות, שביא למניעת השביתה גם ברגע אחרון זה.

תיקבע דמות ההסתדרות כפי שגחל רוצה בה, ולא כדמות המעשית שאנו רוצים בה? אמרו לנו כאן, וזו כנראה הסיבה להת נגדות רבים לשביתה, כי המצב הבטחוני אינו מאפשר שביתה. אין ספק, המצב בטחוני תמור ועלינו להתחשב בו. המצב חמור ועל הממשלה להתחשב בו, על קופת חולים להתחשב בו, על משרד-הבריאות להתחשב בו, על הנהלת בתי-החולים ה פרטים להתחשב בו — להתחשב בו ול- הסיק את המסקנה: אם כה חמור המצב, וכה אסור שתהיה שביתה, מדוע דחקא ה אחיות צריכות להיות היחידות שתסקנה את המסקנה? מדוע הממשלה ויתר המוס דות לא יתחשבו במצב הבטחוני?

חברים, במאבק הזה, לא ארגון האחיות הוא העומד במבחן. ארגון האחיות ניהל מאבקו באורח-רוח מופלא, אולי אפילו מוג זם היום, במאבק הזה עומדת במבחן ה הסתדרות.

הוועד הפועל של ההסתדרות הוועק ל ישיבת-חירום במוצאי-שבת, במטרה אחת: לא לאשר את השביתה, ובכך לאיים על האחיות השובות כי יוצאו אל מחוץ לחוק ההסתדרות. ואומנם הרוב המכריע של חברי הוועד הפועל — ובראשם המערך וגחל — הצביע נגד השביתה. נציג העולם הזה — כוח חדש, חייב שלום כהן, נטל את רשות הדיבור כדי להביע תמיכה באחיות ובשביתתן. דברי שלום כהן:

ההכרעה תפול הערב בקולותיהם של חברי המערך בועד-הפועל. יכולות סיעות אפוזיציוניות קטנות, או פסבדו-אפוזיציוניות, להציע מה שתצעה — המערך הוא שיכריע. איני יודע אם סיעת המערך כבר החליטה, אך ברצוני לפנות אליה בבקשה: שלפני ההצבעה, תזכור את אשר אמר נציג גחל מעל דוכן זה. הוא אמר שה אחיות צודקות בתביעותיהן, אך הוא התג גר לשביתה. עד כאן לא אמר דבר שלא אמר לפניו החבר בן-אהרון. אבל הוא המשיך, ודווקא בחלק הבלתי מתוכנן של נאומו הסביר מדוע הוא מתנגד לשביתה. הוא אמר שבבית הזה צריך להיות בבחי נת אנטמה. הוא דיבר על בורות חובה, שפרושה שלילת הנשק המקצועי היחיד מידי הפועל — הוכות לשבות כשרע לו. אני פונה אליכם חברי המערך: לפני ש תחליטו, חשבו! האם אתם רוצים שזו תהיה תדמית ההסתדרות? שבמפעלים ובסדנאות

נו נוכל להחזיק מעמד בעבודה. דרישה נוספת היא להעלות את התקן של העובדים במחלקות. כיום עובדות במח לקה של 40 חולים 2 אחיות מוסמכות במקום השבע הדרושות. תנאי העבודה שלנו בבתי-החולים הם מהגורעים ביותר. בכל בית-קולנוע או אולם ציבורי מחייב החוק להתקין מזגני אויר. רק בבתי-חולים לא מתקנים מזגנים. החום והצפיפות מקשים מאוד את העבודה."

★ ★ ★
אחות בצמרת

יהודית שסקין היא אחות מוס
מכת מזה 15 שנים. היא הגיעה לדרגה הגבוהה ביותר אליה מסוגלת להגיע אחות בבתי-חולים — אחות מפקחת. בתפקידה זה היא מפקחת על האחיות בחמש מחלקות של בית-החולים דונולו ב' ביפו. משכורת חה: 630 ל"י בחודש.

אבל יהודית היא מקרה יוצא-דופן. היא עובדת רק ביום, משבע בבוקר עד שלוש אחר-הצהריים. אחות מוסמכת מן השורה אינה נהנית לא ממשכורת כמו זו של יהודית ולא מתנאי העבודה שלה. אבל בהגיעה לשיא מקבלת יהודית משכורת השווה לזו של פקידה בלתי מאומנת במשרד. יהודית היא אשה בלונדית יפה הנשואה לכלכלן מצליח ואם לשני ילדים. היא מספרת על דרכה כאחות, מראשית עבודתה במקצוע זה ועד שהגיעה למעמדה הנוכחי שבתנאיו משתחה לזה של דור בדואר. "גמרתי בית-ספר לאחיות בפולין ב-1955. במשך שנתיים עבדתי שם כמדריכה בבית ספר לאחיות. ב-1957 הגעתי לארץ. בארץ לא היו מוכנים להכיר בתעודת האחות שלי. נאלצתי להתחיל לעבוד כאחות מעשית. התקבלתי לעבודה בבית-החולים רמב"ם

שם: הגבול של ה-4 ביוני, עם תיקונים
"ביטחוניים" קלים, כמו באיזור לטרון, קל-
קליה וכו'.

זוהי, בקיצור, תוכנית רוג'רס.

אזהרה לסובייטים

המשמעות האמיתית של דברי
ניכסון היא, איפוא, שמנוי וגמור עימו
להגיע להסדר, שיביא להוצאת הכוחות ה-
סובייטיים ממצרים.

משמעות זו אינה יכולה לשמח
את אותם החוגים בירושלים, ה-
מתנגדים מכל וכל לתוכנית
רוג'רס.

זוהי ההודעה לישראל, הכלולה בדברים.
אך כלולה בה גם הודעה לברית-המועצות,
הפונה באותו כיוון עצמו.

תוכנה: אם לא יימצא הסדר כזה, בגללכם
או בגלל הערבים, ייווצר מצב חמור מאוד.
מבחינה זו יש בדברי ניכסון אזה-
רה לסובייטים — אזהרה שנוע-
דה לשכנע אותם שעליהם לחזק
עבד-אל-נאצר כדי להשיג את
הסכמתו לתוכנית-רוג'רס.

על רקע זה יש להבין את דברי ניכסון:
"המזרח התיכון הוא עכשיו מסוכן מאוד.
זה כמו הבלקנים לפני מלחמת העולם הרא-
שונה, ושתי מעצמות-העל, ארצות-הברית
וברית-המועצות, עלולות להיגרר לעימות,
שאף אחת מהן אינה רוצה בו." (ראה ה-
נידון).

ושבו:

"המצב במזרח התיכון מסוכן יותר (מא-
שר המצב בוויאט-נאם). הוא מסוכן יותר
מפני שהוא כרוך בהתנגשות בין מעצמות-
העל, בעוד שהמצב בוויאט-נאם אינו כזה."

מה ערכה של אזהרה זו? אם יאמינו
שליטי הקרמלין ברצינותה, הם יגבירו את
הלחץ על הערבים להסכים לתוכנית-רוג'רס
— ויש סימנים לכך שאומנם הם מפעילים
השבוע לחץ מירבי על נשיא מצריים, ה-
שוהה במוסקבה. אך ייתכן גם שלא יאמינו
בכוחו של ניכסון לעשות דבר במרחב, לאור
מצבו המסובך בדעת-הקהל האמריקאית.

מטוסים לישראל

המגמה המרכזית של דברי ניכסון
היא, אם כן, בכיוון להגשמת תוכנית-
רוג'רס.

תוכנית זו אינה אנטי-ישראלית, ואינה
כרוכה בהפקרת ישראל. הדבר הודגש ב-
דברי ניכסון (שדיבר אל דעת-הקהל האמ-
ריקאית) יותר מאשר בדברי רוג'רס (שדיבר
אל הסובייטים והערבים).

כך חזר ניכסון על העמדה הפרו-ישראלית
הבסיסית של אמריקה:

● לא ישראל רוצה לזרוק את הערבים
לים, אלא הערבים רוצים לזרוק את ישראל
לים. (זוהי חזרה מילולית על קו-התעמולה
של ממשלת-ישראל).

● יש מישטרים ערביים "ראדיקליים"
(הרמו למצריים), סוריה היא יותר ראדי-
קלית, והפידאיון הם סופר-ראדיקליים. (אילו
האמין ניכסון שהערבים כבר קיבלו את
תוכנית-רוג'רס, בחודאי היה נזהר מפני הגי-
דורות מתגרות אלה).

● ארצות-הברית תצייד את ישראל בנשק
הדרוש כדי להרתיע את הערבים, אך לא
כדי לתקוף את הערבים.

פירוש הדבר: התחייבות אמרי-
קאית ממשית לספק לישראל את
הנשק הדרוש לה כדי לשמור על
מאזן-הכוחות לפי הערכת האמ-
ריקאים, אך לא לפי הערכת ה-
ישראלים דווקא.

מכאן הניסוח: "אם יופר מאזן-הכוחות..."
לטענת הישראלים, הוא כבר הופר מזמן.
כל זה אינו חדש. ניכסון ניסח את הדב-
רים הידועים בצורה הנעימה יותר לאוזן
הישראלית (ולאזוני יהודי אמריקה). אך
אין כאן שום מיפנה במדיניות האמריקאית.

מכל הדברים, העקרון המרכזי
הוא זה: הסיכסוך במזרח התיכון
הפך לבטייה אמריקאית-סוביי-
טית ישירה, ועל שתי מעצמות-
העל מוטל עתה להשלים באן
פרה, כדי למנוע מלחמת-עולם
ביניהן.

Capri

להב

מארגי האיכות

reg trademark Enka Glanzstoff Group

קפרי

חולצה אורירית
לימי הקיץ החמים
בגזרה אופנתית חדישה
מדיאלון עם כותנה.

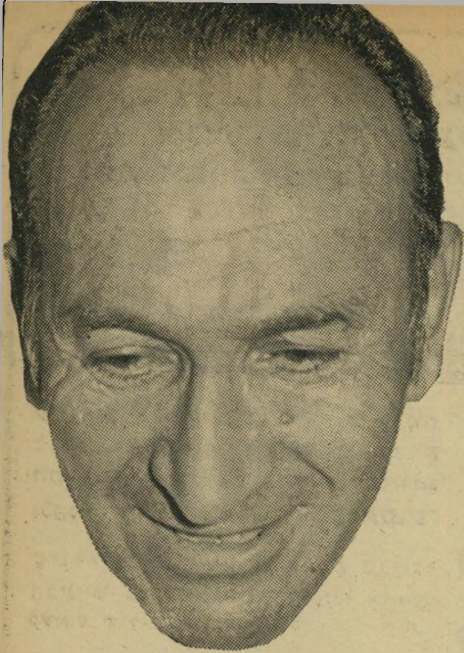
להב - החולצה
המלהיבה כל גבר ואשה

צלום: טמי בוגד

פרסום: מניק י. ארזים

צלום: טמי בוגד

פרסום: מניק י. ארזים

מהנדס משה שפירא

★ ניטשה אמר: „בלכתך אל האשה,

אל תשכח את השוט!

★ שפירא אומר: „בלכתך אל האשה,

אל תשכח את החשבוניה!

ה אם אפשר לתכנן מראש את מינו של הנולד? הנראה שמא תחילת הקיום האנושי ניסו בני-אדם למצוא תשובה לשאלה זו, והיא נשארה חידה כמו בעיית ריבוע המעגל. למכשפים ולידעונים היו סמי מרפא ומילות-לחש שנועדו להבטיח לאבות, שנשותיהם ילדו רק בנות, את הסגולה שתסייע להם להוליד בנים. תמיד היה להם סיכוי של 50% להצלחה. ואילו אנשי המדע המודרני מנסים עד היום למצוא את התשובה הגואלת בחקר הגנטיקה או ההורמונים.

אבל המהנדס משה שפירא, הפנומן המתמאטי שהתפרסם מתוכי ניותו בשידורי-ישראל ובטלוויזיה, מצא סוף-סוף את הנוסחה המתאימה שתאפשר להורים לתכנן את מינו של הילד שיביאו לעולם. הנוסחה היא נוסחה פשוטה. כדי להבינה אין צורך להיעזר בלוח לוגריתמים או בתורת החשבון הדיפרנציאלי.

אם אתם רוצים שבנכם הבא יהיה בן, זכר, כל מה שעליכם לעשות הוא להצטייד לפני הפעולה הביולוגית המתאימה בלוח שנה, חשבוניה או סרגל חישוב.

הטוב שבשיטה זו טמון בעובדה שגם אם ברצונכם להוליד בת, אינכם צריכים אמצעים נוספים. לוח השנה והחשבוניה יספיקו.

נוסחת

הפלא

ב מבט ראשון נשמע העניין כבדיהה. לנוסחה המתמאטית המסוגלת לקבוע את מינו של הנולד אין כל הסבר מדעי. כל ניסיון להסבירה לקוח מעולם המיסטיקה והפאראפסיכולוגיה. אולם כאשר מנסים לברר את אמיתות הנוסחה בעזרת מידגם סטטיסטי פשוט, שכל אחד מסוגל לבצעו בחוג משפחתו או מכריו, מתבררת עובדה מדהימה: כימעט ב-95% מהמיקרים מסתבר בדיוק קורלציה בין מינו של אדם לבין מספרים מסוימים. מספר משה שפירא, מהנדס בניין במיקצועו: „לפני כמה שנים

במדינה

סטודנטים

המהפכנית

מבאר-שבע

אל חדר-המיון בבית-החולים המרכזי ב- באר-שבע הגיעה השבוע נערה שחומת עור, ארוכות-שיער ובעלת עיניים יקודות. אש את הניצוצות בעיניה של נעמי רביבו אפשר היה להסביר רק חלקית במזג הסוער-תמידי; עתה היתה כמעט-היסטרית.

מה הביא את הסטודנטית בת ה-22 אל סף התמוטטות-העצבים? חברה באוניבר- סית הנגב סיפרו, כי תפסה יאוש כאשר קיבלה מכתב מהוריה שעליה לשוב הביתה לפאריס. אך נעמי עצמה סיפרה סיפור אחר לגמרי: את ההלם קיבלה לא ממה שאביה האמיד כתב לה, אלא ממה שחבר- ללימודים סיפר לה.

„הוא אמר לי: תשכחי מהכניסה לאוניבר- סיה. אפילו אם תעברי את מיבחני-הכניסה בהצטיינות, בעוד שבועיים — אין לך מה לחלום שתתקבלי לאוניברסיטה.”

נעמי, שהספיקה ללמוד שנתיים משפטים בסורבון, לומדת מזה שבוע חודשים באול- פן-הכנה בבאר-שבע, לקראת קבלתה ללימודי די מורחנות באוניברסיטת הנגב.

מדוע לא תתקבל לאוניברסיטה?

„הבחור הזה אמר לי בפירוש — בגלל

שמאזנית רביבו בחדרה

למה תפסה יאוש?

דיועתי הפוליטיות, ובגלל המאמר שכתבי בביטאון האוניברסיטה.”

בעד שיהרור פקסטין. באחד העמר- דים הפנימיים של בורבן, בטאון אוניברסיטת הנגב, נשחה נעמי את האני מאמין שלה: „אני משוחררת כליל מכל תסביך על היותי יהודיה.”

„הם הישראלי נשפך, ודואב הלב על כך. אך גם דם ערבי נשפך, והמאכזב לי הוא שבני-אנוש מכל צדי הגבולות שופ- כים דמם.”

„אני מגדירה עצמי קודם כל כאור- חית העולם (כרגע בעלת אזרחות צרפתית וישראלית) מהפכנית-סוציאליסטית.”

„אני מתנגדת לרעיון מדינת ישראל מטעמים אידיאולוגיים.”

„התנגדותי לרצח ילדים שבוצע על- ידי פתח היא ללא כל הסתייגות, אך בד- בבד עם זה אני תומכת עקרונית בחנושה לשחרור פלסטין. משום שמטרתה המוצהרת היא הקמת מדינה דו-לאומית בה יחיו בשלום בני כל הדתות.”

הכירה — ועוד איך! איך הגיעה למחשבות כאלה? דרך השמאל החדש הצרפ- תי, כמובן.

נעמי, ילידת פאריס שאביה היה אחד מראשי הקהילה היהודית של מארוקו, גדלה בתנועת-נוער ציונית. היא אפילו רקדה

עשה בן - או בן לפי נוסחה מתמאטית

בעיני המיסטיקאים נחשבו תמיד המיספרים הבלתי-זוגיים כ- תכונות גבריות וחיוניות ואילו המיספרים הזוגיים נראו בעי- פהותם ושליליים עם תכונות נשיות.

צו גם

פירא, המכונה בפי מכריו „המוח האלקטרוני”, אינו נ- דחאק במיסטיקת המיספרים. מוחו ניחן בתכונות חישוב מה- ומדויקות. די לאדם לציין בפניו את תאריך לידתו, כמו ל- ה-27 בנובמבר 1929, ומיד יחשב שפירא את היום בשבוע נולד האיש.

כיצד לא ניצל שפירא תכונה זו כדי להתעשר? דממה, שפירא, הצנוע באופן קיצוני, אינו רוצה פירסומת ב- זה. מסתבר, כי לפני מיספר שנים גילה את המפתח לקשר מ- מיספרי כרטיס מיפעל הפיס לבין מיספרי הוואט. בעזרת מ- זה יכול היה לגשת לכל קיוסק פיס ולקנות את כרטיסי ו- שמיספרי הוואט שלהם נושאים פרסים. הוא גילה את נוס- למנהל מיפעל הפיס והמיפעל שינה מיד את שיטת הדפסת מי- הוואט.

כשהוא מבקר באירופה די לו לעמוד שעה קלה ליד ש- הרולטה כדי להגיע בחישוביו המתמאטיים לדי נוסחה שתאפשר ל- להמר על מספר שיוכח. „אינני יכול להרשות לעצמי לשחק ברו- ולהפסיד”, הוא אומר, „אני בעל משפחה. אני הולך על בטוח- רק בסכומים קטנים. גם בטוטו הכדורגל נוהג שפירא לו- „אינני מפסיד”, הוא מציין, „אבל אין לי מזל לזכות בפו- רצוניים. חוץ מהחישוב המתמאטי צריך גם מזל.”

זה כנראה גם מה שצריך, כשהולכים לעשות ילדים לפי חשבו

ביקרתי בקיבוץ כברי בגליל המערבי. פגשתי שם קיבוצניק אחד, אב לשלושה בנים. הוא סיפר לי שידועה לו שיטה המאפשרת לכל משפחה לתכנן את צאצאיה. הם יכולים לבחור את מינם של ילדיהם כרצונם, כשנקודת המוצא היא החודש בשנה בו נישא בני הווג. הוא עצמו טען כי שמע על תורת המיסטיקה של המיספרים כמפתח לתיכונן המשפחה מפי פרופסור גרמני שנפגש איתו.

„מאז עברו כמה שנים”, ממשיך משה שפירא, „ורק לפני כמה שבועות נזכרתי בכל העניין. ערב אחד ישבתי על המיפסת בביתי כדי לנהל, וכרגיל התחלתי לחשוב על מיספרים ופעולות מתמאטיות. כשעלה במוחי סיפורו של אותו קיבוצניק התחלתי לחשוב על תאריך נישואי ועל תאריכי הלידה של ילדי.”

משה שפירא שם לב לעובדה שהוא התחתן בחודש בלתי-זוגי. כעבור תשעה חודשים, בחודש זוגי, נולד לו בן. מכיון שלמשלה שפירא יש כוח זיכרון בלתי-רגיל, הוא יכול היה לזכור את תאריכי הנישואין והלידה של כל בני משפחתו. הוא שם לב כי בכל המיקרים בהם נכנסו קרובות משפחתו להריון באותו חודש בו נישאו ילדו כעבור תשעה חודשים, תמיד ילדו בנים.

„זו ודאי מקריות”, אמר שפירא לעצמו. אבל אז החל העניין כבר להעסיק אותו. הוא ישב וחישב את תאריכי הלידה של כל הבנים והבנות במשפחתו הענפה. תמיד הגיע לאותה מסקנה: אשה היוולדת תשעה חודשים אחרי נישואיה יולדת בן זכר. אשה היוולדת עשרה חודשים אחרי נישואיה יולדת בת. וכך הלאה: כשחודש החישוב הראשון הוא חודש הנישואים, הרי אם תיכנס האשה להריון בחודשים השלישי, החמישי, השביעי, התשיעי או האחד- עשר לאחר נישואיה, היא תלד בן. אם תיכנס להריון בחודש בלתי-זוגי ממניין החודשים מאז נישואיה, כל הסיכויים הם שהיא תלד בת.

כך הגיע שפירא לנוסחה-הפלא המתמאטית: אשה שנישאה בחודש

בלהקת-מחול של הנוער הציוני בצרפת, השתתפה במופעים פרו-ישראלים ברחבי אירופה. בפרוך מלחמת ששת הימים התנד- בה למען ישראל, הגיעה ארצה יום אחרי תום הקרבות, עבדה במשך שלושה חודשים בחולדה. אולם מגעה עם הסטודנטים של הסורבון

הוציא אותה, לדבריה, „מן המעגל היהודי והציוני”. היא השתתפה בקרבות-הרחוב והציעה את פאריס לפני שנתיים, היתה תומכת נלהבת של אלן קריבין, המועמד הטרוצקיסטי לנשיאות צרפת. מדוע, אם כן, הגיעה לישראל שנית? „בגלל התעניינותי במרחות. אני רוצה

גם ללמוד באוניברסיטה, וגם להכיר את הבעיות מקרוב.” עם הלימודים באוניברסיטה — אי אפשר עדיין לדעת מה יהיה. אבל את הבעיות (לדבריה: „חוסר-סובלנות, שוביניזם, שונאת ערבים”) היא כבר הספיקה בהחלט להכיר מקרוב. אולי קרוב-דימי.

רפאל זעם, אבל כאשר הגיש את תביעתו — הגישה סילבי תביעה נגדית על כי קרא לה שקרנית. במשך 12 שבועות היה משפטי סילבי שיחת-היום בתל-אביב. שעה שעדי העידו נגד רפאל, היא ישבה צנועה וגלויית-ראש, לבושה חצאיות מקסי. המשפט הסתיים בשבוע שעבר, כאשר רפאל וסילבי הסכימו שניהם לבטל את תביעותיהם, וחתמו על הצהרה כי איש מהם לא התכוון לפגוע בשני. "רבים מחבריי" אמרה סילבי לאחר מכן, "הצטערו שלא המשכתי במשפט. אני רציתי. באמת שכן. נותרו לי מספיק חצאיות מקסי בשביל ללבוש במשך עוד כמה שבועות."

סילבי הגרועה חיה עם בתה בת ה-14 בדירה תל-אביבית, אוהבת לנות במיתה, מוקפת ממתקים ותפוחים. "התנוחה האהור" בה עלי היא אופקית רגועה, היא מסבירה. סילבי, המפולגת בחיים בדיוק כמו בדפוס, זכתה לביקורו של משה דיין בשנה שעברה, כאשר התאוששה בבית-חולים מהח

עיתונות

האשה שאשכול

קרא לה, "מכשפה!"

הבדיחה בחוגי העיתונאים בתל-אביב הש' בוע אמרה: "אתה רואה אדם ירוק או צהוב? זה עיתונאי המקנא בסילבי קשת". הסיבה לקינאה: סילבי שימשה נושא לכתבה גדולה במדור עיתונות של השבועון האמריקאי טיים. לכבוד כזה לא זכה שום עיתונאי ישראלי לפניו.

כתב "טיים", תחת הכותרת "החצים המורעלים של סילבי": הערכתה העצמית של הגברת: "אני כלב-תה" רבים בישראל מסכימים. לוי אשכול המנוח קרא לה מכשפה. יצחק רפאל, מנהיג המפלגה הדתית הלאומית, כינה אותה שקרנית. איימו לרצוח אותה ולשפוך לה חומצה לעיניים. לעתים עוקבים אחריה בריונים

סילבי קשת בתמונת ה"טיים" עלבונות פיקחיים

מפסיד פרידמן
— אשמה מרושעת —

קפת אולקוס. דיין סיפר לה שהוא מתכוון לבקר אצל לוי אשכול הגוסס. האם יש משהו שהיא רוצה שימסור לראש-הממשלה? "כן", אמרה סילבי, "אמור לו שיבריא כדי שלא תהיה אתה ראש-ממשלה."

משפט

פרידמן הוא פרידמן

מה יש לדבר?

בשנת 1929 היו עורך-הדין והיום שמואל סגל ובעל חנות הספרים יעקב חן, בני 11. אבל זה לא הפריע למ"ל שמואל פריד-

והיא מקבלת מכתבי-השמצה יותר מאוהב-ערכים.

מסרת כל האיבה הזאת היא אשה מושכת ירוק-עיניים בשם סילבי קשת, בעלת-הטור המשפיעה והקוראה ביותר בישראל. מדורה החצי-שבועי ביומון התל-אביבי הארץ (תפוצה 60 אלף) נקרא חץ מסיילי קשת. מישחק-מלים על שם-משפחתה. לרוב טבולים חיציה של סילבי ברעל. מדורה מנע פעמיים ממדינאים חשובים את מינויים לממשלה.

סופי פורטנוי. אין פלא. על אבא אבן, שר החוץ הישראלי הקר-בקר והור-רין, כתבה סילבי: "הוא יין ישן בבקבוק פלסטי. הוא רוקד מינואט בדור הרוק. הוא יודע את כל הצעדים, אך בני-זוגו דורכים על בהונותיו ובוועטים בקרסוליו."

אבל חיציה החרים ביותר שמורים לראש-הממשלה עצמה. בטור שנקרא "גברת ממלכות" היא הישחיתה את הגברת גולדה מאיר להתגלמות שלוש הפוריות, "ורקון המתחזה כגורג' הקדוש", גולדה היא גם לידי מקבת, מדוזה, מכשפה וסופי פורטנוי. כאשר נכשל נסיונם של משה דיין ושל סגן ראש-הממשלה יגאל אלון לזכות בראש-הממשלה, כתבה סילבי: "שני הגנרלים האלה טובים רק בשביל ללחום ולהפחיד ערבים, אבל הם פוחדים לעשות בו ליהודיה זקנה אחת."

סינונה הפיליטוניסטי של סילבי מבוסס על הברקות, מישחקי-מלים, התייחסויות מלומדות ועלבונות פיקחיים. כמה ממטרותיה חושבים שאינה פיקחית כל-כך. כאשר נשקלה מועמדותו של יצחק רפאל לממשלה של גולדה מאיר, סילבי טענה — לדברי תביעת-הדיבה שרפאל הגיש נגדה לאחר מכן — "שהוא התחזה ועודנו מתחזה כמחזיק בתואר אקדמאי שאין לו כל זכות עליו". דיעותיה המוסריות החזקות של גולדה ידועות היטב; רפאל לא קיבל את המישרה.

ΕΠΙΡΟΤΙΚΙ LINES

אכיריטיקי ליינס

שירותי הפלגות סדירים וסיורי שיט ונופש לחופי הים התיכון

שירותי הפלגות שבועי מחיפה לונציה בכל יום א' באניות המעבורת - הבניות במיוחד לתיירות ולהנאת הנוסע - "הרמס" ו"פגאסוס"

סיורי-חוף בשעות היום בנמלי הביניים פמוסטה, רודוס, הוקליו (כרתים), פיראוס, קורפו, דוברובניק, ונציה.

מיזוג אויר * בריכת שחיה * מטבח עשיר * חנות פטורה ממכס

בלה את חופשתך וסייר במחירים נוחים לחופי הים התיכון!

נא לפנות אל כל סוכני הנסיעות או לסוכנים הכלליים אלאלופ ושות'

ת"א, רחוב אלנבי 94, טל. 611757-613389

חיפה, רחוב ביאט 6, טל. 67752-67753

סיור בטיחות כפי שנקבע ע"י מנהל אגף הספנות והנמלים "הרמס" שנת בניה 1930 [ג'ג]. "פגאסוס" שנת בניה 1930 [ג'ג].

תפילין — יהדות ??

עדים מזה זמן — מאז מלחמת ששת-הימים — לתופעה מעניינת: צעירים ים מגודל-יזקן וחבושי-ראש עומדים בקרנות הרחוב, עוברים ברכבת, ומסתובבים נעש בתחנה המרכזית, ואתגר אחד בניהם — "בוא להניח תפילין".

ואת החל עם הכרותו של רב משל החסידים כי כונת הפסוק "וראו כל עמי כי שם ה' נקרא עליך — ויראו ממך" (פרשת כי תבוא, דברים כ"ח, 10) כי יש סגולה וכוח-מושיע בהנחת התפילין.

זה של הכתובים הוא טיפוס לורכה של היהדות הרבנית מזה דורות רבים ה על המעשה החיצוני, המחייב את הגוף אך לא את הלב, רדף את עמנו לאורך דורות, דגש שהיה בעוכרינו, ושנאיבי ישראל חזרו והכריזו כי הוא זר לרוחה דות-שליאמת, כלומר למהות יעודנו בעולם.

הנחת התפילין, לא הקרבת הקורבנות ולא כל אותם מעשים אחרים חיצוניים את הזהות היהודית הפרימיטיבית, (החה אומר, המקורית), ולא ביד אלה היכולת צ בצורה עניינית לשאלות הבערות העומדות בפנינו היום כעם.

אין זאת אומרת שאין בפסוק זה, ובתנ"ך כולו, כדי להיענות לאתגרים הללו ת הרת-המשמעות והאתגר הו שאנו חיים בה.

משמעות מעשית לזהות היהודית.

ממש באותו "אתה בחרתנו" נדוש, וביעוד היהודי.

ערך עצום להמשך קיומו של היהודי בתור יהודי — עבור העולם כולו.

ביעוד זה משום ההיענות העניינית והמספקת היחידה לבעיה המרכזית של ת: חוסר האנושיות של האדם ביחסיו עם בני-אדם אחרים. יש ביעוד זה היכולת לשאלה החשובה המטרידה בצורה כל-כך בולטת את האנושות כולה: קנה-מוסרי — מאין?

היא שגם אנחנו, היהודים, עומדים כרגע נבוכים לפני אותן השאלות ואותם משום שאיננו יכולים לענות לשאלה הבסיסית, "מהו יהודי?"

היהודים המשיחיים בישראל (כפי שאנו נקראים על-ידי אחרים), מאמינים כי בהחלט לצאת מן המבוך הזה — באם נעזו להיות כנים ואובייקטיביים תוך **מחדש** את אישיותו, תורתו וחיו של ישוע מנצרת.

ההגדולה היא זו: האם נעזו?

ל. תה. 2234, רמת-גן.

יענו.

זעזעים בת'אטרון הקאמרי

עלתה על הגל רק אחרי שהתעוררה ה סערה הציבורית. בינתיים התרחשו עוד כמה דברים מ' אחורי הקלעים של הקאמרי. התיאטרון תכנן להציג את המחזה מחול המוות. ל' תפקידים הראשיים במחזה נועדו יוסי ידן וליא קניג. כאשר חזר יוסי ידן מיוגו, הוא דרש שאורנה תופיע לצידו במקום ליא. מאחר שאורנה מופיעה עתה

ביום השישי האחרון ערך הצקק אישי כסית מסיבה לכבוד של חנה ליה מרון. המאורע שנחוג: חזרתה של חנה אל בימת התיאטרון. חנה עצמה הופיעה במסיבה כשהיא זוהרת, לבושה בשמלת מיד, גר' ביים לבנות וסנדלים. היתה זו הפעם ה' ראשונה בה הופיעה בפומבי ולא נעזרה במקל. היחידה שלא הופיעה למסיבה לכבוד

אורנה פורת

חנה מרון

בהצגת חתונת הדמים, לא הסכימה הנהלת התיאטרון לשחררה להופעה לצידו של יוסי. בלעדית סירב יוסי להופיע בהצגה. כתוצאה מכך בוטלה הצגת מחול המוות. הבמאי היי קיילוס, שהיה מיועד ל' ביים את ההצגה, קיבל עשרת אלפים ל"י, מבלי שיביים אותה. יוסי, אמר היי, "ב' כסף זה אוכל לממן את חגיגת הבר מצוה של בני בחודש אוגוסט". בעקבות התפתחות זו הושעה יוסי ידן מתפקידו בתיאטרון. הוא יצטרך להסתפק בהכנסות שהיו לו מהופעתו במחזמר כנר על הגג בוינה.

של חנה היתה הכוכבת השניה של התיאטרון הקאמרי. אורנה פורת. בהיעדרה יכלו שחקני הקאמרי לספר כי היא נמצאת כבר בגל אחת מחוץ לתיאטרון.

מעמדה של אורנה בקאמרי התערער ל' אחרונה. נסיגה שנכשל להדית את מנהל התיאטרון ישיעיה ויינברג מכהונתו, בעקבות הצגת מלכת האמבטיה, היה אחד הסיבות לכך. חברי הקאמרי לא שכתו לה כי בארבע ישיבות הנהלת התיאטרון, בהן דנו על העלאת מלכת האמבטיה, לא הצביעה אורנה נגד ההצגה ולא התנגדה לה. היא

מן לפרסם לפני כשנתיים מכתב מלא השמצות בידעות אחרונות, על מעשיהם כביכול של השניים בשנת 1929. פירסום המכתב הרגיו את סגל וחן. הם פנו לבית המשפט בתביעה נגד פרידמן, על פירסום לשון הרע. סגל הוסיף לפניותו גם בקשה לזרזו ההליכים המשפ' טיים נגד פרידמן. תביעתו של סגל שמה דגש על ארבעה טעמים:

- כאילו חילק סגל כרוזים הקוראים לטבח יהודים,
- כאילו לא עשה דבר חיובי למען עמו,
- כאילו חתם על כרוזי פראבדה,
- כאילו שיקר בספרו על השתתפותו בבריגדה בספרד.

32 עדים. פרידמן, הנשוי לעורכת עולם הקולנוע שרה רדומסקי, הגיש כתב' הגנה המבוסס על הסעיף אחת דיברתי לגבי הסעיף הראשון והשני, ואילו לגבי כרוזי פראבדה והשתתפות בבריגדה, טען כי בכלל לא התכוון למה שהשתמע מהמכתב. כדי להוכיח את טענתו, העלה פרידמן, שחוק מעסקיו בעולם הקולנוע הוא בעל הוצאת ספרים, גלריה וילה בהרצליה, שורה ארוכה של עדים, 32 במספר, דרכם ניסה להוכיח כי סגל היה קומוניסט בשנת 1929, וכי חילק כרוזים הקוראים לטבח יהודים. מאיפה אתה יודע שכלל היו כרוזים שקראו לטבח יהודים? שאל בחקירה הנגדית עוה"ד סגל שייצג את עצמו במש' פט. "אני יודע שהיו כרוזים כאלה שקראו לטבח יהודים, מכיוון שהערבים הרי טבח יהודים", תשובתו 64 אלף הדולר של פרידמן. 32 העדים לא עזרו לפרידמן. בפסק' דין שנתן השבוע שופט בית המשפט המחוזי בתל-אביב, אליהו מני, הוא קבע כי דברי פרידמן על סגל, "מרושעים ואינפנטיליים". הוכח לשון הרע. כאשר להאשמה שסגל, שהיה מגיד בצה"ל, לא עשה דבר למען עמו, קבע השופט כי הוא מאמין לעדותו של התובע כי ערב הקמת המדינה, עת שהה בחו"ל, עשה מאמצים להגיע לארץ כדי להשתתף במלחמת הקוממיות, וכשהצ' כן

זוכה סגל

— ואינפנטיליים

ליח להגיע, עשה את חובתו כבעל דרגה בצבא. גם במלחמת ששת הימים ביקש סגל להתנדב לשרות בצה"ל. ובאשר לחתימה על כרוזי פראבדה: "הכל מסכימים שהתובע לא נמצא בין החותמים על הכרוז בפראבדה" קבע השופט. "זה קורא התמים, שעובדה זו לא היתה ידועה לו בזמן פרסום מכתב הנתבע, עלול היה לחשוב שאף התובע חתומים". בסכמו את פסק' הדין, קבע מני כי הוכח בכל ארבעת הסעיפים לשון הרע וכי הוא מחייב את הנתבע.

בוה הסתיים השלב הראשון של המשפט. עתה נותר החלק השני, בו יקבע השופט את גובה הפיצוי שיינתן לסגל. שאלה נוספת שנותרה פתוחה: מדוע בכלל פירסם פרידמן את מכתב ההשמצה שלו? תשובה לשאלה יכולה אולי להיות בעדותו של שמואל סגל, שהוזמן גם הוא כאחד מעדי ההגנה. סגל סיפר כי ימים מספר לפני פירסום המכתב, הוא פגש את הנתבע בגלריה שלו. שם התנפל עליו פרידמן ואמר לו כי בועתו לפרסם דברים שיחשלו מבחינה פוליטית את תיקחתיו של סגל להיות אי' פעם חברי-כנסת. "איך תעשה זאת?" התעניין סגל. "תתפ' לא כשתראה", השיב פרידמן ופירסם כעבור מספר ימים את מכתב ההשמצה.

רדקנית בטון לבדואים בסיני

מה היו עושים הבדואים של סיני, לולא פרצה מלחמת ששת הימים? קרוב לוודאי שהם לא היו זוכים ל' עולם לדעת מהו פולקלור ערבי אמיתי, ומה היא, למשל, רדקנית-בטון? אבל הישראלים שבאו לסיני הביאו לבדואים את הציביליזציה. כל מי ש' נקלע למלון, "קרוון", שהוקם לאחרונה בשארם-א-שייך, עשוי להיותקע פער-פה: בחצר המלון, המורכב מקרונות-שינה, יושבת חבורת בדואים במעגל, שרה ש' רים בערבית ומוחאת כף בלחש לרקדנית שחרחרות הניצבת במרכז המעגל ורוקדת ריקודי-בטון. תמיד בשעות הערב. אז היא "אפטר דיוטי".

הבדואים נמצאים במקום כדי להעניק לאורחים קצת פולקלור מקומי. אבל רדקנית הבטון אינה אלא מרים אמ-סלם. מרים, ילידת צפון-אפריקה, היא גרושה ואם לילד, שהיתה בזמנו מלצ' רית במסעדות המפורסמות של תל-אביב, כמו "קליפורניה" ו"ג'ק". יום אחד נמאס לה מהכל והיא ירדה לשארם-א-שייך כדי לעבוד שם במלון "קרוון".

תחילה הציעו ה' בדואים 10 גמלים תמורתה. המחיר המוצע כיום בשוק עברה הוא 40 גמל.

אבל כמה מה' בדואים מבכים להציץ במרים דור' קא ביום. היא מתהלכת במקום כשהיא לבושה ב' ביקיני בלבד. וזה באמת עבור הבד' אינם של סיני הרי' בה יותר מאשר ריקודי-בטון.

מרים אמסלם

המחליפה של בריג'יט בארדו

לעיר הגדולה מאור'עקיבא, כשהיא מנסה לחפש את עתידה כדוגמנית. עד שבא אלדו. מהרגע בו נפגשו השניים החלה ז'קלין לפרוץ מחדש. היא החלה להופיע בתלבושות הדר שהוציאו את ה' עיניים לכל חברותיה לשעבר. במשך לילות שלמים ניתן לראותה רוקדת על זירת ה' ריקודים של טיפאני כשראשה בעננים. השבוע הסתבר כי כוכב המזלות האיר' לה פנים. אלדו עומד לשאת אותה לאשה. וזה לא דבר פשוט להיות נשואה לאדם שברייג'יט בארדו היתה צריכה לבקש ממנו שירקוד איתה. ז'קלין תוכל לעשות זאת כל הזמן. בכל רגע שיתחשק לה.

כאשר הגיע אלדו פרא (29), לארץ, הוא יכול היה להתנאות בעובדה שהוא ולא אחר הוא בנהאג הקבוע של בריג'יט בארדו, שעה שהיא יוצאת לרקוד בדיסקוטקים של סאן טרופ. היו לו קב' לות על זה. אלדו, רקדן איטלקי גבה-קומה, הגיע ל' ארץ כדי לסייע בפתיחת מועדון טיפאני במלון ז'. התאהב בישראל, החליט להיש' אר כאן, נמנה כיום על סגל המארחים של טיפאני.

אחת הסיבות שהביאו אותו להחלטה זו היא ז'קלין אמקס (24), צעירה דת-גו מאור'עקיבא. ז'קלין, ילידת מרוקו, הגיעה

ז'קלין אמקס ואלדו פרא

שתי חופות בשנה אחת

נער השעשועים של צהלה, חברים הקרוב של כל בני אלופי צה"ל, יוסי ינאי, נכנס במזל-טוב לחופה.

אתם חושבים בסח שזה סיפור ישן, ש' קראתם עליו לא מזמן. ובכן, אני לא מת' כוונת לחתונה ההיא. ההיא נגמרה כמו שנגמרו הרבה חתונות — בגירושין. אבל לפני שנערות ישראל הספיקו לדעת שיוסי ינאי הוא גרוש והופו הוא התחתן שוב.

אפילו חבריו הקרובים ביזתו לא ידעו על כך דבר. "מה אני מקבל אם אני מת' חתן השבוע?" שאל יוסי את אחד מידידיו. הידיד, שידע כי אי אפשר להתגרש ולהינ' שא באותו שבוע, זרק טכום: 1000 ל"י. "מה אני מקבל אם אני מתחתן בשבוע הבא?" המשיך יוסי ושאל: הפעם נראה ה' דבר חשוב והידיד השיב: 500 ל"י. יוסי שתק ולא אמר דבר. כולם התייחסו לדבריו כאל בדיחה לא הכי מוצלחת. אבל בערב אחד, כעבור שבוע, הזמין יוסי את אותו ידיד לביתו. הידיד, שבא למקום לבוש ב' בגדי עבודה כמעט התעלף כשהבחין כי נקלע לחתונה — חתונתו של יוסי. אבל את 500 הלירות הוא שילם.

יש כאלה הסוענים כי בגלל אותם 500 ל"י ביצע יוסי את איומו ואומנם התחתן. מי שלא כל כך מאמינה בכך היא, הכלה, אניטה גינצבורג (23). אניטה, ילידת ברזיל וסטודנטית למשפטים ומדעי-המדינה עלתה לארץ לפני 9 שנים.

היא הכירה את יוסי כשהיה עוד נשוי. מספר יוסי: "יום אחד נסעתי לנוח באילת עם איזו בחורה שאני לא זוכר. לה היה אוטו, לי לא היה. בלילה בילינו במועדון הסלע האדום באילת ושם פגשתי את אניטה. שהיתה מורת'דך לתיירים. השארתי את הבחורה עם התיירים ולקחתי את ה' מכונית עם אניטה. עד הבוקר. היום היא אשתי".

ציור מכוניות לזכור פסטיבל הפופ
נביאים 975000

איט ביי מגידי עתידות; מפענחי נסתרות; מגלי הורוסקופים; נביאי פלסטיים; משוררי רים מודרניים; כוהני ג'י; מורי נבוכים מצוות שיער, שדירכו את התאווים לשית' רור עצמי איך עושים זאת; נערות גוגו שיתפתלו על רקע האגם בתאורה משגעת; מיצעדי פזמונים חיים עם אומני הצמרת של אותו שבוע בצבעים ובגודל סבעי; תזמורות קצב; להקות קצב; תחרויות קצב (למשל: מי מתנשק בקצב הכי איטי, ומי אוכל כנגי בקצב הכי מהיר).

גולת הכותרת של כל החגיגה הזאת, תהיה פסטיבל הקצב, בחסות העולם הזה שבו תבחר להקת הקצב הנבחרת לשנת הקצב 70. יתחרו, בין השאר, האריות, עוזי וה' סגנונות, פעמוני סוני והצ'רצ'ילים, ולכבוד כל הקצב הזה יבוא במיוחד מאירלנד ה' סוערת, הזמר, כוכביתורן במיצעדי העונה, ג'ו דולן (עשני אי, תריסה, את אשה כה יפה).

מי שלא הגיע לגיל ג'וס, מוטב ויזרוז לקנות לו גיטרה: הכניסה לחיילים ולבעלי גיטרות חנימ, אין כסף.

דיסטל הוא כיום אחד הבדרנים והזמרים ה' צרפתיים המבוקשים ביותר, תוכניות ה' טלוויזיה שלו זוכות להצלחה עצומה, ואין הוא זקוק כלל לשמה של ב"ב כדי להשי' תכר סכומי ענק בכל הופעה והופעה שהוא נותן.

לאחרונה הוזמן סשה ליפן, שם השתתף והנהגה תוכנית טלוויזיה מיוחדת, שכל הכנסותיה קודש לקרן לילדים נצרכים. ה' יפנים התלהבו מאד מהופעתו החופשית ו' הקלילה של דיסטל, המכונה עלידי רבים "סינרטה הצרפתי", ויש להניח שבשעקבות ההופעה בהתנדבות יוזמן הבדרן הצרפתי גם לכמה הופעות בשכר מלא, כמו שנאמר: שלח צלילך על פני המים.

דיסטל ביפן

שלח צלילך על פני המים

וודסטוק

בא

לתל-אביב

הולך להיות שמח. שלושה לילות (8, 9, 11 ביולי) של קצב עד השמיים מצפים לצעירים ברוחם, לאוהבי הצליל, הקצב, ה' צבע והאופנה, ביריד 909 70, בגני ה' תערוכה.
מה יהיה שם? מה לא יהיה שם? דיס'

אמנות

חדריך

תיאטרון

*** **איזון עדין** (הבימה) — אדר' ארד (וירג'יניה וולף) אלבי מתאר שוב את התמוטטותה של הבורגנות האמריקאית האמידה. הביצוע של מרים זוהר, סטלה אבני ושאר חברי הצוות, משכנע.

*** **מדון פלאזה** (הקאמרי) — שלר' שה מערכונים מצחיקים מאד של גיל (יחפים בפארק) סימון, המתרחשים כולם באותו חדר מלון. אבנר חזקיהו ועדנה פלילד משעשעים.

*** **המכשפה** (תיאטרון גודיק) —

בלומפילד

נכנס

רמוסר

ה' **כדורגל הישראלי** מעורר התעניינות ה' רבה באנגליה, מצד אחד, וסטטה וייטד רוצה לרכוש את מוטלה שפיגלר, מצד שני, מסיים ריצ'ארד האריס, השחקן האירי האומני שהיה לבמאי בעת מצוא, את בזומפילד, סרט שגיבורו הוא כידוע כוכב' כדורגל ישראלי מוזקן.

במקום אורי זוהר

ה' **רביית צילומי הסרט** נערכו בישראל, בעיקר ביוזמתו של התסריטאי היהודי הבריטי וולף מאנקוביץ', כשהבמאי המיועד צריך היה להיות אורי זוהר. אלא שהסת' בר זה זוהר ומכונת ההפקה האירופית המקובלת של סרט מיסחרי הם בני זוג מפוקקים מאד, שנפרדו לאחר עשרה ימים סוערים של עבודה משותפת. כשנותר הסרט ללא במאי, ניצל האריס את ההזדמנות להגשים את אחד מחלומות חייו: לא רק לעמוד לפני המצלמה, אלא גם להיות זה שנותן את ההוראות מאחוריה.

האריס, כגיטלמן בריטי, אינו מאריך בדיבור בפרשת זוהר, וטוען שקיבל על עצמו את הבימוי משום ש"אף במאי אחר לא היה נכנס לעבודה בלי חודשים של הכנה מוקדמת, והבכירה היחידה שנות' רה היתה או לקחת במאי סוג ג', או לבטל את כל העניין". האריס הקריב את עצמו, ובלומפילד בכל זאת ייצא לפועל. "ביום הראשון שלי כבמאי, הייתי משוי' חק מרוב פחד. המוח התרוקן לגמרי, ולא היה לי צל של מושג מה אני עומד לע' שות. לפני שהתחלתי לצלם, גמרתי ב'בי

האריס ושניידר ב'בזומפילד'
"הרוג את יוצאי חלצ'י ו"

קוטקים פתוחים לאור הכוכבים; שלושה בתי קולנוע בהצגות ללא הפסק לסרטי מחתרת, סרטים מזמרים, וסרטי קצב, כמובן, ביניהם סרטם האחרון של החיפושיות לט

ג'ו דולאן

משוררים מודרניים

גולדפארן בקצב מעורבן, עם בימוי מבריק של יוסף מילוא, עיבודים מוסיקליים משוג' עים של נועם שריף, ותפאורות מרהיבות עין של שמואל בק. בידור צבעוני.

*** **נדרה בשניים** (התיאטרון הצעיר) — גבר ואשה נמלטים מן הבדידות זה בזרועות זה, במחזה כתוב היטב, המבוצע במסירות רבה ע"י דוד זינדר ושולמית אדר.

בידור

*** **שיער** (אראיס) — המחזמר האמריקאי המהפכני בביצוע ישראלי שהוא מעניין מאד לעין, מאחר והבמה כולה נראית כ"הפנינג" ענקי, אולם נעים פחות לאוזן, בגלל קולם של המשתתפים.

*** **זווי כלב** (התיאטרון העממי) — גדי גיל מתגלה כאחד הבדרנים המסוג' ננים והמגוונים בארץ, כשהוא מתגבר על פיזמונים ומערכונים שאינם תמיד מז' המוצ' לחים ביותר.

*** **תליאביב הקטנה** (בימות) — שיחזור שלישי להצגה של הפר-בן-אמוץ על הימים הראשונים של תל-אביב. מברך בהחלט, אם כי רחוק מן הרמה של יוסי' חזקירינה מן הימים הטובים.

*** **קנטטה לשווארמה** (התיאטרון העממי) — הגששים הם מצחיקנים מקצו' עיים בהחלט, ואם הם עדיין מצליחים לשע' שע, אף כי החומר שלהם מוכר מדי, הרי זה הישג גדול שירשם לזכותם.

בידור

דיסטל למען

ילדים נצרכים

מי זוכר את הימים כאשר סשה דיסטל, גיטריסט-ג'אז מוכשר מאד, היה ידוע ב' עולם רק משום שב"ב הואילה בטובה ל' נהל עמו רומן?
ובכן, אותם הימים חלפו ולא ישובו עוד.

לא לחזור על שום סצינה יותר משש פעמים. אחרי זה, פשוט התחלתי לספור רק את שש הפעמים האחרונות, לפני שהייתי שבצרצון, ואת כל היתר ביטלתי כנסינות כושלים."

איך צלם בני התאמץ

ימים אלה מצלם האריס את הקט' עים האחרונים של הסרט, במוסך תת' קרקעי בלונדון. האווירה על בימת הצלר' מים ייודותית מאד, מאחר והאריס סילק את כל מי שנראה לו אנוטיפי. כל אחד טופח לשני על הכתף, כולם מחייכים, והאריס עצמו מפזם במרץ פזמונים מכל התקופות (להזכירכם שמכר כבר כמה מיליוני תקליטים כזמר המצליל מאד של מקארתור פארק).

ומה עם הסרט? ובכן, גם מצלמים שם במרתף, אבל לא יותר מדי. מדי פעם אפשר לשמוע את הבמאי נאנח: "לא צילמ' נו עוד כלום היום. זה יקר מאד, בעיקר כשאין כסף". אומר, וממשיך לפזם בהנאה רבה.

כשחקן, זכה האריס עד היום לשבחים רבים מאד. תחילה בשל עבודתו בתיאטר' רון, במחזות כמו מראה מעל הגשר או בעיבוד משלו ליומנו של משוגע של גוגול. בקולנוע משך לראשונה תשומת-לב בסרט של לינדוי אנדרסון דרכו של גבר' (דרך אגב, גם שם היה האריס ספורטאי שחקן ראגבי מקצועי).

לחתוך במקום הנכון

ה' **וידבור והתפעלה** מן האישיות החז' ד'קה של האריס, ראתה בו מייד יורש לארול פלין ומארלון בראנדו בעת ובעונה אחת (רק הוליבורד יכולה לראות באדם אחד יורש לשני אלה), והכניסה אותו למשתנת הסרטים שלה.

"שנאתי כל רגע שם", הוא אומר, "כולם תמודים כל כך."

על תפקידו מול דוריס דיי: "האמנתי, בכל הרצינות, שזה סוף הקאריירה שלי". למזלו, בא אחר כך קאמלוט והפך אותו לשחקן-קופה (זוה חלציו" הם אותו תם שחקן טוב), ומאז יש לו בחירה פחות או יותר חפשית של תפקידים.

ומה על האריס הבמאי? מכל מלמדיו השכיל. התבונן בעבודתם של כל הבמאים הרבים עימם עבד, והסיק מסקנות משלו. החשובה שבהם: "הרוג את יוצאי חל' ציך!" זרים השומעים אותו אומר זאת בקול רם עשויים להיבהל מן ההכרזה צמאת-הדם, אבל האריס אינו מתכוון להיות מדיאנה מודרני. "יוצאי חלציו" הם אותו הסצינות המיותרות, שקשה כל כך לבמאי לחתוך החוצה, כי הוא אביהן מולידן.

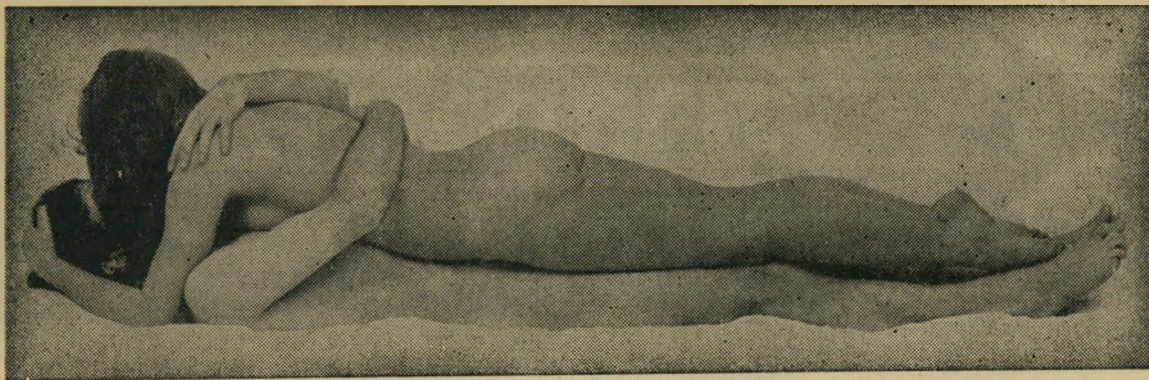
משעמם מדיה פארז

ה' **מאי צריך לשלוט במצב**, ועם זאת להיות גמיש, כמו ג'ון יוסטון", מסביר האריס. "ג'ושוע לוגן (קאמלוט) היה גמיש מדי, וזה חסרונו העיקרי. חוץ מזה הוא אדם נהדר."

מה על אנטוניוני, עימו עבד האריס ב' מידבר האדום? "זה היה כמו לוחל בגיהי' נום. שנאתי כל רגע בסרט, ולמדתי את כל מה שאסור לי לעשות כבמאי."

לאחר בזומפילד מתכוון האריס להעלות גיטרה משלו, מהפכנית ומפתיעה לדבריו, של האמלט, תחילה כהצגה, ואחר כך כסרט. הוא הציע את תפקיד אופליה למיה פארו, אך זו השיבה שהתפקיד אינו מעניין. ואריס צוחק בקול רם, הוא אינו מדי' אג. עם השם שלו היום, ואם יעזור אלהים ובלומפילד יצליח, לא יקשה עליו למצוא שחקנית אחרת.

אהבה בשנים

זוג מורים דניים מדגימים בעשרות רבות של צילומי עירום נהדרים את הכל אודות „איך לעשות אהבה“. הספר שזכה להצלחה חסרת תקדים (מאות אלפי עותקים תוך חודשים ספורים) בכל ארצות-אירופה וארה"ב. כריכה מהודרת * פורמט אלבומי * נייר משובח וכל זה במחיר של — 12 ל"י בלבד

הספר שאין צורך להתבייש בו או להסתירו. ספר נועז ומתקדם ביותר אך יחד עם זאת אלגנטי

כל תנוחה ותנוחה מלווה הסבר מלא וענייני בעברית. התוספת פרקים מיוחדים על אברי-המין (כולל תרשימים). יסיון המיני ואמצעי-מניעה.

הספר שחייב להימצא בחדר-המיטות של כל זוג נשוי

נזור ושלח
חזמנה / הצהרה

לכבוד „אלבית“, הוצאה-לאור ת.ד. 33144, תל-אביב. נא לשלוח אלי בדואר חוזר את הספר „אהבה בשנים“, ר"ב שיק מס' על בנק — 12 ל"י בלבד. אני מצהיר בזה שאני מעל גיל 18. שם _____ גיל _____ כתובת _____ חתימה _____

במדינה

משפט

פרשת יוס'לה שוחמכר —

במהדורת-כיס

הצופים הנדהמים, באולם בית-המשפט לא האמינו למשמע אוניהם, בבוקר יום השני האחרון: לנגד עיניהם נולדה באותו רגע פרשת יוסף שוחמכר החדשה.

היה זה כאשר בפני השופט ניצב יוסף ווהב בן ה-78, תימני קשיש ועטור פאות וזקן. ווהב הצהיר באורח חד-משמעי כי הוא מסרב להישמע לפקודת השופט, ולהחזיר את נכדו עמיחי בן השנתיים וחצי, אותו החביא במקום לא ידוע.

רשם ההוצאה-לפועל, כבוד השופט בן-ארי, נעץ בסב הממרה מבט חמור, הודיע לו בשקט, אך בטון חד-משמעי: „אם תוך שעתיים לא תביא לכאן את הילד, תישלח לבית-סוהר.“

הסב עזב את אולם בית-המשפט קשה-עורף כמקודם: „שיאסרו אותי“, צעק ב-מיסדרון. „או מה? את הראש שלי לא

חוטף יוסף ווהב, בנו וכלתו „ילד אפשר לעשות בחמש דקות“

יורירו לי. האמא שלו לא מתנכת את ה-ילד למיצות. אצלי הוא מקבל הכל. אז מי צודק, אני או השופט?”

האב מתעלם מילדו. בואת הגיעה לשיאה הרמטי פרשת הריב בין סימון ודינה ווהב, הוריו של התינוק שנחטף. לא היה זה גם השיא היחיד. פרשות גירור-שין אינן כמעט אף פעם יפות במיוחד. אולם ספק אם היו רבות שהגיעו לדין סצינה מזועזעת כמו זו עליה מספרת דינה: „היתה תקופה, אחרי שבועי עזב את הבית, שהוא עבד בתור נהג מכונית הי-זבל של העירייה. הוא היה אז עובר כל בוקר עלי-ידי הבית ועוצר לאסוף את ה-זבל, וכל בוקר התינוק היה מוכה לו וקורא לו, אבל הוא אף פעם לא נכנס לראות אותו. פעם לא התאפקתי יותר. לקחתי את הילד בידיים ויצאתי אליו החוצה. ביקשתי ממנו שיקדיש לתינוק רגע זמן. תעזבי אותי, הוא ענה לי, ילד אפשר לעשות בחמש דקות.“

אחות פסיכיאטרית. משפחת ווהב הגיעה לארץ מתימן על מרבד הקסמים, לפני למעלה מעשרים שנה, ישר לראש-העין. הבן סימון (28), כיום נהג במאפיית קיבוץ עינת, הוא גם בן-דודה של אשתו דינה. דינה, 28, ילידת תימן גם היא, הגיעה ארצה עם אמה ושני אחיה, יתומה מאב. אמה נפטרה עוד בטרם סיימה דינה בית-ספר עממי, והדאגה לאחיה הצעיר גפ'לה על שכמה ושכם האח הבכור. למרות זאת סיימה הילדה את העממי, המשיכה אפילו שנה בתיכון ערב, תוך שהיא עובדת ביום. לאחר מכן עברה להגשים את חלומה, נרשמה לבית-ספר לאחיות בירוש-לים, למדה שלוש שנים בקורס לאחיות מעשיות פסיכיאטריות, כשאחיה הבכור תר'מך בה חלקית. ביום שסיימה את לימודיה קיבלה הצעת עבודה מבית-החולים שלוותה. **תינוק — וצרות.** היא קיבלה הצעה נוספת באותו יום: הצעת חברות, שהתגלגלה להצעת נישואין.

בדרכה מירושלים לרמת-הדר, למקום עבד-ותה החדש, חשה דינה ברע, ירדה מה-אוטובוס בתחנה המרכזית בפתח-תקוה. היא התיישבה על ספסל כדי להתאושש בה-בחילה שתקפה אותה, כשלפתע עצר לידה אוטובוס. נהגו היה בן-דודה, סימון. השניים שמחו לפגישה המיקרית, ועוד באותו ערב הציע לה סימון חברות. שנה

(המשך בעמוד 36)

המשרד המרכזי של תנועת העולם הזה - כוח חדש רחוב החשמונאים 88—90 תל-אביב קומה א', חדר 5.

טלפון מיספר 265836.

שעות המשרד שונות למועדים הבאים:

ימים א'-ה': 9.00—16.00

ב'-ג'-ד': 12.00—19.00

יום ו': 9.00—13.30

מקלט הטלוויזיה הטוב בעולם!

גם טרנזיסטורים ורשמי-קול מעולים מיוצרים ע"י

SCHAUB-LORENZ

חשוב לעולים חדשים: הספקה מהירה במטוס 777 לא מכס

האוניברסיטה הישראלית ללימודים אקסטרניים

פוליטניקום

הלימודים בת"א בבנין גמנסיה הרצלית, ז'בוטינסקי 106 • ובחיפה בבנין ב"ס במעלה, שמריהו ליון 30 ההרשמה לשנת הלימודים הבאה ללימודי ערב המכנינים לתארים אקדמאיים מוכרים של

C.E.I. - The British Engineering Institutions

אגודות המהנדסים הבריטיות

* הנדסת בנין * הנדסת אלקטרוניקה

* הנדסת מכונות * הנדסת ייצור

* הנדסת חשמל * הנדסה ימית

LONDON UNIVERSITY

אוניברסיטת לונדון

* B.A. כללי * B.Sc. מדעיה או

* B.A. מדעי המדינה * מנהל עסקים

* B.A. שפות: * B.Sc. מתמטיקה

אנגלית, צרפתית

תלמידים החסרים תעודות בגרות יתקבלו לראיון אישי לקביעת אפשרות הצטרפותם ללימודים

פרטים והרשמה במשרדי האוניברסיטה: תל-אביב, רח' ברנר 17 (מפנת אלבני 55), בשעות 9—1 בבוקר, 5—8 אחה"צ. תל-אביב, רחוב ז'בוטינסקי 106, בבנין גמנסיה הרצלית, בשעות 5—8 אחה"צ בלבד. חיפה — רחוב שמריהו ליון 30, מפנת הרצל 14, בשעות 9—1 בבוקר, 5—8 אחרי-הצהריים.

ילד בן 12 נכלא בחברת פושעי-מין

אונס בתא-המעצר

קצין-משטרה לשעבר קובע:

המשטרה עוצרת

חשוד האדם ולשאת את חתימתו של קצין משטרה בדרג מפקח ומעלה. גם בית המשפט מוגבל ביותר באפשרויותיו להאריך תקופת מעצר. בסך הכל מתיר החוק לבית המשפט להאריך תקופת מעצר בשלושה מקרים, שהם בעצם שניים:

● בכל מקרה שהעבירה בה חשוד הי

ברשימה זו אינו רוצה לעמוד שוב על התנאים השוררים בבית-המעצר אלא על הבסיס החוקי של עצם המעצר עצמו. למיטב ידיעתי טרם הובא נושא זה לויכוח ציבורי והגיע הזמן שישימו לב לנקודה זו שהיא, לדעתי, ממיסה בושה וקלון על המערכת המשפטית הישראלית.

רבה נכתב ונאמר על תנאי הי מעצר בבית-המעצר באבו-כביר ובבית מעצר אחרים ברחבי הארץ.

אין ויכוח על כך שניתן לשפר את תנאי המעצר בהרבה וללא כל הוצאות כספיות נוספות. רק לדוגמה: אין כל מניעה שתוחקן בבית-המעצר קנטינה שבה יימכרו סיגריות, סוכריות או ממתיקים אחרים, וי שבה יוכל כל עציר לקנות מצרכים בכסף. בלאו הכי נמצא כספו של העציר בפקדון בבית-המעצר. אין כל סיבה מדוע לא יתיר רו שלטונות בית-המעצר למשפחתו או ידידיו של העציר לשלוח לו לפקדון זה המהירות דואר על כל סכום שהוא, שבי אמצעותם יוכל לקנות את הדרוש לו בי קנטינה.

אין כל סיבה, מלבד חוסר רצונם הטיב של השלטונות. מדוע לא יופרדו אנשים שעדיין לא הורשעו ממיניהם בבית-דין ישראלי מעבריינים ותיקים שיש להם הרשעות קודמות? מדוע, באמת, חייב אדם שלא שילם קנס על עישון בבית-קולנוע לבלות שבועיים וחצי במחיצתו של אדם החשוד בשוד מזויין?

מדוע אי אפשר להפריד בבית-המעצר בין נער שרוב עם חברו לכיתה והחשוד בהתפרעות במקום ציבורי, לבין סוחר סמים ותיק? מדוע אין מפרדים בין אדם שי אחר לשלם מזונות לגרושתו לבין פושע שנדון על אונס ל-12 שנות מאסר והמור בא לבית-המעצר כתחנת-מעבר למתן עדות במשפטו של חברו?

מתי מותר להאריך מעצר?

את כל הדברים האלה ניתן לתקן ולשפר ללא אגורה אחת נוספת. בי מקרה של קנטינה יכול השיפור אפילו להביא לרווחים. ברווחים אלה ניתן, לי דוגמה, להפעיל מכשיר טליוויזיה בחדר הי אוכל, או להציג בפני העצירים סרט קולי נוע פעמים בשבוע. אסור לשכוח שרוב רובם של יושבי בית-המעצר הם מבחינת החוק אנשים חפים מפשע, שהאשמתם טרם הוכחה בבית-משפט. בהרבה מקרים אפילו לא יגישו נגדם כתבי-אישום והם לא יובאו כלל לבית-המשפט.

25 לחודש יוני השנה, אירע משהו נורא בין כתלי בית-המעצר באבו-כביר, בדרומה של תל-אביב.

בתוך כתלי בית-המעצר, אותו מיבצר אימים המתנשא על גבעה קטנה מוקף גדר רות תיל ושמור עלידי זקופים מכל צד שמם יצא לשימשה; מתחת לעיני השוטרים המופקדים על שמירת העצירים הכלואים במקום עד לבירור דינם, אירע פשע נורא.

ילד בן 12 וחצי, תלמיד כיתה ו' באחד מבתי-הספר של חולון, שהוכנס אל אחד מתאי המעצר, נפל קורבן לשני פושעי מין. מתחת לאפם של השוטרים ומאחורי דלת התא, ובעזרת מכות ואיומי אלימות ביצעו בו שניהם מעשה סדום במשך כל הלילה.

למחרת היום, ב-26 בחודש יוני השנה, התחולל באותו תא מעצר אותו סיפור וזה עות עצמו. שוב כפו שני העצירים על הילד שנכלא בחברתם להתמסר להם, וביצעו בו את מעשה האונס. איש מה שוטרים בבית-המעצר לא הבחין בכך ולא ידע על כך דבר.

כך, בכלאה אותו בתא מעצר, כדי להגן על החברה מפניו כביכול, הפקירה המשטרה ילד בן 12 בידיהם של שני פושעי מין מבלי שיוכל להתגונן.

בגלל זוג אופניים

יצד הגיע חיים שרעבי אל תא המעצר?

חיים שרעבי אינו עבריין צעיר, מאותם המוכרים לאנשי מילגלג הנוער של משטרת תל-אביב. הוא היה תלמיד בית-ספר רגיל, אם כי בעיית. הוא התגלגל לבית-המעצר להיות מוסקר שם לחסדיהם של פושעים, בדרך בה יכול כל ילד בגילו להגיע לשם, כשהוא רק חשוד בביצוע איוו עבירה. חיים הוא בן למשפחה המתגוררת בי אחת השכונות של חולון. לפני חודשים מספר אירע אסון במשפחה. אחיו הבכור נפצע כאשר נורק רימון לעבר משמר צה"ל בעיר עזה. הוא הפך לנכה לכל ימי חייו.

עד לפני שנה היה חיים נער רגיל, כי כל חבריו לכיתה. אולם לפני שנה נסגר בית-הספר בו למד. הוא הועבר לבית-ספר אחר. שם הכיר חברים חדשים, שהתברר כי אינם חרשים עבור אנשי מילגלג הי נוער.

לפני כחודש מצא חיים בשדה שלו ישן של אופניים. מאחר שלחיים היה זוג אופניים הוא לקח את השלד הישן והנטשו לביתו במחשבה שפעם יצטרך איזה חלקי

* שם בדוי כדי להסתיר את זהותו של הילד, זהותו ופרטיו שמורים במערכת.

מאת מיכאל פלשקס

קירה ציבורית בי מתרחש מאחורי חורגים של אבו-כביר.

עתה מצטרף לי תביעה זו גם מיכאל ("מיקי") פלשקס, קצין משטרה לשעבר ששרת בנקודת המשטרה של נמל יפו ולאחר-מכן היה מומחה באליסטי. ברשימתו זו מעלה פלשקס נקודה אחרת לגמרי: חור קיוות המעצרים הי מבוצעים על-ידי משטרת ישראל.

פרשת הילד ש-נאנס בבית-המעצר באבו-כביר, מעלה מחדש את התנאים השוררים בבית-המעצר בישראל. אל (בניגוד לתנאים של בתי-הסו-הר) לאור זרקורי הציבור. לפני ש-לושה חודשים, בי כתבה "בגיהנום של אבו-כביר" (העולם, 1699), תבע "העו"לם הזה", לאור עדויות שניגבו מעצירים שישבו שם במעצר, לערוך ח-

אדם היא כזאת העלולה להביא לו עונש של מאסר עולם. מקרים אלה, לכל הדיעות הם נדירים ביותר, כך שאין טעם לספל בהם כאן.

● במקרה שהחשוד עלול להשפיע על המשך החקירה, אם על ידי השפעה ואיום על עדים ואם על ידי העלמת ראיות. ● במקרה שקיים חשד סביר שהחשוד מתכוון להתחמק בהופעה בבית-המשפט או לברוח בכלל מתחום מדינת-ישראל.

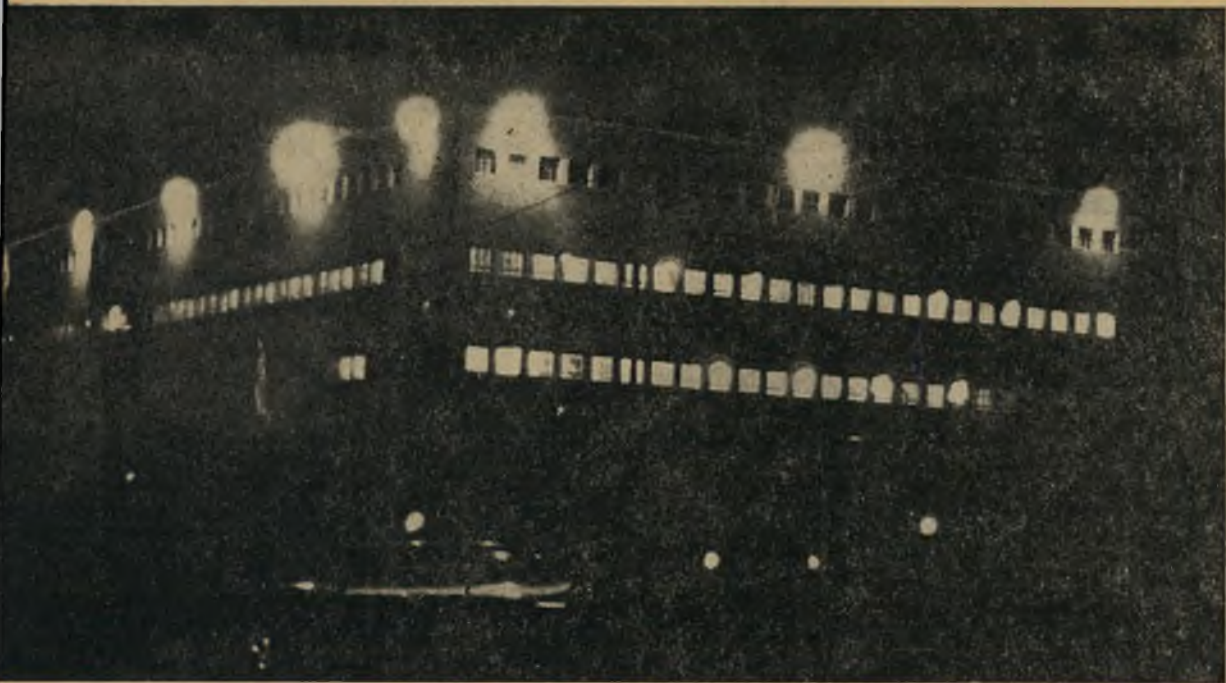
מה הן זכויות העציר?

יך מתבצעים המעצרים במציאות הישראלית? אדם נעצר. לעיתים קרובות זה קורה

מה הוא בעצם מעצר? המחקק דאג לכך שבמדינת ישראל לא ישללו את החופש של אף אדם ללא פסק דין של בית-משפט חוקי, מלבד במקרים בהם חשוד אדם בעבירות בטחוניות, שי ניתן להפעיל או לגבוי את צו המעצר הי אדמיניסטרטיבי. יחד עם זאת, ברור שי מבחינה מעשית חייבת המשטרה לבצע את תפקידה ועקב זה לעצור אנשים שיש לה חשד סביר שביצעו עבירה נגד החוק.

המחקק נתן למשטרה שהות של 48 שעות לחבישת חשוד לשם חקירה. אחרי תקופה זו חייבת המשטרה להגיש את הי אדם לבית-המשפט - במידה שהיא מעוניינת להאריך את המעצר לתקופה נוספת - או לשחררו.

חבישה זו נעשית כאמצעות פקודת חבישה, החייבת לכלול את תיאור העבירה בה

חילוף מהם במקרה שיתקלקלו אופניו. כעבור זמן קצר הגיעה המשטרה לביתו. אז נחקר חיים בפעם הראשונה. החוקרים האשימו אותו בהחזקת רכוש גנוב, חקרו אותו על כך, אולם לא העמידו אותו לדין. באמצע החודש שעבר הופיעו שוב חוקרי המשטרה בבית הוריו של חיים. ההורים לא היו בבית. היו שם רק חיים ואחיו הבכור, הנכה. החוקרים שלקחו את הילד עמם טענו כי הוא נלקח רק לחקירה וי יוחזר מיד הביתה. כששבו ההורים לביתם ולא מצאו את הילד, סיפר להם האח כי הילד יוחזר בתום חקירה עלידי המשטרה. משבושש חיים לחזור הלכו ההורים למשטרה לחפש את עקבותיו. נאמר להם כי בנם נעצר כחשוד בהצתת בית בחולון והוא נשלח לבית-המעצר ביד-אליהו. על מה שאירע אחר-כך כתבה אמו של הילד בתלונה רשמית שהגישו השבוע ל-מפקד משטרת מחוז תל-אביב.

לא גברים!

כתבה האם בתזונתה:

כ"ב, 24' לחודש יוני נעצר בני בשעה 10 בבוקר בדירתו עלידי אנשי מיפגל ה-נוער של המשטרה. בשעת המעצר אמרו ל-בני הגדול כי עוצרים את אחיו רק לחקירה קצרה.

29' בחודש הלכתי לשופט הנוער ברחוב נחלת-בנימין בתל-אביב, יחד עם עורך-הדין שלי, מר אליעזר, כדי לברר מה עלה בגורל בני. שופט הנוער הודיע לי כי בני

בשעות הלילה, לא ניתנת לו כל אפשרות להודיע על כך לעורך-דינו או למשפחתו. על כל פנים, איש במשטרה אינו מודיע לי כי זאת זכותו. הוא נזרק לעיתים קרובות מתנאי חיים רגילים לחברת עבריינים ולת-נאי מגורים הורים לו לחלוטין. האיש מו-בא לבית-המשפט בלי שתהיה לו, בדרך כלל, כל ידיעה מה הן זכויותיו. שם קם נגדו שוטר בדרגת סמל או רב-סמל, שמעשה אינו מטפל כלל בתיקו של החשוד ושאלו לו כל ידיעה מפורטת על

לא הובא אליו כלל להישפט וכי הוא לא הוציא נגדו כל צו מעצר. מצאתי את בני בבית-המשפט לנוער לשם הובא להישפט. אז סיפר לי בני כי בהיו-תו עצור באבר-כבד עשו בו שני צעירים מע-

משטרה או שאין לחשוד גישה לעדים. בכל מקרה היתה המשטרה צריכה להוכיח, שלא זו בלבד שקיימת אפשרות תיאורטית אלא סבירות ממשית שהחשוד אומנם ישפיע על עדים או יעלים חומר ראיות. אשר לסיבה השניה, אפשרות הת-חמקותו של החשוד מהופעה למשפט, יש לבחון בקפדנות את היחס בין העבירה המיוחסת לאדם לבין מצבו המספחתי וה-חברתי של הנאשם. לדוגמא: אם למשטרה יש ענין עם חשוד

שה מגונה בכוח. בני גם הוריד את בגדיו בנוכחות הסמל ירקוני ובנוכחות עורך-הדין שלי וראינו את סימני הדם על בגדיו. בני סיפר לי בבכי כי במשך 2 לילות כפו עליו הצעירים הנ"ל מעשים מגונים

אבל במקרים של דיונים בהארכת מעצ-רם של חשודים מתנהל הדיון למעשה ב-דלתיים סגורות, ללא כל סיבה ומבלי שה-דבר יצוין עלידי השופט בפרוטוקול. העציר מקבל הרגשה כאילו קיים כאן דו-שיח בין השופט לבין סמל המשטרה, כש-הוא — העציר — מנותק מכל קשר ו-עזרה מהעולם החיצוני ושלא נותר לו אלא לקבל את גורלו ללא התנגדות. כאמור, הפחות פרמיטיבים או היותר זנוסים בין העצירים ממלמלים או צורחים איוו טענה,

בניגוד לחוק!

שאין לה לרוב כל קשר עם תביעה הנדו-נה — וחטל. אינני משפטן, אך דומני שיש סיכוי יים טובים לכך שאם ועדה של מומי-חיים תבדוק את התנאים הנ"ל היא תגיע למסקנה שהדיונים של הארכת המעצרים לפי הנהוג הנוכחי אינם חוקיים כלל. בי-עיקר כשנמצא החשוד להתקשר עם פרק-ליט, דבר שהוא זכותו החוקית לכל ה-דעות.

לא מעצר —

ענישה!

מה בנוגע לחבישה המקורית עלידי-קצין משטרה, מה עם סבירות הסיכיות המובילות באופן חוקי למעצר? ניקח, לדוגמא, את פרשת הפרוצות. חלק גדול מאורחי ישראל יתפלא בחדאי לשמוע שהזנות אינה נוגדת כלל חוק כלשהו בי-מדינת-ישראל. יש חוקים נגד סרסורים, נגד התחזקת וניהול בתרבושת ונגד שידול לקר-חות. אבל המחוקק, שפעל לפי מסורת המשפטית הבריטית, קבע כי לאשה מותר לעשות בגופה כל אשר היא רוצה, כולל מכירתו בכסף. יתכן ודבר זה מנוגד ל-רוחם של אזרחים רבים, אבל כל עוד לא שונה החוק עלידי הכנסת, הזנות במדינת-ישראל הית חוקית לא פחות מכל מקצוע אחר.

משום מה, אין המשטרה מסכימה עם חוק זה. במשטרת תל-אביב, למשל, קיימת מחלוקה שכל תפקידה הוא עיסוק בציד פרוצות ברחובות העיר. כאשר נתפשת יצאנית היא מואשמת בסעיף הנקרא "שוט-טות לדבר עבירה". ברור שקצין המשטרה שעצר את היצאנית אינו מאמין בעצמו ש-אותה יצאנית שוטטה ברחוב הירקון או (המשך בעמוד 34)

שהוא בעל עסק, בעל דירה, בעל משפחה ואב לילדים החי בשלום עם אשתו והמוכן להמציא ערבות בהתאם לדרישת השופט. אם האיש חשוד בגניבה עלידי שליח, בהחזקת סמים משכרים או עבירה דומה שבתי-המשפט נוהגים לפסוק בהם, במקרה שהנאשם אינו בעל הרשעות קודמות, עונ-שים של מאסר על תנאי או קנסות — אין כל סיבה להניח כי החשוד יגטוש את כל מה שיש לו, יכרח מהארץ או יתחמק מהופעה למשפט.

מאידך, בכל מקרה שיש למשטרה חשד סביר שהחשוד עומד להתחמק מהופעה ל-משפט או לברוח מהארץ, מה הטעם להא-ריך את מעצרו לשבוע שבועיים? הרי מ-מילא תצטרך המשטרה לשחררו לאחר האר-כת המעצר עד שיתברר משפטו, ואם הוא רוצה לברוח, מי יערום לכך שלא יברח אוז מכלאן שכל אדם החשוד כי הוא עלול ל-הימלט, יש לעצרו עד לתחילת בירור משפטו.

נקודה נוספת היא באילו תנאים מתנהל הדיון השולח אנשים חשודים לאבר-כבד? אולם בית-המשפט הוא קטן ביותר. לפני התחלת הדיון נתפשים כל המקומות בו על די אנשי משטרה במדים ובלי מדגים, ש-אינם משאירים מקומות לקהל הרחב. לפני דלת האולם ניצב שוטר המגרש בגסטו כל אדם המנסה להיכנס לאולם, אלא אם הוא מציג תעודת-עיתונאי או שהוא עורך-דין. הדיון כולו מתנהל למעשה בבית-דין סגור ללא נוכחות קהל, כולל קרובי וידידי ה-חשוד.

המחוקק קבע שכל דיון משפטי בישראל חייב להתנהל בבית-דין פתוח לקהל הרחב, אלא אם כן קבע השופט אחרת. במקרה כזה עליו לציין את נימוקי החלטתו בי-פסק-הדין או בצו שהוא מוציא ולתת סד-בה סבירה.

התנאים והפרטים שגרמו למעצר, או ה-עבירה המיוחסת לחשוד. אותו סמל ממלמל נוסחה אוטומטית כמו: "המשטרה מבק-שת הארכת-המעצר למשך שבועיים להמשך החקירה".

השופט, כרגיל, מוציא פקודה להארכת המעצר לתקופה של 50% או 75% ממה שמבקשת המשטרה והאיש מוצא את עצ-מו חזרה במיכלאת בית-המשפט, שם הוא ממתיין שעות רבות להובלתו חזרה לבית-המעצר. ברוב המקרים אין החשוד יודע איך ומתי עליו להתנגד לדברי סמל המשט-רה, או מה עליו לומר לשופט.

במרבית המקרים עצירים שאינם מבינים בחוק, מתחילים להסביר לשופט את פרטי המקרה ולהצהיר שהם חפים מפשע. ה-שופט אינו נכנס כמובן לגופה של רבעיה, כי הרי אינו חייב לטפוש בענין עצמו אלא רק בסבירות הטענה שאין כל אפשר-רות להמשיך את חקירת המשטרה אלא אם כן יהיה האדם במעצר. לאחר שברוב המקרים אינו שומע התנגדות לנקודה זו הוא מחלט באופן אוטומטי להאריך את תקופת המעצר וקובע את אורך התקופה לפי התרשמותו מהנאשם או מידת התקי-פות של דרישת ניציג המשטרה.

אין דיון

משפטי פומבי!

השאדה היא: באילו מקרים דרוש שבאמת המשך המעצר למשטרה לשם השלמת החקירה?

ברור שהוא אינו דרוש אף פעם כאשר החשוד מודה באשמתו בעת חקירתו במשט-רה. מה נשאר אן עוד לחקור? ברור ש-המשך המעצר אינו דרוש גם במקרים שאין כל אפשרות שהחשוד ישפיע על העדים, כמו במקרים בהם רוב העדים הם אנשי

בית-המעצר של תל-אביב באבו-כבד - גיהינום ומעשי-סדום

בכוח, וגם איימו עליו כי באם יספר דבר לשוטרים יחנקו אותו. בשעת האונס הם חנקו אותו, סתמו לו את הפה והיכו אוי-תו, מכות אכזריות. כמו כן, סיפר לי בני כי במיפגל הנוער היכה אותו בלש באגרופיו בבטנו כדי שיודה כי הוא שרף כביכול בית בחולון. אגב, השכנים של אותו בית סיפרו לי כי הבית כלל לא נשרף, אלא העלה עשן. השוטרים טוענים כי הבית עלה באש ב-23 ביוני בשעה שלוש אחרי-הצהריים בערך. עלי להעיד כי באותו יום היה בני בי-חברתי כל היום ובפרט מהשעות 2.00 עד 4.00, שעה בה הלך לקולנוע.

אני מודיעה בזה כי אינני מתכוונת לע-בור על כך בשתיקה... אני מבקשת לערוך חקירה מפורטת בנידון ובפרט אצל הסמל ירקוני וראש מיפגל הנוער מר שלימור, אשר הודיע לי כי לא ישחרר את בני, למרות שאין לו צו מעצר מטעם שופט. אני מבקשת לעשות הכל כדי להביא את האשמים לדין ולשחרר בלי דיחוי את בני שסבל סבל לא אנושי וכבר הרסו את נפשו.

עד כאן מכתב תלונתה של האם. כאשר התבקש דובר משטרת תל-אביב, עמוס אריכא להגיב על הפרשה, אמר: "תלונתה של האם נחקרת. הגברים עליהם היא מת-לוננת אינם גברים כלל. אלה הם שני אחים בני 16 ו-17 שהיו כלואים עם הילד באותו תא. התלונה נחקרת". טענת המשטרה כאילו לא נכלא הילד עם גברים מבוגרים אלא עם נערים בני 16 ו-17, אינה מקלה מחומרת הפרשה, אפילו יתברר בחקירה כי גירסה זו נכונה.

גם אם יתברר בחקירה כי הנערים שהיו כלואים עם הילד באותו תא מעצר לא אנסו אותו בכוח אלא פיתוהו, או אפילו תעלה החקירה שהם לא עשו לו דבר — לא ישנה הדבר במאום.

עצם האפשרות המחרידה, שמשטרת תל-אביב שולחת ילד בן 12 למעצר בבית-מעצר ידוע לשימצה, כולאת אותו שם בי-חברת מבוגרים ממנו — ובני 16, 17, הם כבר גברים ולא ילדים כמוהו — חייבת לעורר את האחראים למצב מבוי-זה, שכן, אם לא התרחש האונס הוא יכול היה, תיאורטית, להתרחש.

קשה למצוא סיבה הגיונית אחת לפיה חייב ילד בן 12 לשבת במעצר כשבועיים כשהוא חשוד בעבירה של הצתת. לגביו אין המשטרה יכולה לחשוד שהוא עלול לברוח מהארץ או לנסות לאיים על עדים במשפטו, ואין להעלות על הדעת, שבשבוע השני לחקירתו של ילד כזה יוצאו ממנו חוקריו יותר פרטים מביים הראשון או השני לחקירתו.

יתכן ומרשה מזעזעת זו, בה נעצר ילד בן 12 למשך שבועיים, כשהוא חשוד בי-עבירה כמו הצתת דירה שלא נשרפה, נשלח לבית-המעצר של בוגרים, מופקר ל-חסדי פושעים מבוגרים ממנו, תצליח לזע-זע את דעת הקהל ולעורר את התענינות השלטונות והציבור לגבי הנעשה בתוך כחלי בית-המעצר באבר-כבד.

מלכת המים

1970

חגגים

העולם הזה

בחסות שעות

CITIZEN

זמרת

האופרה

חיוך מסויים

לאידה יש טריק נדיר: לחיך מבלי להניע את שפתיה. חיוך מרומז ועדין צינעי המלחמה — בין היתר, בריסים החדשים של הלנה רוביני שטיין, ריסי שאגי השוכבים, אותם היא מדגמנת בתמונה. זה הוא הדבר הראשון בו מבחין כל הפגש אותה לראשונה.

שיער חום שופע, 160 ס"מ גובה, ויש לה כמובן גם אמא ואבא, ולאבא יש קונדיטוריה. ההגיון אם כן מחייב שלא היתה צריכה לאהוב עוגות, אבל היא אוהבת דווקא ממתקים. ומה בקשר לאהבות אחרות? הרי לא על הממתקים בלבד יחיה האדם. ודאי, עונה מועמדת מספר 9 בחיוך תמים. היא מתה אחרי ורדי וצינקובסקי. מלבד קולטורה אין להן שום דבר בי ראש, לעולות החדשות האלו?

שרוצה יכול לצחוק — אבל היא שרה בי אופרה הישראלית. לה טראוויאטה, רומיאו ויוליה, וכדומה. בתור תחביב כמובן. בי מיקצועה היא עובדת בתור טכנאית-בניין. בכלל אצל הסמוסקים השירה היא נושא מפותח. כולם שם שרים ומנגנים על כל מיני כלים, ואידה עצמה מנגנת על כינור ופסנתר, וסיימה קונסרבטוריון בפולין. כל זה לא צריך להטעות. היא לא כמו שהיא נישמעת. יש לה כל מה שצריך, ועוד איך. בין היתר: עיניים כחולות,

כמו סכר שנפרץ, החלו השבוע הירוסיות לנהור לתחרות מלכת-המים. הן כעצם רצו כל הזמן להשתתף, אבל לא ידעו אם מותר להן לפתוח את הפה. מי איפה שהן באו, שם יושבים בשקט ולא משתתפים בתחרויות, מלבד גידול תרנגולות. אבל ברגע שהן קראו בשבוע שעבר בהעולם הזה על בת יהדות הדממה היראשונה שנרשמה לתחרות הן הבינו ש'מותר, כי כאן לא רוסיה. לפחות לא לפני שתיערך התחרות. אז השבוע יש לנו שוב רוסיה קטנה. אידה עידן (סמוסקי), 22, ילידת רוסיה ש'עברה לפולין בגיל תשע והגיעה לארץ ה'קודש לפני שבע שנים. ובמה עוסקת גברת סמוסקי הצעירה? מי

המימד השלישי
אידה עידן מציגה את גיזרתה החסובה בשלושת הממדים — כולם רציניים. בתמונה בגדיים גוטקס מקורי 1970.

ללא קץ — עד שמפריעים לה אותם חכמים החושבים כי בדיוק עליהם היא חולמת. אידה אפילו שרה באופרה הישראלית. בתור תחביב, כמובן. והיא מנגנת על כינור ופסנתר. אידה שומרת על צבע שיערה המקורי, משתמשת בתכשירי חלה לתיסרוקתה.

העולה החדשה מ'רוסיה אינה פוח'דת למצוא לעצמה מדי פעם מעט בדידות אמיתית — על ספסל בשדרה היא מסוגלת לחלוטם בהקיץ

בודדה בשדרה

בדרך חיפה לשם ביצוע שוד או פריצה. אי אפשר גם להאשים אותה בכוונה ל־ שידול לקוחות או הטרדת עוברים ושבים. כי עצם הכוונה אינה נוגדת שום חוק ו־ אי־אפשר להוכיח את קיומה. אחרי שהשרו־ צה שוטטה למעשה רק למטרות זנות, וה־ זנות אינה בלתי־חוקית, היכן כאן העבירה שהיא ביצעה או התכוונה לבצע?

הבחורות הנעצרות מוכנסות לבית־המעצר של אב־יכביר ל־48 שעות ואף אינן מוב־ אות לבית־המשפט להארכת מעצרו־ן. כי אפי־ לו בתנאים השוררים כיום בבתי־המשפט, לא היה שום בית־משפט מאריך את מעצרו־ן. אחרי 48 שעות מעצרו־ן הן משתחררות ב־ אופן אוטומאטי. בממוצע זה קורה לכל פרוצה כפעמיים בחודש.

באן קיים מקרה מובהק ובולט של י־י־ מוש בזכות החבישה למטרות ענישה ללא שום הצדקה חוקית. קיים כעין הסכם ג־נטל־ מני סמוי בין המשטרה לבין סרטורי ה־ זונות. אלה האחרונים אינם מגישים צו על תנאי נגד המשטרה, אם כי כל הסיכויים הם שבמקרה שתוגש בקשה לצו כזה ל־ בית־המשפט העליון, היא תתקבל ותוכח אי־חוקיות פעולת המשטרה במקרה זה.

איש אינו מתעניין בבעיה. כי אחרי הכל מדובר רק בזונות, או מדוע יש להגן על הפרת החוק מצד המשטרה כשהיא פועלת נגד זונות?

זהו המקרה הבולט ביותר הממחיש כי צד מפעילה משטרת־ישראל שיטות מעצרו־ בלתי חוקיות. אך אין זה המקרה היחיד. עבריינים מכל הסוגים יודעים כי המשטרה משתמשת בשיטת ה־חבישה ל־48 שעות למטרות ענישה ולא למטרות חקירה.

זה עלול לקרות

לכל אזרח!

מכל האמור לעיל נובעות מספר מסקנות ברורות:

● יש להכין סטאטיסטיקה מדויקת ש־ תשקף את אחוז המקרים בהם נחבש אזרח ישראלי מבלי שהמשטרה תגיש נגדו אפי־ לו כתב אישום בתום מעצרו־ן. לדעתי, יסת־ בר או שלפחות ב־50% מהמקרים זוהי התוצאה.

● יש לבדוק כמה פעמים נעצרו אנ־י־ שים בישראל ומעצרו־ם הוא רק לשם חקירה, מבלי שיוחקרו כלל בהמשך מעצרו־ם. לפי הערכתי תגלה אז תמונה מדהימה: ב־ 90% מהמקרים אין משטרת ישראל ממשי־ כה בחקירתו של החשוד אחרי שהיא תוב־ עת בהמשך המשפט בהתלהבות כה רבה את המשך מעצרו־ן.

● יש לחייב את המשטרה להסביר לכל עציר, תוך זמן קצר אחרי מעצרו־ן ועוד לפני העברתו לבית־המעצר, שיש לו זכות חוקית להתקשר ל־ם פרקליט או עם משפח־ תו, ויש לאפשר לו גם לעשות זאת, אם רצונו בכך, באופן מעשי.

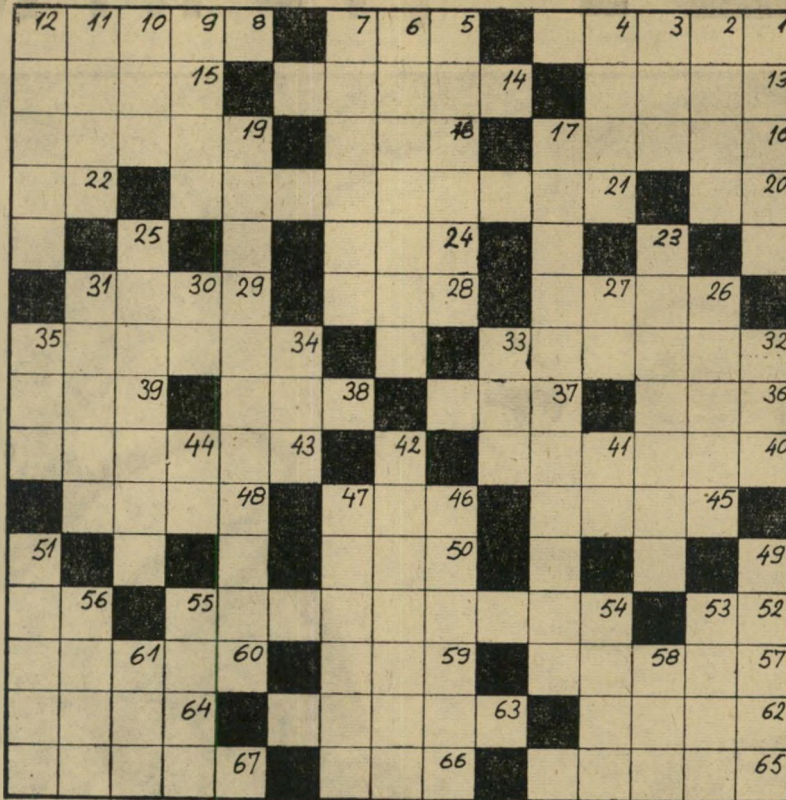
● יש להעביר את הדיון בהארכת מעצרו־ לאולם גדול ולאפשר לקהל הרחב, כולל משפחתו וידידיו של החשוד, להיות נוכ־ חים באולם בעת הדיון בהארכת המעצרו־ן. יש לסלק את אנשי המשטרה משערי אולם זה ולהעביר את תפקיד שמירת הסדר שם לשומרי בית־המשפט, לפי הנוהג והתנאים המקובלים בכל אולם משפטים אחר.

● יש לאפשר לעצירים לנהל שיחה ב־ יחידות עם פרקליטיהם לפני הדיון בהארכת המעצרו־ן.

בתנאים השוררים כיום יכול בן־אדם חף מפשע לבלות עד חודש ימים במעצר ב־ תנאים הגרועים ביותר מתנאי כל בית־סוהר בארץ, מבלי שתניתן לו כל אפשרות להגן על עצמו אפילו להודיע על מעצרו־ן ל־ קרוביו וידידיו. זה עלול לקרות לכל אזרח ישראלי, אם אין לו ידיעה בפרוצדורה של החוק הפלילי, אם אין לו קרובים בעלי השפעה וממון או אם אינו מוצא־תן בעיני איש משטרה זה או אחר.

אחרי תקופת מעצרו־ן זו אפילו יתכן שלא יוגש נגדו כל כתב־אישום ואין לו אז כל אפשרות לתבוע פצויים מהמשטרה או לנקות את עצמו אם, לדוגמא, שמו ו־ דבר מעצרו־ן התפרסמו בינתיים בעיתונות. הוא אינו יכול אפילו להצביע לזכותו על העובדה שזוכה בבית־המשפט. אם לא הו־ גש נגדו כתב־אישום הוא לא יישפט לעולם.

דומני שהגיע הזמן שמדינה מתקדמת כ־ מדינת־ישראל תפעיל את השינויים הקלים המוצעים לעיל, שישנו את המצב באופן מוחלט לטובה, מבלי לחייב כל תוצאה ש־ תחרוג ממיסגרת התקציב הקיים.

את פיתרון התשבץ יש לשלוח לת.ד. 136 תל־אביב, ולציין על המעטפה "תשבץ 1714". בין הפותרים יוגרלו 9 פרסי ספרים.

מאונך:

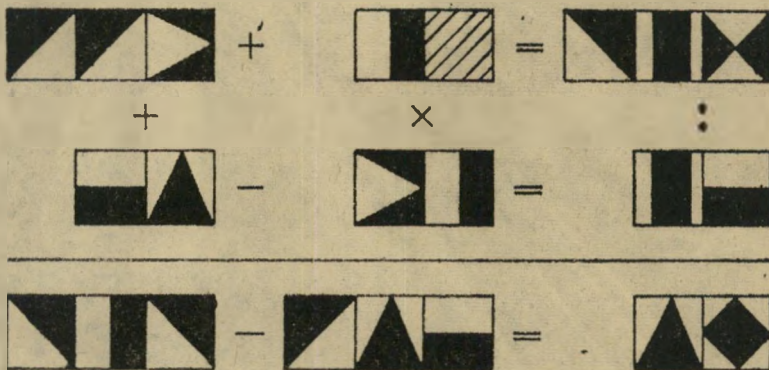
1. מחאוי ישראלי מקורי (ש"מ). 2. מגזני האדום. 3. ילד ראשון לאשה. 4. יונק מכרסם החי על עצים. 5. גיבורת אגדה שחזית מודרנית (ש"מ) עליה נעשה סרט. 6. שני משוררי מלחמת השחרור (ש"מ) הפרטי (זה). 7. נושאי בשורת הציונות. 8. זרניץ. 9. עושק, חמס. 10. סופר צרפתי נודע, מחבר ספרי הרפתקאות ביוניונית. 11. עמידה בראש מוסד וארגון פעולות. 12. צמחיר ממשטחת המצלבים. 13. יצי רה מוסיקלית על־שם נהר גדול באירופה. 14. כומר רוסי נודע־לשימצה בתחילת המאה העשרים. 15. בירת סאן־דומינגו. 16. מעבר ממקום למקום. 17. המרחק הקצר בין שתי נקודות. 18. האות 16' באיב האנגלי. 19. הלשנה ומסירה. 20. השתתק. 21. יתו. 22. מן הסולמות המקובלים בתורת המוסיקה. 23. סומית. 24. כן — באנגלית. 25. צומת דרכים בדרום. 26. לשעבר, נשיא דרום קוראה. 27. בן ארץ הולנד. 28. מיצירותיו הגדולות של פיקאסו. 29. כוך בקרי. 30. מרדום. 31. השתאות, תדהמה. 32. משכיל. 33. מרדום. 34. משורר צרפתי מגדולי האסכולה הסימבוליסטית. 35. יוצר הרומן בסיפורת העב־רית. 36. מנוחה, דומיה. 37. ערך.

מאוזן:

1. סופר צרפתי נודע בסיפוריו הקצרים. 2. מכה קשה. 3. רצון לאכול. 4. אשתו של ג'וני האלידי (ש"מ). 5. אירגון־ששע ענק. 6. מבוקש, מאדה. 7. איום, מחריד. 8. התגוררו. 9. ספר מסורס משל אליה ארנבורג. 10. פיסמה. 11. סרט קלאסי בבימויו של ז'אן־לואי בארו. 12. מלת זירון. 13. עמ, ערל. 14. התרוממו מעלה. 15. מאורס הקטן. 16. עיזבו, הניחו (הפוך). 17. נוהג בעריצות, כופה רצונו. 18. היה מושלה הצבאי של ירושלים ב־1948. 19. סופר קומפוזיטור צרפתי־יהודי נודע. 20. סופר ישראלי ("יעיש"). 21. תלאובה. 22. מגביאי תרועשר. 23. כינוי לעיר בירה. 24. משח קניות־היתאטרון הישראליות (ש"ס). 25. השתיקו. 26. החלש, המס. 27. רשת נגד יתושים. 28. צורר ערוץ־ראש. 29. קידומת הולנדית. 30. שמו הפרטי של במאי "זכור סקיי". 31. ממלא מקום (ר"ת). 32. הוא מארס. 33. מושג בדקדוק העברי, המצביע על תכונתה המסויימת של קבוצת פעלים. 34. היתר. 35. כל אחד מחמשת חלקי התורה. 36. תמימה, ישרה. 37. סירטו החדש של מנחם גולן. 38. דג־מלוח. 39. אגם גדול. 40. בנין למכוניות.

חשבץ 1714

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיסרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרת פעולות החיבור, החיסור, הכפל והחילוק יש למצוא אילו ספרות מייצג כל סמל בריבוע.

את התשובות יש לשלוח על־גבי גלויות בלבד לת.ד. 136 תל־אביב, ולציין על־גבי הגלויה: חשבץ 1714. הפיתרון צריך להכיל את כל התרגיל במיספרים. המועד האחרון למישלוח הפיתרון — 15.7.70.

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס כספי של 20 ל"י ועוד 3 פרסי ספרים.

האם את
עדיין מקריבה
5 ימי רחצה בים
כל חודש ?

האם קיימים בשבילך חמישה ימים בחודש. בהם החוף הוא מקום בו את רק יושבת ומתבו־ ננת באחרים, העושים חיים בלעדיך ? חמישה ימים בהם אינך יכולה להכנס למים ? חמישה ימים הכופים עליך בדידות ?

האם לא הגיעה העת שתנסי טמפוני טמפקס ?

תוכלי לשכוח את חמשת ימי ההגבלה בפעילותך.

תשכחי חגורות. סוכות ותחבושות. תוכלי לשכוח את החשש לריח.

טמפוני טמפקס מיועדים לשימוש פנימי, כך ששום דבר אינו יכול לעכב בעדך. את תוכלי לשחות, לעשות חיים ולהשתתף במפגשי חוף, ככל אשר תרצי... בכל יום מימי החודש.

פוחחו ע"י רופא עתה בשימוש סליוני נשים

הננה סניטרית לשימוש פנימי להשיג בבתי מרקחת ובחמורקיות מוכחרות. המעוניינות בקבלת דוגמאות וחומר הסברתי ישלחו 45 אג' בבולי דואר אל היבואנים איווסס־איספקס בע"ס, תל־אביב, רחוב ירמיהו 38

הנזירה והאקדוחן: אונס על יבש

כפי שזה צריך להיות במערבון טוב, בזכות הבמאי, מחבר הסיפור (בד באטיצר, במאי מערבוניים בעצמו), וצילומיו המשובחים של גרביאל פיגורואה, גדול צלמי מכסיקו. חבל רק שבקטעים מסויימים מצפים מדמותו האגדית של איסטוד שתמלא חורים בסיפור על-ידי עצם נוכחותו על הבד, ולרמה כזאת של שיכול איסטוד עוד לא הגיע.

שני חמורים ונזירה אחת

הנשרים הם רעבים (מוגרבי, תל-אביב, ארצות-הברית) — נזירה אחת (שירלי מקלין) ושני חמורים נודדים בערבות מכסיקו. חמור אחד הוא זה שמתחת לעכוזה, הכואב מן הרכיבה (כפי שהיא עצמה אומרת בסרט), ואילו החמור השני הוא קלינט איסטוד, ברנש נוקשה רודף-בצע, הרוכב לצידה על סוס, ועקשנותו מוכה אותו בכינוי של בהמה בעלת אוזניים ארוכות.

וכשני אלה, הנזירה על החמור והאקדוחן בעל הזקן בן השבועיים וסיגאר כבוי בפה חוברים יחד, מוטב לו לצבא הצרפתי לסלק ידיו ממכסיקו. השניים מפוצצים מסילות-ברזל, מערימים על מישמרות צבא ופורצים את מעוזיו ללא כל קושי, תוך החלפת הלצות ביניהם. המצב אף פעם אינו רציני באמת.

למשל, כאשר הנזירה רוצה לשפוף מים קדושים על קברים של כמה ביריונים, שניסו לאנוס אותה, ושחוסלו על-ידי איסטוד, מודיע לה קלינט הקשוח שבמידבר מברכים „על יבש“, ואילו, בכל פעם שהיא עוברת על מינהגי נזירות צנועים, היא מצטדקת: כי „פיקוח נפש דוחה שבת“.

בסך-הכל, לא קשה לנחש שעל אף שמו העברי המפחיד, מדובר כאן במערבון עליו. קטעי הקרב זוכים לבימוי מיקצועי ומלוטש מאוד, האופייני לבמאי כמו דון („הרוצח חים“) סיגל, ואילו הנוף והאנשים מתמזגים ליחידה אחת,

המרקז בפעולה: בגלל ילדות קשה

פתית. הבמאי סיי אנדפילד הסתפק בדרימה בתלבושות המאה ה-18, שבמרכזה חשיפת אותן תלבושות ומבטו הבלתי-שפוי של קיר דוליה, המחליף גילים בכל סצירה.

סטאלאג דה-סאד

תענוגותיו ואהבותיו של המרקז דה-סאד (אופיר, תל-אביב, ארצות-הברית) — הפקה אמריקאית, שמטעמי תקציב ברורים נעשתה בגרמניה, מתארת את המרקז דה-סאד כבחור מסוכן למדי, שהיתה לו ילדות קשה: הוריו הזניחו אותו, דודו הכומר השחית אותו בנעוריו, חותנתו מנעה ממנו את בתה היפה, אשר אהב, ובמקומה נתנה לו את המכוערת ועצובת-הפנים, ממש כמו בתי"ך. אז מה יכול בחור אומלל כזה לעשות?

הוא מתפרק לו באורגיות, מפשיט נשים על ימין ועל שמאל, ומכה אותן, לפעמים, כי זהו מה שמגיע למין הנשי. מזמן לזמן הוא שוקע בהירהורים פילוסופיים על כך ש„אין מציאות פרט לדמיון, שהוא המציאות הממשית ביותר“, ואלה צריכים גם להסביר את הפילוסופיה בגרוש של הסרט, שהוא חיקוי מפוקפק ל„לולה מונטז“ הקלאסי של מאקס אופולוס: המארקז קצין נצב על בימה ריקה, דודו יושב ביציע, ובכל פעם צץ בזכרונו ולפני הצופים פרק אחר מחייו.

מובן שאין כל טעם לחפש כאן את אותה דרך-מחשבה מקורית שאימנה את אבי ה„סאדזים“, ואשר נרמזה ב„מארא-סאד“, או את חלקו הפעיל מאוד במהפכה הצר-

מנוחות הלוחם: בישובן חשוף

רובר הצליח להחיות את האווירה הכפרית, בה מתרחש הסיפור כולו, בהרבה הברקות ובסיועו הרענן של צוות השחקנים הצעיר שלו, הגונב את ההצגה מן הכוכבים המיקצועיים ביותר בקולנוע. בידור מומלץ לימי הקיץ.

איזו, מלחמה

חמודה

מלחמת הכפתורים (ארמון-דוד, תל-אביב, צרפת) — הוא סרט ילדים, החוזר לארץ בשי-נית, ואשר יגרום להורים יותר נחת מאשר לצאצאיהם.

גיבורי סיפורו של לואי פרגו הם אוסף זאטוטים עליו וקונדסי, ילדי כפר, הקרובים לטבע, ואינם מפחדים מצידי-שועלים או לכידת-נחשים, ומצטיינים בעיקר בסיגנון-דיבור עסיסי ובהמצאות שובבות המעוררים גלי-צחוק.

מלחמת הכפתורים היא המלחמה הנטושה בין ילדי שני כפרים שכנים. בכל פעם שאחד הצדדים תופס שבוי, הוא מאיים עליו תחילה בכריתת כל מיני אברים (כולל האבר „הוא“) אבל מסתפק בכריתת הכפתורים, השרוי כיס ותביריות. ומה עושים כדי שהאויב לא יגזור את הכפתורים? יוצאים לקרב היומי, ללא בגדים כלל. עדת הילדים העירומים, הדוהרים ביער, היא ללא ספק אחד השיאים הקומיים של הסרט. לא פחות משעשועות הן המצאותיהם הצבאיות: צד אחד משתמש בפרשים בדמות סוס שהושאל, והצד השני מגיב בשריון, בצורת טרקטור. אשר לפרצופם של ההורים היושבים בעורף: בחינוך אינם מצטיינים במיוחד, אך לעומת זאת אין כמותם לטעימת יין — אדום ולבן לסירוגין — בכל פעם שחינוך הדבר, פחות או יותר. הבמאי איזו („אלכסנדר המאוסר“)

כוכבים

בורטון

רוכב שוב

אחד הסרטים הראשונים בקאריירה הקולנועית של ריצ'ארד בורטון היה עכברי ההיידבר, סרט על הקרבות בצפון אפריקה במלחמת-העולם השנייה. באותו סרט היו בורטון וקורד יורגנס, שני הגיבורים העייפים שהאחד (בורטון) מקריב את חייו, בעוד יורגנס קוצר את תהילתו. והנה נודע לאחרונה, שבורטון עומד לשוב אל אותה תקופת זוהר, בסרט בשם התקפה על רומל. אמנם הפעם יצולם הסרט במכסיקו (קצת יותר שקט מצפון אפריקה) ובורטון אינו סתם שחקן אלא שותף בהפקה, ושותף כזה שלא מעזים אפילו לגלות את האחריות שלו בסרט (בסרטי האחרונים הסתפק בשכר של מיליון דולר). בתפקיד רומל יופיע כנראה חלפגאנג פרייס, שחקן גרמני שהתמחה בתפקידי קצינים נאציים, ונראה לאחרונה בדמות כוו בסרט חניבעל ברוקס.

האבן

שהידררה

מיק ג'אגר ערך את הופעת הבכורה שלו על בד הקולנוע בתפקיד דרמטי, בסרט בשם נד קלי, קורות חייו של פושע אוסטרלי מפורסם. הסרט הוצג בימים אלה בהצגת-בכורה בלונדון, וקבלת הפנים שערכו מבקרי הקולנוע

במדינה

(המשך מעמוד 29)

לאחר מכן התאסרו, ואחר גישאו. שנה ל-
אחר הנישואין גולד עמית.
"מיד לאחר הולדת התינוק התחילו ה-
צרות", מספרת דינה. "סימון פוטר מעבודתו
תו בזן. החל מחליף מקומות עבודה ב-
תדירות כשהפרנסה לוקה. את כל זאת
נשאה דינה בסבלנות. היא נשברה רק
כאשר גילו את אוננה כי בעלה בוגד בה.
כאשר חזר באחד הלילות הביתה, בשתיים
לפנות בוקר, התפרצה, עשתה סקנדל. סימון
התפרע, ודינה הזמינה משטרה. מאז לא
ראתה אותו במשך שמונה חודשים.
הפעם — בניעה. היום פתח בהליכי
גירושין, שבמהלכם האשים הבעל את ה-
אשה בנסיון להרעילו. בית-המשפט שלח
לבדיקה פסיכיאטרית, פסק בינתיים כי עליו
לשלם לדינה 300 ל"י לחודש מזונות וכן
להעביר לה את התינוק, שנמצא בידי הוריו
סימון עוד מאז התגוררו בבית-ההורים.
דינה הגיעה לבית-ההורים עם צו בית-
המשפט בידיה, גילתה כי בנה נעלם. היא
פנתה בבהלה לעורך-דינה, מנשה בר-שילטון.
זה הפעיל את ההוצאה-לפועל, אשר גיל-
תה את הסכ המחביא.
הפעם, שפר מולה של דינה, יותר מזה
של אמו של יוסלה, שנכע סבו של עמית,
סבו של יוסלה, נכנע סבו של עמית,
התור את התינוק לאמו בתום השעתיים ש-
הקציב לו השופט.

דרכי אדם

שאגאל

מדליית אל-כרמל

אדיב כמראל (19.5) היה בן עשר בלבד
כאשר גילה לראשונה כי קשים חיי אמן.
היה זה כשהמורה שלו להיסטוריה בבית-
הספר בדליית-אל-כרמל, כפר מולדתו, גילה
במחברת ההיסטוריה של אדיב הצעיר את
דמותו שלו, של המורה, כאשר מגפו ה-
ענק רומס את התלמידים. על תוצאת ה-
גילוי אין צורך להרבות בפרטים.

מאז חלפו תשע
וחצי שנים. השבוע
פתח אדיב את תע-
רוכתו בבית-הגפן
בחיפה, כשבין ה-
מבקרים ניתן למצוא
את ראש-עיריית חי-
פה, ח"כ ג'עבר
מועדי, ונכבדים אחר-
ים.

יצורים מעין
פפים. היתה זו
גולת-הכותרת למא-
מצי של אדיב, ש-
גדל יתום, סיים
עממי בכפרו, עבר לחיפה לתיכון, השלי-
מו בעכו, וכל אותו זמן חלם רק על ציור
יצור. הוא למד אצל מרסל ינקו ומיכאל
גרוס ציור, וכן גילוף ופסיפס. ציירי עין-
הוד זוכרים את הצעיר הרדוד שהיה מב-
קר בכפרם תדירות. מתבונן שעות ארוכות
ביצירותיהם.

— וציור "לחני רווק"
כמו שאגאל, להבדיל

האבסטרקטיות, הצביעו על הדמיון, לתבדיל.
עם עבודותיו של מארק שאגאל — לפחות
מבחינת היצורים הרבים המעופפים באחרי.
אלא שיותר מכל השאר, התברך אדיב
הגאה והביישן בבירכתו של אדם שדווקא
אינו מבין בציור: היה זה מורהו הישן ל-
היסטוריה, שבירכו על הישגו בדמעות-גיל.

סנדוויץ' רביק

רחל ב. כותבת דרך קבע למדורי, ולא
משנה לה מה. אז גם על חופשה האחרונה
בספרו היא מצאה לנכון לזכות. והנה
המירסם, טרי, ישר מתוכה הדואר: "בחופ-
שתי האחרונה בספרד, היה לי צורך דחוף
בדבק. נגשתי לחנות כדי לרכוש.
"כיוון שהספרדית שלי גרועה ביותר,
ניסיתי להסביר את רצוני בתנועות ידיים.
לקחת פיסת נייר, מרחתי עליה דבק דמינוי,
והצמדתי אליה פיסת נייר שניה. "פני
המוכר אורו. נראה היה לו שהבין, לבסוף.
את בקשתי. הוא ליוו אותי לדלת והצביע
על חנות שעל השלט היה כתוב (באנגלית)
סנדוויץ'.
נשארתי המומה, עומדת במקומי ולא
ידעתי אם להודות לו או לא. מה דעתך?"

נער השבוע

נער השבוע, כפי שאמר השיר, איננו
נער עור. הוא צבע את עצמו בצבע זהב
והוא הפך לפסל, פסל חי. עוד מעט הוא
יעלה על הצלב המוזהב, מתחת לקסדה
המוזהבת, ויהפוך לגלעד זמני.
הדבר המסעיר הזה קורה במיסגרת מסע
האמנציפציה של ההומאים בארצות-הברית.
אז חוץ מהפגנות ברחובות עם סיממאות
כמו "שחררו את אוסקר ווילד!" הם עושים
גם תערוכה. התערוכה האחרונה, שנערכה
בגלריה לארטיסטיקה בניו-יורק, הכילה לא
פחות מ-40 יצירות, המוקדשות לזכר ההר-
מו האלמוני שנפל בחזית וייטנאם.
בשיא האירוע הוזן הופיע הפסל קרלן
ג'פרי, לבוש בצבע זהב, וצלל את עצמו
על הצלב מעשה ידיו בגובה ארבעה מטר.
"זהו פסל זכרון לחברינו ההומוסקסוא-
ליים שנפלו בווייטנאם", אמר ג'פרי. "המל-
חמה אינה מבדילה בין חייל שחור, לבן,
הומי או הטרנ-"

לפנות אלייך, רותי. אני לא מתלהבת מדר-
גות צבאיות ואף בקושי מבחינה בין טוראי
לקצין. עד עתה נחלתי כמעט רק כשלונות
במשחקי שחמט (זה בעקבות התודעה הקלו-
שה שלי בקרביות).
"עוסקת בספורט באופן אישי אך לא אה-
בת שום קבוצה ולא מתעניינת אף בקצה
שערותיהם של אלופינו אשר על המגרשים."
אם אתה עדיין מהסס, אז זו בדואי תהיה
הפעם האחרונה 80/70 תפנה למדורי.
אז אנא, עשה לי טובה, טוב?

★ ★ ★

מיכרז מס' 1
נורא. אפילו אי אפשר לשטע את מכתבו
של 81/70, הוא פשוט מיכרז לקוני אחד
גדול:
"תאור המחורה":
"שנת ייצור: 1940"
"גובה: 1.75"
"התנעה על ידי: בילוי תרבותי עם
העדפת האיכות על הכמות"
"מצב טכני: רווק חצי מיואש."
"המחיר":
"הנחה של, סוף העונה לצעירות רציניות
ונחמדות בלבד. הצעות נא לשלוח במעט-
פות סגורות אל..."
אז אל תתמהמה, הזדמנויות יש רק
בסוף עונה !!!

★ ★ ★

ברצינות:
אם חסר לך באוסף צנתן צעיר ונחמד
מדוע לא תכתבי אל 82/70 הירושלמי?
אז לפני שאת מתושבת לכרסם את הגל-
בוס שלך, בררי אם הפרטים הפספורטיים
שלך עונים על דרישותיו הצנועות: "כן,
שתהיה בעלת אופי שקט, עדינה וחמודה.
חשוב שתהיה ירושלמית ושגילה ינוע
בין 17-19 וחצי."
הכל תואם? בסדר, אז מובטח לך חייל
קרבי צמא חברה, שנמאס לי לבלות את
חופשותי לבד בבית."
ומה את רוצה יותר מאשר הכרזה כנה
מעין זו: "כל כוונותי רציניות לחלו-
טין !!!!"

★ ★ ★

לפחות עצה אחת: למדי לומר
בשפת כל מדינה, אליה את נוסעת, תודיה
ובבקשה, פורי אותו בכל מקום שאת יכר-
לה, אלה לפחות יפתרו את הבעיות הבוע-
רות ביותר.
ובכלל, מה פתאום דבק בספרד, מה יש,
בארץ כבר אין?

★ ★ ★

חתול בשק
עוד אחד מאלה, שמתנצלים על שפנו
למדורי: "מדי פעם אני מעיין בבקשות
המדור ותמיד חשבתי ואמרתי לעצמי, מדוע
מחפשים לעצמם יצורי אנוש הכרויות דווקא
באמצעות עיתונים? האין יכול יצור אנוש
למצוא לו מוכר או ידיד בדרך המקובלת
שהינה ישירה ולא דווקא עקיפה?"
אם כך, מסתבר שגם בארזים נפלה שלה-
בת, ו-79/70 בן ה-19, הממלא את חובתו
הראשונית בצה"ל, אינו ממשיך לספר על
מעלותיו או מגרעותיו ומתרחק עובדת פניו
אלייך ואל יתר בנות מינך ברצונו העז
להכיר עוד אנשים אחרים נוספים. להבין
אנשים או יותר נכון להכיר אנשים החוש-
בים כי הכרות מוטב שתבוא כחתול בשק.
מסוט שאולי טוב החתול מהנמצא.
אל תעלבי, גם את עצמו הוא ממשיך
לאותו חתול מסכן

★ ★ ★

דפדפי פרטים
ליותר מזה בדואי לא ציפית, לא כן:
"בדרך כלל אני קוראת את העולם הזה.
מעורי לא הגעתי לאדם דרך מדור כלשהו.
עדיין אני מתפלאה על ההעזה שקפצה עלי

המיפלצות שלי

לקראת סוף השנה קיבלה הכיתה
של רוני לעשות חיבור "מחשבות ו-
הרהורים בסיום כיתה ו' (כללי)". כש-
קראתי אותו נזכרתי בחיבורים הדור-
מים שאני הייתי עושה בסוף כל שנה
בבית-ספר: הייתי מעלה חמש דקות

בשביל זה אני שולחת אותם ללמוד?

צלצול האחרון ולצאת בגלל הביתה.
אכן, היתה זו שנה ארוכה ומפרכת.
שנת הלימודים השישית שלי. ך כמובן
— היא נגמרה כבר. היא מאחורינו.
אז זה שרוננו כתבה את זה, מילא.
אני הרי על הנוער של היום לא צרי-
כה לספר לכם.
אבל מה אתם חושבים המורה עשתה?
הזמינה את ההורים פסלה את החיבור?
לא, היום יש לא רק נוער מודרני, אלא
גם מורים מודרניים. היא נתנה לה
טוב מאוד.

את המחשבות וההרהורים האמיתיים
שלי, איזה תענוג זה להיפטר לחודשיים
מהספחת הזו ששמה בית-ספר — ו-
אחר-כך הייתי כותבת חיבור מלוקק
על כמה טוב ונעים היה ללמוד תורה
מפי מורינו החכמים והנבונים והנעי-
מים. אם היינו רק מעיזים בימים ההם
לרמוז שבית-הספר מאוס עלינו, היה ה-
מורה קוטף לנו את האוזניים.

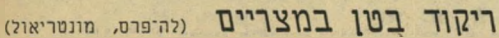
★ ★ ★

החיבור של רוני היה קצת שונה.
כתבה היא:
הוי כמה קשה היה ללמוד כל ה-
שנה. כמה התעצבנתי לשמע המיבחן
בגיאוגרפיה ובהיסטוריה ובתנ"ך. כמה
עייפתי לעשות את השיעורים שעות
על גבי שעות, לשבת ולנסות להיזכר
בכל הדברים שלמדנו בכיתה. וכמה מר-
גין היה לשמוע על חיבור פתאומי.
אבל גם דברים שמשמחים היו לנו ה-
שנה: כמה טוב היה לשמוע מפי מר
מנהל כי בכל יום שלישי ושישי נלך
לבריכה. כמה טוב היה לראות סרטון
נים בגיאוגרפיה. כמה נהדר היה להיות
קשרית (העזרת התורנית למזכירה)
דווקא ביום חמישי, היום עם השעות
הכי הקשות.
וכמה נעים היה לראות את המסכת
של חג החנוכה במקום ללמוד תורה.
או לעמוד בקור ולשמוע סיפור ארוץ.
אפילו משעמם. במקום ללמוד חשבון.
כמה שמחת שהמורה לחשבון לא באה
— אך כמה התאכזבתי כשבמקום מה
באה המורה לאנגלית.
וכמה מצחיק היה, במשך כל השנה,
לראות את התלמידים יושבים בכיתה

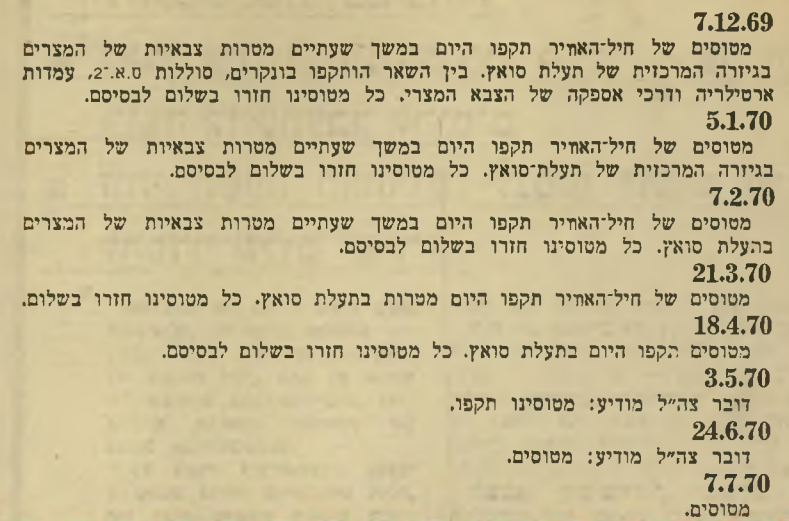
ניצב

ו.ע.מ.ח.י.

בגרמניה המערבית.
 "זה אסון", החל נטיור אספרגו למרוט את שערותיו, "הכל פני עזד נשאד?"
 "אן", השיב בירנבוים, "אז זה ככה. מי נשאד פנוי זה עוד ניסים שרעבי מבית־ר מדיאל, אבל גם הוא קיבל הבוקר הצעה מפתה מאוד מבולגריה. מגדל קרוקר מ הציע איצור בניימה אורז את המיחזות. שלחו לו כרטיס טיסה לפרו. אבל אם אני לא טועה הוא עוד פתוח להצעות. אפשר עוד לדבר גם עם שייצ גלור, אבל אז עילה הורה כסף לקבל שיחורר מקבוצת אנד..."
 "לא חשוב הכסף. אני לא יכחל לחזור לבריויל בלי כדורגלן ישראלי. יחשבו את זה. יפסרו אותי מהנהלת הנבחרת ... אני לא אוכל להסתכל לפלה בעיניים. הוא נשע שיפסיק לשחק אם לא יהיה לנו בנבחרת לפחות כדורגלן ישראלי אחד."
 "נזכרנו בזה קצת מאוחר", התמתח בירנבוים בגאווה, "אחרי 0:0 עם איטליה, עמדו כל המאמנים הלאומיים של הנבחרת בתור כדי לקבל אוטוגרפים משחאגר ובלו ..."

ס נִיזָר חֲזָה אֶסְפֶּרְגוֹ, מִנְהַל נִבְחָרָה
הַכְדוּרָל הַלְאוּמִית שֶׁל בְּרוּיֵל, הִגִּיעַ לְנִמְלֵ-
הַתְּחוּפָה שֶׁל לֹד בְּמִטּוֹס פְּרָטִי בְּטִיסָה יִשְׂרָ-
יֵה מְרִיז הַדִּיֹאנוֹר. בְּאוֹלֵם הַמֶּסֶס קִיבְלוּ
אֶת פְּנֵיו נִצְיָי הַתַּחֲאָדוֹת הַכְדוּרָל.
”יֵשׁ לָנוּ הַכְבּוֹד וְהָעוֹנֵג לֵאמֹר בֶּאֱרָצֵנוּ
אֶת נִצְיָי נִבְחָרָה הַכְדוּרָל הַמִּהוּלֵּלֵת שֶׁל
בְּרוּיֵל, אֵלּוּפֵת הָעוֹלָם בְּכַדְרוּגֵל...” פִּתַּח
יֵאֱשֶׁה בִּירְנֹבִיּוּם, גִּיזְבֵּר הַתַּחֲאָדוֹת, אֶת דְּבִ-
רֵי בִרְכָתוֹ בְּאִידִישׁ.
”לֹא חֲשׁוֹב, תוֹדָה רַבָּה!” שִׁיעָע אֹתוֹ חֹרֵ-
זֶה אֶסְפֶּרְגוֹ, ”אִיפֹה הֵם? אִיפֹה הֵם?”
”מִי?” שָׁאֵל בִּירְנֹבִיּוּם בְּמִבְחָה.
”הָאֵלֵלִיּוֹם,” הִשִּׁיב אֶסְפֶּרְגוֹ בְּקוֹצֵר רוּחַ.
”אִיפֹה שְׁפִיגֵלְר?”
”צֵר לָנוּ לֵאכּוֹז אֹתְךָ,” הִתְעַרֵּב בְּשִׂיחָה
קִלְמֵן קִדִּישׁוֹן, נִצְיָי מִכְבִּי, ”אֲבָל הוּא
חֲתוּם כִּכֵּר עִם נֶאֱנֹס!”
”זֹאת לֹא בְּעִיָּה! אֲנַחְנוּ יִתֵּן לָהֶם אֶת
זִיאֲרִינִי, הֵם יִתְחַרְרוּ לָנוּ עַל שְׁפִיגֵלְר.”
”כֵּן, אֲבָל הוּא חֲתוּם גַּם עִם וּסְטֶסֶם
הַמְרִיטִי, עִם אִיאֶסֶס הַהוֹלָנְדִית וְעִם דִּיֹאנֹמוֹ
בְּמוֹסְקָה, כֹּל בְּרוּצָה מְצִיעָה לֹא 200 אֵלֶּף
דּוֹלָר בִּשְׁנָה, מִטּוֹס פְּרָטִי וְשֹׁלֹשׁ הַכְרוֹת
בִּיטוּחַ.”
”זֶה שׁוֹם דְּבִר,” אָמַר אֶסְפֶּרְגוֹ, ”אֲנִי מִכ־
פִּיל אֶל הַסְּכּוּם!”
”מֵאוּחֹר!”
”מֵה מֵאוּחֹר?”
”כִּכֵּר הַכְפִּילוּ!”
”מִי?”
”רִיאֵל מֵאֲדִיד!”
”אֹה. קִי! אֹה. קִי! אֹה אִיפֹה שְׁפִיגֵלְר?”
”בְּלִיסְבוֹן, מִנְהַל מִשְׁאוּמֵתָן עִם בְּנִפְקָה!”
”אֲתָם הוֹרִיסִם אֹתָנוּ! אֲתָם רּוֹצִים לְגוֹלֹל
מִבְּרוּזֵל אֶת הַגְּבִיעַ הָעוֹלָמִי! אִיפֹה פִּיגֵג
בְּרִיט?”
”הַקִּדִּימוּ אֹתְךָ גַּם הַפֶּעַם. בְּסִיצִילִיָּה...”
”וּטְלִבִּי?”
”טְלִבִּי הַצֶּטְרָף לְקְבוּצַת פְּרִטְיוֹן בְּזֹאגְרֵב.
יִצְחָק שׁוֹם נִבְמָא נִבְמָא כִכֵּר בִּדְרָךְ לְבִרְיִסֵל.
צִבִּי רוֹזֵן קִיבֵּל אֲזִרְחוֹת שֶׁל אֶל־מִלְכְּבוֹד
וְיִסְיֹקֵךְ כִכֵּר עֲזוּמָה בְּשַׁעַר שֶׁל בּוֹרוּטִיָּה

מאבני של נציגנו באו"ם,
יוסף הקוע, הוא חסור.
כיותר. היות...

... והישיבות בערכות בקומה
ה-35 של בנין האו"ם. מזה
ארבעה ימים...

איך הגענו לרוב בכנסת

סוף סוף הגענו לזה — הפכנו רוב בכנסת. אילו ניתן היה בישראל להעלות ברובםקום הצעת אימאון — היינו מפילים את הממשלה פעמים

ביום השלישי בערב, בסוף הדיון על משרד-התחבורה (שכלל דיון על הנושא הממאיר של תאונות-דרכים) נותרו לקראת סיום הדיון רק שלושה חברי-כנסת במליאה: שני חברי סיעתנו ואליהו ששון. למחרת בבוקר, כשנפתחה הישיבה, שוב נכחו אותם שלושה חברי-כנסת — ושוב היה לנו רוב מוחלט בבית. אמר היו"ר צבי צימרמן: „אני פותח את ישיבת הכנסת". קרא יגאל אלון: „היכן הכנסת?". באותו יום, בשעה 14.00, בשיא הדיון על אחד הנושאים החשובים ביותר לציבור — גורל יהודי ברית-המועצות — נכחו במליאה מלבד הנואם (אליעד), היו"ר (צימרמן), השר המשיב (אלון) ושני חברי סיעתנו — שמונה חברי-כנסת !!! אולי כדאי להציגם: קלמן כהנא (שחילה לתורו לנאום), רויאל-נאור והלוי מגח"ל; ששון, לוי, זילברברג וקורן מהמערך; סנה.

★ ★ ★

אותו דיון על גורל יהודי ברית-המועצות בא כל-כולו בגללנו, והוא מוכיח שוב מה רבה יכולה להיות השפעתה של סיעה קטנטנה, שיש לה עמדה עקרונית. מייד בהידוע דבר הפרובוקציה בלנינגראד, הגשנו הצעה דחופה לסדר-היום. היא סומנה במספר הסידורי 302. היינו היחידים.

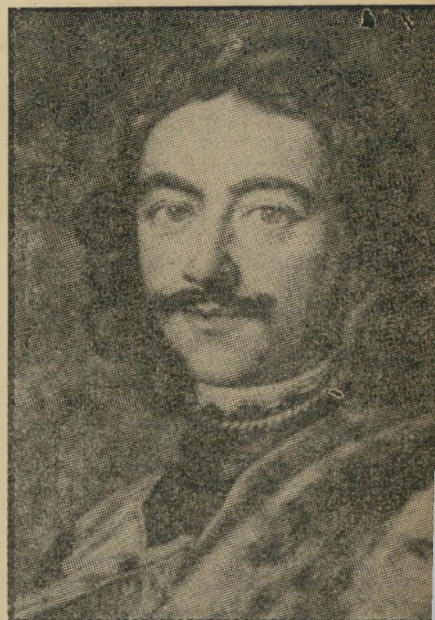
כעבור שבוע דנה הנשיאות ושקלה אם להכיר בדחיפות ההצעה. כשתברר שיש נטייה להכיר בה, הודרנו חמש סיעות אחרות (גח"ל, המפד"ל, המערך, ל"ע ופא"י) להעלות הצעות זהות. הן סומנו במספרים רצופים: 311 עד 315. עמדנו בראש לא רק בעצם היוזמה, גם נאומנו על נושא זה (ראה למטה) קבע את הקו הכללי. כל שאר הנואמים, וגם סגן ראש-הממשלה, חזרו כימעט מילולית על עמדתנו העקרונית, והפעם אף לא הסתירו זאת.

היחיד שיצא מכלל זה — מלבד רק"ח, שהחרימה את הדיון — היה משה סנה. הוא היה היחיד שלא הצביע בעד דיון בנושא, ותקף אותנו אישית מעל הדוכן. היה נדמה כי במשך כמה דקות חזר סנה כמה שנים טובות אחורה — לימים אותם אין הוא אוהב לזכור ולהזכיר.

רחוקות. נמסר גם שחיפשו והחרימו במיר חד חומר הנוגע ליהדות, ליהודים, לעברית, ליידיש ולמדינת-ישראל. יש שמועות שלפיהן יש ביזה לערוך משפטי-ראווה לנאסרים. מרוע נחפזנו להגיש הצעה דחיה לפה לסדר-היום, בעוד השמועות הללו הן עדיין בגדר שמועות? אנו סבורים שיש להשמוע את קולנו בעוד מועד, לפני שהשמועות עית הללו נהפכות ליריעות. הנסיון בעבר הוכיח כי הרמת קיל בחוק-לארץ יש בה כדי למנוע מעשים חמורים.

עימות לחוד, יהדות לחוד

אני שמח שדווקא סיעתי היא זו שיזמה את הדיון הזה, מפני שאין אנו חשירים כשנאמרים מקצועיים של ברית-המועצות: להיפך, אנו מקווים עדיין שבי עזרת מדיניות יוזמה אפשר יהיה לשנות את היחסים הקיימים בינינו ובין ברית-המועצות, תוך כדי שינוי היחסים בינינו ובין העולם הערבי. הרגע הזה הוא עדין במיוחד. יש סכנה

פיוטר הגדול

אסור „להאמין לנאצר" — אבל צריכים להעמיד אותו במבחן! נאצר אינו קומוניסט כמו וילנר — אינן הוא רוצה להשתעבד לרוסים זוהי השעה האחרונה לנסות להגיע עימו להסדר-שלום ישיר!

ושאר שלל ההכרזות מתוך ג'נרן הספשים: הנה אנו עומדים ולאורך „גבולות הביטחון האיראליים" נשפך הדם מדי יום, ולבנו — לב כולנו — נצטב מדי בוקר, למראה הצעירים שתצלמיהם גיבטים אלינו. (אולי זאת הזדמנות לאחל החלמה מהירה ושלמה לשאל וייצמן, בנו של שר-התחבורה, שנפצע הבוקר בתעלת-סואץ.)

הצבא הסובייטי, שאתם לא חלמתם על בואו, הולך ומתבסס מזלנו — ונוצרה הזדמנות הגמורה שהמשך הקרבות יוביל למלחמה בינו ובין צה"ל. ארגוני הפדאיון, שעוד לפני שלוש שנים היו גורם מבוטל — מהלכים אימים במר, חב, והפכו גורם מרכזי בכל הכרעה מדינית. והידיד הגדול האחרון, ארצות-הברית של אמריקה, שם את ידו על עורק חיינו ומאיים לנתקו. כל זה — שלוש שנים קצרות אחרי הנצחון הכביר, ההיסטורי, שהעניק לנו עליונות צבאית ומדינית מוחלטת, אשר פתח בפנינו אפשרויות כמעט בלתי-מגובות לות לכל עבר.

„ההיסטוריה לא תסלח לכם!"

ביוני 1967 היינו ראש וראשון בליגה המרכזית; ביוני 1970 הפכנו כדור-מישחק בליגה הערי למית.

היינו עצמאיים. היוזמה היתה כולה בידינו, למחרת הנצחון הגדול, כאשר ההלם שרר בעולם הערבי, כשכולנו ייחסי היה בשיאו — יכולנו להציע מיד את החזרת השטחים הכבושים תמורת שלום-אמת, ביטחון ופיתרון הבעיות — כל מה שדורשים מאתנו היום.

עמדנו מול פני העולם הערבי, מול פני העם הפדסטני, ויכולנו לדבר אליו או פנים-אדיפנים. הכל היה מוכן, הכל זעק ממש, ליוזמת-השדום הגדולה, הנעוצה שני ישי-ראל.

אויבנו מודים כיום שיכולנו לעשות זאת. אנשי צמרת ישראל מודים בכך בשי

• מילים אלה הודיעו לכנסת לראשונה על פציעת בנו של השר.

הודעתה של גולדה מאיר בשם הממשלה, בעיקבות תוכנית ריי-ג'יס, שהכל ציפו לה במתיחות, לא הכילה דבר. היה זה אוסף של מליצות בלתי-מחייבות, וציר טוטים ארוכים מנאומיו של גמאל עבד-אל-נאצר. כל חברי הקואליציה נמנעו מלנאום. כרגיל בוויכוחים אלה, היו דברי סיעתנו הנואם הארץ-פוזיציוני העיקרי. הם נאמרו בי אולם מלא, בפני גולדה מאיר וחברי ממשלתה, ושררה הרגשה בולטת שרבים מח"כ המערך מביעים בהבעות פניהם הסכמה אילמת.

אורי אבנרי: אפשר לחשוב שבאנו הנה לשמוע את נאומי נאצר, באינטרפרטציה המקורית של הגברת מאיר — ולא הודעה מוסמכת של ממשלת-ישראל. אנחנו לא יושבים כאן במאגיסל אל-אימה — הפרלמנט המצרי — אלא בכנסת ישראל, ואנחנו רוצים לשמוע מהי עמדת ממשלת ישראל, מול פני סכנות שלא ידענו דוגמתן.

הודעת ראש הממשלה היום גובלת בזיל-זול בכנסת, וכל התירוצים לאי-אמירת דברים אינם עומדים במבחן ההגיון.

לממשלה זו אין פשוט מה להיגיד, מפני שהיא הגיעה למבוי סתום מוחלט, והדרך היחידה היפתוחה בפניה היא נסיגה מסיס-מאותיה ומעמדותיה.

איך בוזבו הניצחון

עיתון בריטי, פרו-ישראלי, כתב הבוקר: „צעד אחד של ממשלת-ישראל יכול להעביר את ישראל אל מעבר לסף התהום." וזהו הגדרה קולעת.

נדמה שהממשלה עצמה התחייבה להחיותה לפתע לאיזה מצב היא הכניסה את המדינה. החלום שנודד בשברון הניצחון — הולך ונפיל.

היכן הסיסמאות על „מלכות ישראל השלישית", „ארץ-ישראל השלמה", „נחמה לטלפון מחסיין ומנאצר", „הזמן פועל לטובתנו", „גבולות הביטחון האיראליים",

את קולנו בקריאה להימנע מניצול פרשת החטיפה — אם היתה ואם לא היתה — למסע אנטי-יהודי בברית-המועצות.

פרובוקציה בלנינגראד

אני שמח שהמשיב היום הוא סגן ראש הממשלה. אני מקווה שהוא ישא את דבריו באותה רוח, ואני מוצא לנכון לשבח את הממשלה — בשטח זה של המאבק למען יהודי ברית-המועצות — שהיא לא השתלבה במגמות מסוימות, שלגביהן יש חשד שהן קשורות במסע של ארגונים אנטי-סובייטיים בינלאומיים נגד ברית-המועצות. לנו, כישראלים וכיהודים, אין שום עניין להשתייב בהם.

בין ג'נרן לגיהינום

אנו משמיעים את קריאתנו גם כיהודים וגם כבני-אדם מתקדמים. **כיהודים אנו דוגלים בחובת היסולידאריות היהודית.**

של עימות עם הצבא הסובייטי לאורך התעלה. רק היום שמענו על מסוינו יהודי פלו, כנראה, באמצעות טילים סובייטיים, וברגע זה שוהה נשיא מצרים במוסקבה ונופלות שם הכרעות לגבי מלחמה ושלום.

אנחנו מציעים (כמאפראזה עד אימרה ידועה): לנהל את המאבק על יהודי ברית-המועצות כאילו לא היה עימות בתעלת-סואץ, ולינהל את העימות בתעלת-סואץ כאילו לא היה מאבק על מצב יהודי ברית-המועצות.

לכן לא נבוא היום להסית נגד ברית-המועצות. לא ניתן סעד לאי-רגונים העוינים את ברית-המועצות. לא נשתלב במלחמה הקרה נגד ברית-המועצות, כי אם נרים

אורי אבנרי: שוב חייבת הכנסת לתת את דעתה על מצב יהודי ברית-המועצות. העובדות הבטוחות הן כדלהלן: פורסם בברית-המועצות שהיה נסיון לחיטוף מטוס סובייטי, מצד אורחים סובייטים שרצו לברוח לחוף-לארץ.

חלק מן האורחים הללו הם יהודים. אין לנו אפשרות לדעת אם היה נסיון אמיתי לחטיפת מטוס, או אם היה כאן מיקרה של פרובוקציה מטעם הבולשת הסובייטית.

נודע שבעיקבות נסיון החטיפה הזה נערכו מעצרים וחפושים נרחבים בקרב יהודים בברית-המועצות; בין השאר נאסרו אנשים שבאותה שעה כלל לא היו במקום המעשה — בלנינגראד — כי אם בערים

כישראלים אנו רוצים לעזור ליהודים שהם בצרה בכל מקום, גם בעירק, גם בברית-המועצות, גם בכל ארץ אחרת. כבני-אדם מתקדמים אנו דוגלים בחרויות-היסוד של האדם בכל מקום בעולם. וחרויות היסוד כוללות בלי ספק את חופש ההגירה.

כשם שלא יעלה על דעת איש למנוע מקומוניסטי ישראלי, חררי צה בכך, להגד מדינת-ישראל לברית-המועצות, כך אנו וליבקים את הזכות לכל אדם בברית-המועצות לכל עזות להגד מדינת-המועצות לכל ארץ שהוא רוצה בה. כשם שמותר לכל אדם לברוח מהגיהינום הציוני לג'נרן היסובייטי, אנו תובעים את הזכות לכל אדם לברוח מג'נרן הסובייטי אל הגיהינום הציוני.

שפויים וחזלי-נפש

עצם העובדה שיהודים מעלים היום לחתום על עצומות, למסור הודעות לעיתונאים זרים בברית-המועצות, ולעשות מעשים רבים אחרים, מוכיחה שחל שינוי מסוים

חית פרטיות, ואחרים מהם גם בנאומים פומביים. הם מתנצלים ומסבירים: היינו מבולבלים (דברי היועץ הבכיר של ראש הממשלה, לוי אשכול המנוח). על בלבול זה, על שכרון הניצחון, על המחול הנורא וגם על אי-יכולת להקשיב לאזהרות — ההיסטוריה לא תסלח לכם. היוזמה היתה בידכם, ואתם זרקתם אותה מידכם. החלטתם לא להחליט, והיה נדמה לכם שאתם יכולים לעצור את ההיסטוריה.

גישושי-השלום של נאצר

מזה כמה חודשים אנו עדים לגישושי הסדר מצד מצרים. עבד-אלנאצר ניצל כל הזדמנות, ראיונות בחוץ וגם נאומים מבית, שיחות פרטיות ואף פומביות, כדי לפרט תנאי-הסדר. כדי להפשיר את הקרח הוא נקט ביוזמה הבלתי-רגילה, בעצה אחת עם המרשל טיטו: להזמין אליו את הד"ר נחום גולדמן. והיום, אחרי פגישות גולדמן עם טיטו והמלך חסן — מי מפקפק עוד ברצינות היוזמה? הממשלה לא נקמה בכל יוזמה כדי להעמיד את נשיא מצרים ב"מיבחה, כדי להעמיד במיבחה את הצהרתיני, לומר לו: בבקשה, אנו מוכנים להכריז על נכונותנו להחייב שטחים תמורת שלום; הכה נכון על זה.

כמו שאני חושב שברור גם לנו — שהמשך המלחמה מוכרח להביא לעימות של צה"ל עם הסובייטיים; ומכיוון שאין להם שום חשק (אולי גם שום אפשרות) לי התערב ולהסתבך בעימות במזרח התיכון, ומכיוון שהם גם לא רוצים להפקיר אותנו (ואני מאמיץ בזה) — הרי המוצא היחיד בפניהם הוא להציע הצעות-שלום שלדעתם יכולים הצדדים לקבלן — וזוהי הצעת רוג'רס.

כזו היתה הצעת רוג'רס הראשונה ואמרנו לכם אז להתייחס אליה ברצינות.

האמריקאים יכפו את ההסדר!

לא התייחסתם אליה ברצינות, ניסיתם לחבל בה. והנה באה הצעת רוג'רס מס' 2, שהיא קצת פחות טובה מהראשונה. אם נצליח, בכל כוחנו, לחבל גם בתוכנית רוג'רס מס' 2 — תבוא תוכנית רוג'רס מס' 3. וכל אחת תהיה קצת יותר קרובה לעמדה הערבית מאשר הקודמת.

זהו הגיון המצב, ושום פראזות וסיסמאות, חלומות ואשליות, לא יעזרו.

ראש הממשלה גולדה מאיר: רק לפני רגע אמרת שהעמדה הערבית טובה, שנאצר בסדר.

איש אינו יכול לדעת איך יגיבו המצרים היום על הצעת-הסדר רצינית מצדנו, הבנוייה על החזרת השטחים, אלא אם כן נעמיד אותם במיבחה.

איני מציע לאיש "להאמין לנאצר". אני בכלל איני מאמין לשום מדינאי, משום מדינה. יש להעמיד אותו במיבחה, להגיד לו: בבקשה, אנו מוכנים להחזיר שטחים תמורת שלום-אמת וביטחון-אמת.

אבל לחבל בכל יוזמה מראשית, זהו פשענו.

הברירה היחידה: רוג'רס

אם הממשלה אינה מסוגלת ללכת בדרך זו — ולצערי אני מתחיל להשלים עם זה

אולי עוד יש הזדמנות. ברור לנשיא מצרים, כמו שברור לכולנו, שאם תימשך המלחמה — מצרים תשתעבד בהכרח לצבא הסובייטי. עבד-אלנאצר איננו קומוניסט כמו מאיר וילנר. עבד-אלנאצר הוא לאומן מצרי, ולאומן ערבי.

כל עוד יש לו חופש-הפעולה כלשהו כדי להגיע להסדר, להסדר שהוא יוכל לקבלו, הסדר שגם אנו נסכים לו — הוא יהיה מעוניין למנוע את השתעבדות מצרים לצבא הסובייטי. אני מאמין שעוד יש הזדמנות להסדר כזה.

איסר הראל: מאיפה אתה לוקח כל זאת? מאיפה אתה לוקח מה נאצר חושב? ומדוע אתה חושב שאפשר להאמין? אורי אבנרי: אילו הקשבת למה

ויכוח עם גולדה

אורי אבנרי: גברתי ראש-הממשלה, אני יודע שאת חזקה בפולמוס, אבל אם נתייחס לדברים ברצינות — אני אמרתי: נאצל עבד-אלנאצר, בארבעה-חמישה ראיונות בשלושת החודשים האחרונים — די וולט, לה מונג, הטלוויזיה האמריקאית —

מרדכי סורקיס: אבל היו לו גם נאוי מים בפומבי!

אורי אבנרי: חבר הכנסת סורקיס, ראש הממשלה יכולה להגן על עצמה גם בלי עזרתך. תאמין לי שאם ראש-הממשלה, הגב' גולדה מאיר, תמצא אפילו שמץ של קורטוב של סתירה בדברי מישהו — היא תיאחז בה. כך שאתה לא תעלה עליה ב"שטח זה.

אני אומר, גברתי: נאצר הציע בארבעה-חמישה ראיונות תנאי הסדר מסוימים. אינני מוכן לקבלם כמו שהם. אבל הם רחוקים מאוד מן ההסדר שנאצר הציע בי שעתו. הם הרבה יותר קרובים לעמדות שלנו. והתפקיד של ממי שלתי-ישראל היה להעמיד אותו במיבחה, עליירי הצעות נגדיות סבירות.

אם זה לא נעשה, לא אתמול ואפילו לא היום — ואינני חושב שמחר יהיה עוד זמן לזה — כי אז לא יהיה מנוס אלא להגיע לידי הסדר באמצעות האמריקאים, והאמריקאים יעשו זאת, כי האינטרס האמריקאי מצווה עליהם לעשות זאת.

בתום הדיון הגיש שלום כהן את הצעת-הסיכום של סיעתנו, כללה:

שלום כהן: הכנסת קובעת כי זוהי השטה האחרונה לפתח יוזמה עצמאית לה" שנת שלום באזור.

הכנסת קוראת לממשלה להודיע על נכונות ישראל להחזיר את השטחים המוחזרים, וזקראו לממשלות ערב ולעם הפלסטיני לפתוח מיד במגעים, בכל צורה שהיא.

הכנסת קובעת כי במציאות הנוכחית, ומול סכנת העימות עם הצבא הסובייטי, הברירה היחידה העומדת בפנינו היא בין יוזמת-שלום ישראלית לבין יוזמת-שלום ישראלית.

שהממשלה הזאת איננה מסוגלת לכך — כי אז לא יישאר לממשלה הזאת מנוס אלא לקבל את ההצעות האמריקאיות.

הדבר צריך להיות ברור: מי שאינו הולך בדרך של שלום ישיר, ויוזמת-שלום ישראלית עצי מאית, לא יהיה לו מנוס אלא לקבל את ההצעות האמריקאיות. אין ברירה אחרת. פשוט אין ברירה אחרת.

זאת יודע כל מי שמנתח את המצב. לא דרושה לנו אינטליגנציה מופלגת.

נותר לנו יריד אחד בעולם, מקור אחד לבכה, מקור אחד לגשק. אנו יכולים לנסות לשכנע אותם ככל ש"אנו יכולים, וזה בודאי נעשה. אבל לא אנו ננהל את המדיניות האמריקאית. ואני מציע לחבריה-הכנסת לשים פעם אחת קץ למינוג המשונה הזה, שכאן בכנסת אימרים לאמריקאים מה הם צריכים לעשות, מה מתאים לאינטרסים שלהם. הם מנהלים את המדינה שלהם לפי האינטרסים שלהם. ומכיוון שברור להם לחלוטין —

שאמרתי — — — איסר הראל: שמעתי אבל — — — אורי אבנרי: אמרתי שאני עושה מה שעושה כל אדם נורמלי בעולם: לוקח את כל ההתבטאויות, גם אלה שהגברת ראש הממשלה הביאה אותן היום וגם אלה שהיא מתעלמת מהן באופן שיטתי, אנו כל העובדות הידועות מכל המקורות, ומנסה לבנות תמונה, כמו שעושה כל חירות-ביון, ומי כמות יודע זאת — — —

איסר הראל: אני יודע שזה על בליי מה, על בלימה ממש. אורי אבנרי: — — — כדי לבנות פסיפס של מודיעין. שמואל תמיר: אתה יודע שמייד אחרי המלחמה הממשלה הודיעה שהיא מוכנה להחזיר את כל השטחים תמורת שלום, וקיבלה תשובה: לא.

אורי אבנרי: חבר הכנסת תמיר, אתה יודע שזה לא נכון. זהו ההיפך מן האמת. אורי אבנרי: גלגל. אורי אבנרי: אני רוצה להשיב לך, חבר-הכנסת הראל.

לנינגרד, פטרבורג, היתה תמיד הצוהר של רוסיה לעולם המערבי. היא נוסדה עלידי פיוטר הגדול, ראשון החדשנים המערביים הגדולים ברוסיה. היא היתה מולדת הדקדקטיים.

גם היום, כך נדמה, לנינגרד היא העיר שבה זורמים זרמים ליברליים מן העולם החדש. ברית-המועצות, אנחנו מצדנו יכולים רק לקחת שליברליזם זה סופו לנצח בברית-המועצות, למרות הנסיגה שחלה בזמן האחרון בארץ הסובייטים.

אנחנו משייכים את עצמנו לימין המדינה הקודמת הצעירה והשלום בעולם כולו. אין זה סוד שיש תהודה מסוימת לקולנו בחוגים אלה בעולם, מעבר לכוונת המוסר פרי בכנסת זו. אנו רואים הוכחה לעצמנו להרים את קולנו באוזני הציבור העולמי הזה ולדרוש את שינוי היחס ליהודי ברית-המועצות.

אנחנו משייכים את עצמנו לימין המדינה הקודמת הצעירה והשלום בעולם כולו. אין זה סוד שיש תהודה מסוימת לקולנו בחוגים אלה בעולם, מעבר לכוונת המוסר פרי בכנסת זו. אנו רואים הוכחה לעצמנו להרים את קולנו באוזני הציבור העולמי הזה ולדרוש את שינוי היחס ליהודי ברית-המועצות.

ייתכן הסדר ישראלי-סובייטי אני רוצה להביע את תקוותי שיבוא

תחת זאת אסרה הממשלה על גולדמן לנסוע למצרים, מיהרה להתייחס לכל גישושי הסדר כאל סכנה נוראה המאיימת על ישראל, והזדוהה להכריז בכל פעם ש"נאצר הוא שקרן".

אני אינני מתיימר לדעת את סיתרי ליבו של נאצר. אך אני שולל לחלוטין את יומרתה של ממשלת-ישראל ש"היא יודעת את סיתרי ליבו".

ובעוד כל הגורמים המדיניים, כולל ידידתנו הגדולה, התייחסו אל הגישושים האלה ברצינות — ממשלת-ישראל נאחזה בכל חציפסקו של עבד-אלנאצר, גם הצי פסקו לקוח מהלך ההקשר, לפעמים גם מתוך עיוות גמור של הנאמר, כדי להוכיח שאין שום סיכוי לשלום, וכל גישושי-ההסדר הם שקר. נאומה של ראש הממשלה היום לא היה אלא המשך השיטה הזאת.

עוד יש הזדמנות!

לא ניסינו לברר אם יש הזדמנות לשלום, והנה ההזדמנות הולכת ונמוגה.

לטובה בברית-המועצות. אין להשוות את המצב היום לתקופת משפטי הראווה הגדולים של תקופת סטאלין ולעלילת הרופאים.

אולם תוך כדי ציון עובדה זו, אין אנו יכולים להתעלם מהעובדה ש"קורים דברים שליליים וחמורים ביותר בברית-המועצות, ולא דווקא כלפי היהודים בלבד. אין אנחנו רואים ליהודים ברבד. כאשר מדען סובייטי נשלח לבית-משוגעים, לבית-חולים לחולי-רוח, נפגש שהוא חולק על מדיניות ברית-המועצות — זה דבר שכל אדם בעולם חייב לתת עליו דעתו. הייתי אומר שכאשר אנשים שפויים נשלחים לבתי-חולים לחולי-רוח, לירוח בגלל עמדתם הפוליטית — יש חשש חמור שאנשים בלתי-שפויים מנהלים עניינים מסוימים באותה מדינה.

כאשר סופרים סובייטיים נשלחים לבתי-סוהר, כאשר גנרל סובייטי נשלח לבית-חולים לחולי-נפש, כאשר שורה שלמה של אנשים, המסתייגים ממדיניות ברית-המועצות, נדרפים בצורות שונות — אנחנו, כאנשים מתקוממים, איננו יכולים לעמוד ולהאמץ. לא מיקרה הוא, אולי, שפרשת החטיפה כביכול ארעה דווקא בלנינגרד.

העיתון

נגד חתי תימשהך
השערוריה של
בתי המעצר?

**ילד
נאנס
במעצר**

**"נערות
המוראני"
שנל ישדאני**